

JAAARBOEK

SEIZOEN 2022-2023

SCHAAKGENOOTSCHAP OVERSCHIE

Jaarboek

Seizoen 2022-2023

Schaakgenootschap Overschie

Colofon

Jaarboekcommissie	Serge Erdtsieck Rob Hopman-Been Lucas Riggers Albert Segers Marcel Terluin
Vormgeving	Serge Erdtsieck
Schrijvers	Niels van Diejen Mario Dirks Serge Erdtsieck Rob Hopman-Been Menno Maarsen Henk Ochtman Lucas Riggers Albert Segers Robert Straver Marcel Terluin Ronald Verbeek
Uitgever	Schaakgenootschap Overschie
ISBN/EAN	978-90-829071-5-5

Voorwoord

Deze vijfde editie van het jaarboek verslaat dit keer een seizoen van 15 maanden (in verband met de aanpassing van de statuten eindigt het bestuur jaar nu eind juni in plaats van eind maart). We zijn weer gegroeid als vereniging en Cor Feelders wist dit jaar de kampioenstitel op zijn naam te schrijven. Dit jaar was de interne competitie een combinatie van het Keizer systeem en de 'vertrouwde' Meerkampen.

Als voorzitter van de Jaarboekcommissie wil ik deze gelegenheid aangrijpen om iedereen die aan dit jaarboek heeft meegewerkt van harte te bedanken. In het bijzonder ook mijn grote dank aan Serge en Albert. Albert heeft veel gedaan aan de uniforme uitstraling en veel werk weggenomen van het redactiewerk van Serge.

We hebben een lustrum gevierd (uitgesteld 85 jarig bestaan) in 2022 en in deze 15 maanden (april 2022 t/m juni 2023) meer evenementen dan anders meegemaakt. Zo hebben we onder andere twee open kampioenschappen, twee Koningsdagen, één Reünietoernooi en één Simultaan (met GM Loek van Wely) als onderdeel van het lustrum georganiseerd.

Ik wens iedereen veel leesplezier.

Met sportieve groet,

Marcel Terluin
Voorzitter Schaakgenootschap Overschie

Verenigingsinformatie	9
Bestuur	9
Medewerkers	9
Teamleiders	10
Trainers	10
Leden	11
Eregalerij	13
Externe Competities	16
Overschie K1 – Gedegradeerd na matig seizoen	16
Overschie K2 – Close calls	40
Overschie R1 – Een glorieuze zegetocht	66
Overschie R2 – Een echte dieselmotor	86
SGO Bekerteam – Eervol gesneuveld	92
Interne Competities	97
Meerkampen	97
Interne Beker	103
Keizer competitie	108
Strijd om het clubkampioenschap	109
Zomercompetitie	111
Jeugdcompetities	111
Evenementen	113
Koningsdag 2022	113
Jubileum/Reünie Toernooi 2022	114
Open Kampioenschap Overschie 2022	119
Fiesta-del-Vitesse-de-Caïssa	122
Simultaan Loek van Wely	122
Eindejaars Oliebollentoernooi	125
Koningsdag 2023	127
RSB Jeugd Grand-Prix Overschie 2023	128
Open Kampioenschap Overschie 2023	130
Openingclinics	134
Schaak-Tennis	137
Varia	138
Gecentraliseerd	138
Erespeld KNSB	142
In Memoriam: Leo Meerman	143
In Memoriam: Hans Doornheim	144
In Memoriam: Pim Kleinjan	149

Verenigingsinformatie

Bestuur

door: Marcel Terluin

Schaakgenootschap Overschie werd in het verenigingsjaar 2022-2023 geleid door het volgende bestuur:

Functie	Naam
Voorzitter	Marcel Terluin
Vicevoorzitter	Niels van Diejen
Secretaris	Mees Eijsermans
Penningmeester	Albert Segers
Commissaris van Materiaal	Mario Dirks
Jeugdleider	Ricardo van Oldenbarneveld
Wedstrijdleider Extern	Erik Brandenburg
Wedstrijdleider Intern	Han Smit

Medewerkers

door: Marcel Terluin

Onze mooie vereniging beschikt ook dankbaar over veel medewerkers, die elk een deeltaak vervullen en daarmee het bestuur ontlasten. Mede door de inzet van deze betrokken leden functioneert de vereniging goed.

Het beheer van de website (www.sg-overschie.nl) was ook het verenigingsjaar 2022-2023 in handen van Serge Erdtsieck, die daarbij ondersteund werd door veel andere leden. Erik Brandenburg en Han Smit hielden wederom de uitslagen en standen bij van de interne competities. Ricardo nam, samen met Niels en Fabio, de jeugdcompetities weer voor zijn rekening. Tot slot droeg een grote en enthousiaste groep leden zorg voor het plaatsen van nieuwsberichten zoals wedstrijdverslagen en verslagen van evenementen. Rob Hopman-Been, Niels van Diejen, Ronald Verbeek, Albert Segers, Robert Straver, Robbert Fokkink, Menno Maarsen, Kris van den Heuvel en ikzelf en anderen berichtten de bezoekers van de site met grote regelmaat over de avonturen van onze externe teams en andere gebeurtenissen.

Het horecateam bestond het verenigingsjaar 2022-2023 uit Monique Verbeek, Hans Doornheim, Mario Dirks en Ronald Verbeek. De inkoop was in handen van Daan Smit, Mario Dirks, Monique Verbeek, Han Smit en Albert Segers. Daan gaat hier (zomer 2023) na 30 jaar mee stoppen. We zijn hem bijzonder dankbaar voor al zijn inspanningen.

Hierbij mag uiteraard niet worden vergeten om ook de betrokken leden te noemen, die bij het in- en uitruimen de handen uit de mouwen staken en hielpen met het op orde brengen van de keukens en de speelzalen. Vele handen maken licht werk en met het grote saamhorigheidsgevoel dat heerst binnen de vereniging mogen we zeer tevreden zijn.

De kascontrole werd uitgevoerd door Ronald Verbeek en Dick Bothof (met Henk Ochtman als reserve), die hierover wederom een positief bericht konden uitbrengen.

Teamleiders

door: Marcel Terluin

Het seizoen 2022-2023 speelden er weer twee teams mee in de externe competitie van de KNSB en kwamen er ook twee teams uit in de externe competitie van de RSB.

De hieronder genoemde personen namen dit seizoen de taak van teamleider op zich, terwijl de externe thuiswedstrijden werden gespeeld onder de bezielende leiding van de wedstrijdleiders Erik Brandenburg en Niels van Diejen.

Team	Teamleider(s)
Overschie K1 (KNSB Klasse 3F)	Rob Hopman-Been
Overschie K2 (KNSB Klasse 6E)	Mario Dirks
Overschie R1 (RSB Klasse 1B)	Han Smit
Overschie R2 (RSB Klasse 2A)	Niels van Diejen
Overschie Bekerteam	Han Smit

Trainers

door: Marcel Terluin

Dit verenigingsjaar werden er uiteraard ook diverse trainingen aangeboden. Rinus Degeling gaf training aan de groep met een elo van 1400-1700. Marcel (met hulp van Ronald, Niels, Johan en anderen) heeft veel clubavonden les gegeven aan de instroom van nieuwe (volwassen) schakers.

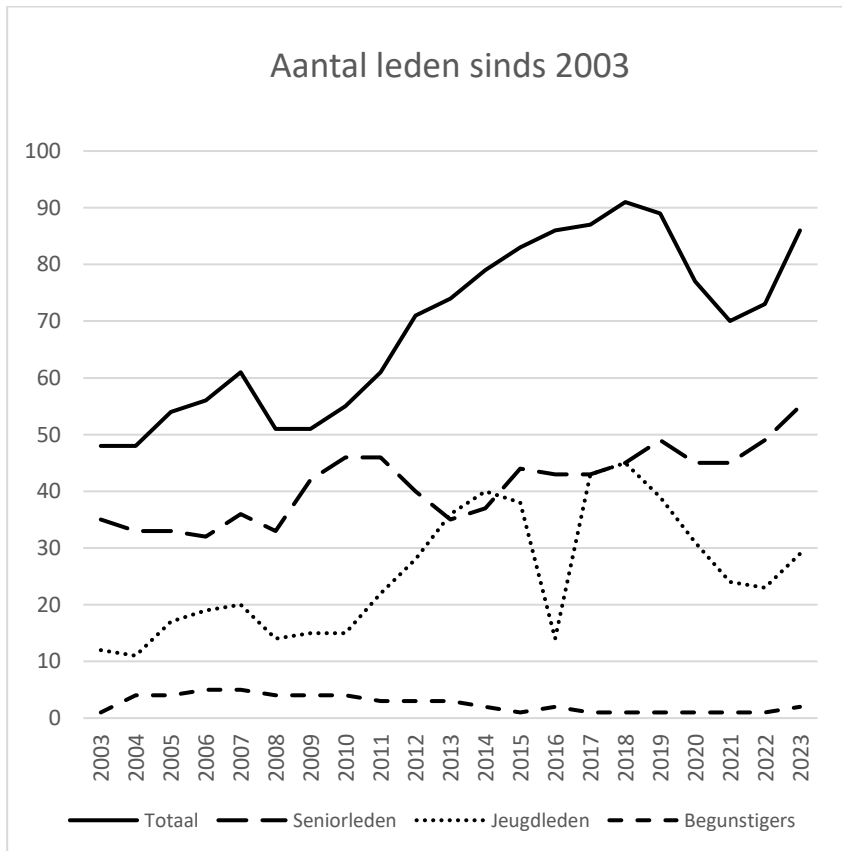
Voor de jeugd gaven jeugdtrainer Ricardo samen met Niels van Diejen, Han Smit, Cor van Lennep, Kris van den Heuvel, Mees Eijssers, Özgür Atmaca en assistent/aankomend jeugdtrainer Fabio van 't Hoff elke week training. Met veel inzet proberen zij elke week hun kennis en kunde over te brengen op het aanstormende talent van de vereniging.

Leden

door: Niels van Diejen en Albert Segers

Aan het einde van het verenigingsjaar 2022-2023 telde de vereniging in totaal 83 leden, te weten 53 seniorleden, 28 jeugdleden en 2 begunstigers. Dit betekent een flinke groei met 10 leden t.o.v. het voorgaande verenigingsjaar, waar we natuurlijk heel blij mee zijn. Het aantal seniorleden nam met 4 toe, het aantal jeugdleden met 5 en er is ook één begunstiger bijgekomen.

Het verloop was groot, want er kwamen in totaal 25 nieuwe leden bij en er zegden 13 leden op. Tot ons grote verdriet zijn er drie zeer gewaardeerde en trouwe leden overleden: Leo Meerman, Hans Doornheim en Pim Kleinjan (de laatste kort na afloop van dit seizoen). Dit verlies gaf het seizoen 2022-2023 helaas een grijs randje. Verderop in dit jaarboek gedenken we deze drie geliefde en gemiste clubgenoten.

Seniorleden 2022-2023		a = aangemeld; o = opgezegd; † = overleden	
Özgür Atmaca		Ruud Gorseman	Henk Ochtman
Frits van den Bergh		Pavel Grigorenko	Ricardo v Oldenbarneveld
Dick Bothof		Eveline van Helvoort	a Steven Paas a
Erik Brandenburg		Jaap van den Herik	Gino Post a
Murphy Brunings		Kris van den Heuvel	David Prins
Rinus Degeling		Fabio van 't Hoff	Johan Quist
Niels van Diejen		Rob Hopman-Been	Lucas Raggers
Mario Dirks		Maurits de Jong	Ian Rijkeboer a
Jasper van Dis		Arnout van Kempen	Mauricio Rivera
Gijs van Dongen	a	Pim Kleinjan	† Ronald Ruijtenberg
Sam van Dongen	a	Jaap Koenen	Martin Schlüter o
Hans Doornheim	†	Henri Krop	Albert Segers
Remco van Duist		Arjen Kuin	a Daan Smit
Mees Eijsermans		Cor van Lennep	Han Smit
Dirk Erdtsieck		Jan de Liefde	Robert Straver a
Serge Erdtsieck		Fokke Lindeboom	Marcel Terluin
Cor Feelders		Karel Looijmans	Ronald Verbeek
Geoffrey Feelders	a	Menno Maarsen	David van der Vloed
Robbert Fokink		Jeroen van der Meer	Sarah Wilton
Wil de Gids		Leo Meerman	† Danique Wolffenbutterl ao
Jeugdleden 2022-2023		a = aangemeld; o = opgezegd;	
Armin Boomsma	a	Steven Hulsbergen	Amos Telussa a
Alan Bouma	a	Emery Klas	Tibor Toussaint
Mateo Bouma	a	Luca Lantink	o Eric Treuman
Mees Brands	ao	Daan Manni	a Ruben Treuman
Niek Bruinzeel		Florian Oskam	a Asya Turan a
Alessio Cadilli	ao	Ayelén Ponce Fernández	a Ayza Turan a
Job Eijsermans		Benjamin Rivera	Eric Wang a
Mihail Grigorenko		Simon Rivera	Daan Wilton
Noah Groenewoud		Dirk Rodenburg	a David Zhou
Daniel Huisman	a	Jim Staal	Jane Zhou o
Florian Hulsbergen		Max Staal	

Eregalerij

door: Serge Erdtsieck

Uiteraard mag ook in dit jaarboek de eregalerij niet ontbreken. Met gepaste trots presenteren we als eerste de lijst met alle geëerde personen.

Geëerde Leden		
Naam	Intern	Extern
Johann Hammer †	Erelid Erevoorzitter	
Peter van Steenis †	Erelid	Erespeld KNSB
Rinus Degeling	Erelid Lid van Verdienste	Erespeld KNSB Lid van Verdienste RSB
Sam Oosthoek †	Erelid Lid van Verdienste	
Frits van den Bergh	Erevoorzitter Lid van Verdienste	Erespeld KNSB
Ronald Verbeek	Erevoorzitter	
Dick Liefhebber †	Lid van Verdienste	
Arie Bangert †	Lid van Verdienste	
Gijsbert Takkenberg †	Lid van Verdienste	
Willem Teerds †	Lid van Verdienste	
Jan Klapwijk †	Lid van Verdienste	
Cor Feelders	Lid van Verdienste	
Hans Doornheim	Lid van Verdienste	
Jeroen van der Meer	Lid van Verdienste	
Erik Brandenburg	Lid van Verdienste	
Arnout van Kempen	Lid van Verdienste	
Serge Erdtsieck	Lid van Verdienste	
Han Smit	Lid van Verdienste	
Daan Smit	Lid van Verdienste	

Hierna volgt het overzicht van alle clubkampioenen:

Clubkampioenen

Seizoen	Naam	Seizoen	Naam
1936 - 1937	Huib van der Windt	1980 - 1981	Rinus Degeling
1937 - 1938	Huib van der Windt	1981 - 1982	Henri Krop
1938 - 1939	P.J. Barten	1982 - 1983	Ruud-Jan Kloek
1939 - 1940	Huib van der Windt	1983 - 1984	Joop Slaa
1940 - 1941	P.J. Barten	1984 - 1985	Rinus Degeling
1941 - 1942	Onbekend	1985 - 1986	Taco Wirschell
1942 - 1943	Onbekend	1986 - 1987	Rinus Degeling
1943 - 1944	Onbekend	1987 - 1988	Taco Wirschell
1944 - 1945	Onbekend	1988 - 1989	Cor Feelders
1945 - 1946	Onbekend	1989 - 1990	Johan Quist
1946 - 1947	Onbekend	1990 - 1991	Johan Quist
1947 - 1948	Onbekend	1991 - 1992	Ronald Ruijtenberg
1948 - 1949	Onbekend	1992 - 1993	Johan Quist
1949 - 1950	P.J. Barten	1993 - 1994	Taco Wirschell
1950 - 1951	P.J. Barten	1994 - 1995	Johan Quist
1951 - 1952	Onbekend	1995 - 1996	Heico Kerkmeester
1952 - 1953	Onbekend	1996 - 1997	Johan Quist
1953 - 1954	Onbekend	1997 - 1998	Johan Quist
1954 - 1955	Onbekend	1998 - 1999	Johan Quist
1955 - 1956	Onbekend	1999 - 2000	Taco Wirschell
1956 - 1957	Onbekend	2000 - 2001	Taco Wirschell
1957 - 1958	Onbekend	2001 - 2002	Erik Brandenburg
1958 - 1959	Onbekend	2002 - 2003	Erik Brandenburg
1959 - 1960	Onbekend	2003 - 2004	Erik Brandenburg
1960 - 1961	Onbekend	2004 - 2005	Erik Brandenburg
1961 - 1962	Onbekend	2005 - 2006	Henk Ochtman
1962 - 1963	Rinus Degeling	2006 - 2007	Erik Brandenburg
1963 - 1964	T. Graaf	2007 - 2008	Henk Ochtman
1964 - 1965	Theo Verboom	2008 - 2009	Erik Brandenburg
1965 - 1966	Arnold Hammer	2009 - 2010	Henk Ochtman
1966 - 1967	Jan Klapwijk	2010 - 2011	Erik Brandenburg
1967 - 1968	Rinus Degeling	2011 - 2012	Cor Feelders

1968 - 1969	Peter Nathans	2012 - 2013	Erik Brandenburg
1969 - 1970	Peter Nathans	2013 - 2014	Erik Brandenburg
1970 - 1971	Peter Nathans	2014 - 2015	Erik Brandenburg
1971 - 1972	Peter Nathans	2015 - 2016	Albert Segers
1972 - 1973	Leo Lievaart	2016 - 2017	Erik Brandenburg
1973 - 1974	Peter Nathans	2017 - 2018	Erik Brandenburg
1974 - 1975	Rinus Degeling	2018 - 2019	Robbert Fokkink
1975 - 1976	Jaap van den Herik	2019 - 2020	Robbert Fokkink
1976 - 1977	Jan Klapwijk-Jan Bakker	2020 - 2021	<i>géén (vanwege covid-19)</i>
1977 - 1978	Jan Beaufort	2021 - 2022	Erik Brandenburg
1978 - 1979	Joop Slaa	2022 - 2023	Cor Feelders
1979 - 1980	Henri Krop		

Erik Brandenburg blijft dus de onbetwiste “Kampioen der Clubkampioenen”, met maar liefst 13 clubtitels. Alhoewel ‘onbetwist’ niet met volledige zekerheid is te stellen. De kampioenen van seizoen 1941-1942 tot en met 1948-1949 en seizoen 1951-1952 tot en met 1961-1962 ontbreken immers nog. Wellicht hebben spelers zoals Huib van der Windt, P.J. Barten, Jan Klapwijk en Rinus Degeling dus nog wel een paar titels meer op hun naam staan dan nu bekend is.

Ranglijst Clubkampioenen					
#	Naam	Aantal	#	Naam	Aantal
1	Erik Brandenburg	13		Joop Slaa	2
2	Johan Quist	7	14	Albert Segers	1
3	Rinus Degeling	6		Ronald Ruijtenberg	1
4	Taco Wirschell	5		Heico Kerkmeester	1
	Peter Nathans	5		Jaap van den Herik	1
6	P.J. Barten	4		Ruud-Jan Kloek	1
7	Henk Ochtman	3		Jan Beaufort	1
	Cor Feelders	3		Theo Verboom	1
	Huib van der Windt	3		Jan Bakker	1
10	Robbert Fokkink	2		Leo Lievaart	1
	Henri Krop	2		Arnold Hammer	1
	Jan Klapwijk	2		T. Graaf	1

Externe Competities

Overschie K1 - Gedegradeerd na matig seizoen

Rob Hopman-Been

Overschie 1 gaat komend seizoen in de vierde klasse KNSB spelen, dit na een seizoen waarin het behoorlijk tegen zat en we ook niet op ons verwachte niveau draaiden.

Wij begonnen het seizoen zonder onze topscorer Albert Segers (6/9 vorig seizoen), die voor extern Messemaker koos, maar werden getraceerd op de deelname van Robert Straver (2100+) als prima vervanger. Voor de rest waren er geen veranderingen.

De eerste ronde was de uitwedstrijd tegen Charlois Europoort 2, een tegenstander waar wij altijd moeite mee hebben, en dat was dit seizoen niet anders.

Het verslag:

Gisteren was de eerste wedstrijd van het nieuwe seizoen, uit tegen het op papier sterkste team van onze groep, Charlois Europoort 2, dat ook nog eens op volle sterkte was.

We begonnen weinig hoopvol aan deze opgave. Aan bord 5 had Karel met wit zich verslikt in de opening, waarna in het dameloze middenspel zijn lichte stukken ongecoördineerd stonden. Dit werd door zwart vakkundig uitgebuit, 1-0. Ook uw verslaggever was niet op dreef. Na 16 zetten theorie ruilde ik een sterk wit paard af met als resultaat dat de toen ontstane pionnenformatie veel gunstiger voor wit bleek. Toen ik daarna verzuimde een pion te offeren voor verdedigingskansen (wel gezien, niet uitgevoerd) werd ik langzaam weggeschoven. Staaltje verkeerde beslissingen, 2-0.

Ondertussen was evenwel Robert aan een heuse, veelbelovende koningsaanval begonnen met wit op bord 3 en had Marcel op bord 6 met zwart een kwaliteit gewonnen. Henri aan bord 1 heeft naar eigen zeggen ergens de winst gemist in een gecompliceerde stelling en verloor helaas, 3-0.

Niels aan bord 2 stond gedrongen maar verdedigde zich kranig en toen hij een kans kreeg pakte hij die met beide handen aan en stond pardoos een toren voor! Daartegenover had wit drie al wat gevorderde centrale pionnen, wat best veel compensatie was vanwege het gebrek aan open lijnen voor de torens. Erik stond nogal gedrongen met zwart, verdedigde zich nauwkeurig maar moest in een eindspel toren + licht stuk wel tegen een vrije h-pion opboksen. Omdat die niet probleemloos naar de overkant kon komen, werd tot remise besloten, 3,5 - 0,5.

Henk aan bord 8 had met wit een voor beiden moeilijk middenspel waarin hij een kwaliteit moest geven om overeind te blijven, maar had wel een vrijpion in een paard tegen toren eindspel. Razend lastig voor beiden.

Inmiddels had Marcel zijn kwaliteit verzilverd - 3,5 - 1,5 - en was er nog hoop op 4-4 want Robert, Niels en Henk waren nog bezig.

De aanval van Robert sloeg helaas niet door, ik heb wel opgevangen dat het ergens +5 moet hebben gestaan, en hij verloor het dubbele torens + paard eindspel wat helaas slecht voor hem stond, 4,5 - 1,5.

Niels verloor jammerlijk nadat hij materiaal moest teruggeven om niet een van de centrupionnen te laten promoveren. Daarna promoveerden beide spelers tot dame (wit was dat al overigens) maar Niels was niet aan zet en liep mat, 5,5-1,5.

Tot slot wist Henk heel mooi te winnen door zijn koning achter een vijandelijke pion te verschuilen en zo verticale schaakjes te verhinderen en twee vrijpionnen te creëren die sneller bleken dan die van zwart. De eindstand werd daarmee dus 5,5 - 2,5.

Geen beste start dus, maar er werd wel door velen hard gevochten voor een resultaat. Robert was klaar toen de voorheen volle zaal al bijna leeg was, ook Niels en Henk waren lang bezig.

De restaurant-tijgers onder ons gingen weer analyseren, ik werd – terecht - vanwege mijn passieve spel door de mangel gehaald en we hebben genoten van de volle punten van Marcel en Henk onder het genot van eten en bier.

De volgende ronde was tegen onze vrienden uit Hillegersberg, Erasmus. Vaak gelijk opgaande wedstrijden zijn het tussen ons, hoe zou het deze keer gaan?

Nou, het was me het middagje wel. Twee sterk opgekomen teams, beiden de eerste ronde verloren, wilden graag wat matchpunten halen. Vorig seizoen speelden de twee teamcaptains tegen elkaar, deze keer waren we non-playing. De zaal was best warm en er werd geopperd een raam open te zetten. Dat gebeurde, en dat bleek verstrekkende gevolgen te hebben!

Zo ging het in de wedstrijd:

Aan bord 7 zat Daan die met zwart moeilijk uit de opening kwam, hij moest een pion inleveren waar geen compensatie voor was. Henri op 4 speelde met wit stevig en actief waar nodig, en die stelling leek in evenwicht. Mooi strategisch gevecht. Het topbord was deze keer voor Robert, uiterst gemotiveerd na zijn ongelukkige nederlaag in de eerste ronde. Hij pakte het met zwart zeer actief aan. Dan loop je natuurlijk risico's met zwart maar daar had hij wel zin in. Aan 8 hadden we Niels, die met wit zijn stukken soepel ontwikkelde en met een plusje het middenspel aanging. Maurits had zwart

aan 5, speelde zijn lijfopening en kwam, denk ik, gelijk te staan. Het middenspel was behoorlijk lastig met veel centraal staande stukken zonder steunpunten. Erik speelde een prachtige partij, deed goede zaken met zijn ruimtevoordeel, wat in het middenspel een kwaliteit en een pion opleverde. Er ontstond een T+T tegen T+P eindspel wat natuurlijk altijd oppassen blijft. Ook Marcel speelde ijzersterk, won een kwaliteit voor een pion en speelde doelbewust door lijnen te openen en pionnen te isoleren, zowel eigen witte als zwarte, om op die manier kansen te scheppen in zijn T+T tegen T+L eindspel, erg mooi. Karel aan 3 speelde op zet 2 iets wat ik nog nooit gezien had. Het zag er enigszins logisch uit maar gaf wit toch wel een scala aan mogelijkheden tot positioneel voordeel. Maar ja, veel keus kan ook best lastig zijn.

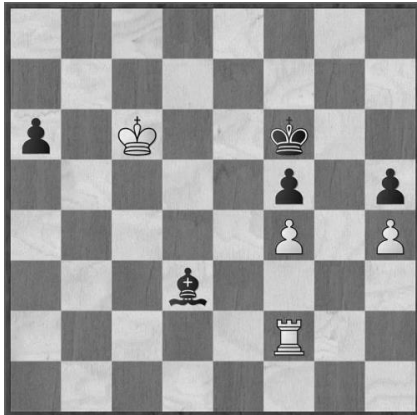
Toen begonnen de punten hier en daar te vallen, hele en halve. Daan redde het niet, de tegenstander speelde het ook heel sterk, 0-1. Henri bleef goed spelen en haalde een mooie remise, 0,5-1,5. Maurits kwam in de problemen, vond ik, want er ontstond een eindspel L tegen P met beide spelers een g en h-pion, Maurits nog een op e6 en wit een op b6. Wits koning op de 5^e rij, zwarts koning op de 7^e, u begrijpt zwart hing in de touwen. Met wat effectieve paardschaakjes zorgde Maurits er voor dat wit niet kon binnendringen met de koning, en hield keurig remise, 1-2. Daarna won Robert: zijn actieve spel werd beloond met een vol punt. In onderstaand diagram staat hij schaak. Inmiddels is duidelijk dat als zwart niet mat loopt, hij het eindspel zal winnen.

Hij speelde hier 1. ... Ka5, dan ben je niet bang aangelegd. Op het antwoord 2. Tec1 (dreigt mat in 1) volgde 2. ...Tb5 en het was oké, 2-2 dus. Op dat moment speelde Marcel voor 2 resultaten en Erik voor 1, stond Karel verloren en zou Niels remise houden, iets van 4-4 of 4,5-3,5 was mijn prognose.

En toen, en toen ... toen gebeurde er iets. Ik ontwaarde een licht geklapper van het openstaande raam, een koude bries vloog door de zaal en ik wist het, ik WIST het! Daar was het Blunderspook, op zoek naar een slachtoffer. Maar welk? Het liet de Erasmusianen ongemoeid en landde op de schouders van Erik! Oh nee!

Erik staat natuurlijk gewonnen. Het spook fluisterde Erik in "alles wint hier hoor, speel maar gewoon b6 of zo" en zo geschiedde. Dat gaf de winst uit handen, want zwart speelde nu 1. ... Pe3+ en wit moet naar f2, wat weliswaar een toren kost, maar het schijnt remise te zijn volgens mijn engine. Het Spook, nu hevig kwijlend van leedvermaak ging nog een stapje verder: "Gewoon naar h3 Erik, kat in het bakkie." en keek verheugend klauwenwrijvend naar Frank of hij wist hoe de bij moest vallen. Dat wist hij! 2. ... Tc5!! en het loopt mat, 2-3. Voldaan vloog hij verder. Zou Het nu wellicht op een Erasmi ... Nee hoor, in een rechte lijn begaf het Ongedierte zich naar bord 6 alwaar Marcel zijn stelling probeerde te verzilveren.

Het zal wel niet meer gewonnen zijn, maar zwart speelde al een tijd op increment en wit, wat moest wit?

"Naar g2, de g-lijn is open, naar g2! daar moet je zijn! dat heb je net zo mooi voorbereid".

Uiteraard, 1.Tg2 en het doek viel ... Zwart liet zijn antwoord 1. ... Le4 vergezeld gaan met excuses, wat ik heel sportief vond, 2-4.

Toen het Blunderspook na gedane zaken door het raam wegvloog, was het over en uit voor de thuisploeg. Karel verloor inderdaad, en Niels scoorde zijn eerste half dit seizoen, netjes! Uitslag 2,5 - 5,5.

Dat raam houden we voortaan dicht.

Daarna kwam een uitwedstrijd in de hoofdstad, aan het woord is onze kopman Robert:

De speelzaal van onze tegenstander Laurierboom-Gambiet bevindt zich in hartje Amsterdam. Tussen een voordeur en een kleine keuken met toilet kun je precies 8 bordes kwijt. Een duidelijk teken dat deze vereniging niet de ambitie moet hebben 1ste klasse of Meesterklasse te gaan spelen. Bord 9 zou dan buiten moeten zitten en bord 10 op het toilet. In een speelzaal waar winderigheid niet op prijs wordt gesteld kunnen de jassen over de stoel of op een studentenbank. Als je naar buiten gaat dan kan je nog steeds prima zien wat er op elk bord gebeurt. Naast de bordes en stukken op een kluitje is er opslag van tal van spullen van het 50 meter verderop geleden café met de naam

Laurierboom, alwaar je kan analyseren na afloop.

Hartje Amsterdam betekent ook dat parkeren niet kan. Ja, het kan wel, maar dan is een KNSB ronde ongeveer even duur als een nieuw energiecontract afsluiten. Het merendeel van het team besloot dan ook het klimaat te redden en de trein te nemen. Feelders en ondergetekende mochten ter compensatie van hun goede gedrag wel met de auto. Krop, woonachtig in Amsterdam, kwam op de fiets en natuurlijk twee minuten te laat. Daarmee gun je je teamgenoten dat ze grap kunnen maken dat “de enige die te laat is de enige is die uit Amsterdam komt”. Van enige spanning dat Rotterdam tegen Amsterdam speelt was geen sprake. Amsterdam telt kennelijk toch 8 aardige personen en die spelen allemaal bij Laurierboom-Gambiet 1.

We hebben dus verloren. Al met al een nederlaag waar niet zoveel op af te dingen was. Ja er waren natuurlijk kansen. Zo stond iedereen na zet 1 gelijk en zou 4-4 dus terecht zijn geweest. Schakers hebben de neiging als ze 40 zetten totaal verloren hebben gestaan en 1 zet totaal gewonnen, het alleen maar over dat ene moment te hebben. Je tegenstander mist 20 penalty's en jij eentje ... dan zegt menig schaker: “Het had 1-0 voor mij kunnen worden als ik die penalty had gemaakt”. Zelf heb ik daar overigens ook last van. Beide kanten op. Niks is zo frustrerend in schaken als die ene kans niet benutten of na 40 zetten lang gewonnen te hebben gestaan toch te verliezen. Over naar de partijen! De klassieke wijze is om het “punt voor punt” te doen. Maar we

weten al dat SGO 1 verloren heeft. Met 5-3 namelijk. Dus we doen het gewoon bord voor bord. En omdat ik de pen heb, gaan we terug van 8 naar 1. Eerst doen we wat tekst, helemaal aan het einde volgen nog wat partijfragmenten.

Op bord 8 speelde Niels van Diejen tegen heel wat ratingoverwicht. In een soort versnelde draak verspilde hij wat tijd met zijn dame, waardoor wit via gezonde zetten niet alleen het voordeel kreeg van de voorzet maar ook van een pion meer. Tekenend voor de taatheid van Niels is dat hij uiteindelijk als laatste nog bezig was. Hij moest een tweede pion opgeven en zijn tegenstander had zijn speelstijl op "ruil alles af" gezet. In een ver eindspel beslisten de 2 extra pionnen.

Rob Hopman-Been, vernoemd naar mevrouw Been, speelde aan 7 een London met op zet 2 een loper die was uitgeleden naar veld g5. Het werd een vrij rustige partij waarin Rob niet echt in gevaar was en mogelijk zelfs kansjes heeft gehad. Of gemist, mag allebei. Al geldt dat ook voor zwart, want in de slotstelling waar remise werd overeengekomen zou ik het met zwart nog wel even willen proberen. Met een vroeg Lxf6 gaf Rob het loperpaar op maar daarvoor krijgt wit een hele prettige structuur. Onderdeel van dit systeem is dat het zonder de dames vaak prettiger voor wit speelt omdat je niet mat wordt geplet over de koningsvleugel. Rob wist dat te bereiken maar meer dan uiteindelijk een prima remise zat er niet in.

De enige Amsterdammer aan de zijde van Overschie zat aan bord 6. Henri Krop had weinig moeite zijn op papier toch wel sterkere tegenstander keurig op remise te houden. Henri kreeg een Stauntongambiet tegen zich. Zelf ben ik ooit gestopt met Hollands vanwege zetten als 2 e4 en 2 g4 tegen mijn 1 ... f5. Op een of andere manier wil een f5 speler graag positioneel spelen maar door dit soort gedrag wordt ze dat totaal onmogelijk gemaakt. Henri had er echter geen enkele moeite mee. Hij leverde op een hele handige wijze zijn pion extra weer in en kon voldoende ontwikkelen om de partij in balans te houden. Extra fijn natuurlijk als je als Amsterdammer, spelend voor een Rotterdamse ploeg, tegen een Amsterdamse tegenstander de vrede weet te bewaren. Je moet toch gewoon nog over straat de dag erna.

Aan bord 5 gebeurden dingen waar ik eigenlijk het label 18+ op zou moeten plakken. Na een hotseklots opening, een hyperscherpe variant in de Trompowsky, was het ontzettend lastig voor de omstanders de stand in te schatten. Na afloop werd mij verteld dat dergelijke stellingen voor Cor Feelders juist zijn habitat zijn. Met wit vloog hij de sterke Hajo Jolles naar de keel, maar daar stond tegenover dat enkele witte stukken niet tot ontwikkeling

kwamen. Maar ook zwart had forse uitdagingen, zoals een koning in het midden. Een dergelijke partij met de engine bekijken is een doodzonde. Als er chaos op het bord is, dan is dat onderdeel van het menselijk spel. Hiërogliefenwetenschappers waren bezig met het ontcijferen van het notatiebiljet maar gelukkig deelde Cor zijn partij in de appgroep. En wat een partij was het! Cor heeft vele zetten straalgewonnen gestaan en met prachtig schaak had hij eigenlijk 2 punten verdiend. Helaas helaas helaas ging het in vreselijke tijdnood mis. Net als chaos is tijdnood ook onderdeel van het menselijk spel. Een verdiend punt voor SGO werd een gelukkig punt voor Laurierboom.

We zijn alweer over de helft want op bord 4 speelde Henk Ochtmans. Er kwam een Grunfeld op het bord. Dat is trouwens een naam voor een opening en niet of ander mythisch monster dat op het bord ging zitten. Dat zou ook helemaal niet meer gekund hebben want de ruimte was al vol. Henk deed op zet 7 een wat vreemde paard manoeuvre waardoor zijn tegenstander met louter gezonde zetten ruimte en activiteit kreeg. De Grunfeld staat bekend om de druk die zwart op het witte centrum uitoefent maar die druk ontbrak. Henk probeerde het nog door chaos op het bord te creëren. Die kwam er zeker, maar wit hield het hoofd koel ondanks een pionnenstorm tegen op de koningsvleugel en bracht zelf een pion naar de overkant. Na promotie van de pion riep zijn tegenstander nog wel "dame" maar drukte ook de klok in. Officieel is dat een onreglementaire zet, maar tijd claimen zou niet in lijn zijn met het sportieve karakter van deze wedstrijd. Plus wat heb je aan tijd als je tegenstander twee dames heeft? Opgeven was een betere reactie en dat deed Henk dan ook maar.

Bord 3 werd verdedigd door Marcel Terluin waar hij de sterke Osterwald van zich af moest houden. En daar slaagde Marcel uitstekend in! Marcel, wiens notatie waarschijnlijk tot 's werelds meest leesbare geldt, koos in een Pirc voor een scherpe g4 aanval. Aanvankelijk leverde hem dat precies op wat hij wilde. Osterwald ging er niet op in, deed wat onhandige pionzetten en Marcel kwam meer dan uitstekend te staan. Een kritisch moment kwam op zet 12. Zowel in de analyse als na een blik door de engine kwam men tot de conclusie dat het opheffen van de spanning in het centrum geen goed plan was. Zwart kwam terug in de partij al bleef Marcel voordeel houden in het middenspel. Sterker, hoewel optisch zwart enkele dreigingen had was het Marcel die het meeste recht had op een vol punt. Net een zet eerder gxf7 doen had de uitslag mogelijk op 1-0 gekregen in plaats van remise. Al met al een uitstekende partij waar een half puntje meer niet onterecht was geweest.

Erik Brandenburg had niet de meest enerverende schaakmiddag van zijn leven. Zijn tegenstander koos met wit voor een opstelling met c4, e3, Pc3, Pf3, b3, Lb2, Le2, d4. Codetaal voor betonschaak wat meestal in remise eindigt en nu dus ook. Erik deed een tijd lang alles goed, namelijk gezonde zetten doen en ontwikkelen, maar op enig moment kreeg wit toch meer voordeel dan nodig. Het loperpaar was aanvankelijk niet gevaarlijk. Rond zet 20 opeens wel. Erik moest goed verdedigen en deed dat dan ook. Door op het juiste moment zijn toren te activeren wist hij voldoende compensatie te krijgen. De afwikkeling naar een eindspel met een pion minder was niet gevaarlijk. Ongelijke lopers. Dan weet u genoeg.

Zelf mocht ik op bord 1 plaatsnemen. Ik zag door het raam mijn tegenstander aankomen op een elektrische stepscooter. Of hoe zo'n ding ook heet. Geen idee natuurlijk of mensen op een elektrische stepscooter gevaarlijk zijn op het schaakbord. Ook hier kwam een Pirc op het bord met als verschil met Marcel dat ik het wat rustiger aan deed. Eigenlijk vat dat ook wel de partij samen. Vrij rustig kreeg ik voordeel, vrij rustig breidde dat voordeel zich uit. Door een enorme onnauwkeurigheid van mijn kant kreeg mijn tegenstander toch opeens een kans op remise. In engine-termen was het plotsklaps 0,0, maar een zet later was het voordeel gelukkig weer terug. Dat hadden we overigens pas met de engine in handen na de partij door. Ik kreeg voor slechts een toren en een pion zijn twee paarden en had zelf het loperpaar. Dat won rond de 40ste zet vrij gemakkelijk.

De 5-3 eindstand werd eerder in dit verslag als 'weinig op af te dingen' afgedaan. Maar als Marcel en Cor hadden gewonnen dan zou het 3,5 – 4,5 zijn geweest? Tsja, maar dan kunnen zij in hun verslag zetten dat als De Groot die ene kans op remise had gepakt, als Moller in de slotstand had doorgespeeld en

als Schipper meer nauwkeurig met zijn loperpaar was omgegaan dat ... en zo kunnen we nog wel even doorgaan. Het doet er ook niet toe.

Na afloop gingen 6 van de 8 nog een hapje eten in een pizzeria op 300 meter lopen van de speelzaal. Gelukkig was het maar 300 meter, want de wietdampen in Amsterdam zijn zo intens dat bij elke meter meer iedereen knetterhigh was geworden. Zo'n hapje achteraf doet elk team

goed en op de terugreis met de trein werd wederom het klimaat gered en dat is de beste overwinning denkbaar!

Tot slot nog een paar leuke partijfragmenten. Uit de partij Feelders - Jolles: Hoe staat het hier? (zie het diagram op de voorgaande pagina) Precies, dat dacht iedereen die langs liep. Het engine antwoord is: "ongeveer gelijk". Zwart is aan zet en speelde het zeer ongelukkige e6 (Lg6 was de enige zet). Cor kon na het zeer sterke Dc7! winnend voordeel bereiken. Helaas werd zijn aanvalscreativiteit niet beloond in tijdnood.

Uit de partij Straver - De Groot: Wit is hier aan zet. Zwart staat een pion voor maar heeft wel wat problemen ... geen loperpaar en het paard op f2 is in gevaar. Direct dat paard pakken is natuurlijk niet goed, want ook zwart kan een kleine kwaliteit winnen (op e5). Wit speelt hier rustig Pc4!! Er dreigt stukwinst door Pb6 omdat de toren eigenlijk nergens heen kan. Dus zwart moest Le6 spelen waarna wit wel op f2 slaat en erna vrij makkelijk wint.

Uit de partij Terluin - Osterwald: Wit staat na 11 zetten uitstekend. Marcel speelde uiteindelijk ook een hele sterke pot, maar dit moment in de partij is voor iedereen leerzaam. Wit is aan zet en speelde d5 (?). Dat heft, in schaaktermen, de spanning op en na een afruil kreeg zwart weer wat kansen. Maar wat wel te doen? Het antwoord is "je gaat het pas zien als je het doorhebt", namelijk: a3!! De zet b4 wordt dan opgevangen door Pa2! Zwart kan erna niet heel veel en wit behoudt een erg groot voordeel. Bijvoorbeeld: 12 a3 a6 13 0-0-0 Tb8 14 Lh3 en de engine zegt: meer dan +2 voordeel voor wit! Dat komt vooral door de kwetsbare zwarte koning in het midden.

Dat betekende nog steeds geen matchpunten, maar wel pittige tegenstand nu achter de rug. Hoe zou het gaan tegen het nog lager geklasseerde Spijkenisse?

Volledig ontketend, en getergd door een te lage klassering, werd in de vierde ronde tegen Spijkenisse 2 met 8-0 gewonnen. Het was niet eens een geflatteerde zege want niemand heeft slechter gestaan in een partij. En dan te bedenken dat we met 3 invallers

speelden! Verder valt over deze wedstrijd weinig te schrijven: we waren op alle borden veel te sterk.

Over de volgende uitdaging laat ik weer het woord aan Robert:

De vijfde ronde van de KNSB competitie was een belangrijke. SGO 1 moest tegen Krimpen aan den IJssel 2. Beide ploegen ademen door een rietje in Klasse 3F. Dat is na de wedstrijd niet verholpen, want

het werd 4-4. Een matchpunt voor beiden, plus voor Overschie een gevoel na afloop dat er meer in zat. We beginnen met de uitslagen.

Uw verslaggever heeft geen idee in welke volgorde de punten binnen kwamen. Niet dat het vanaf nu fictie is, maar mocht er in de chronologie wat mis gaan, dan is dat de schuld van de VAR.

Na ongeveer 2 uur zag het er prima uit voor Overschie. Henri, Erik, Robert en Niels hadden prima stellingen en de rest stond gelijk of onduidelijk, maar zeker niet 'duidelijk verloren'. Henri verzilverde zijn voordeel vrij eenvoudig en tikte het eerste punt aan. Op dat moment kreeg Karel een remise aanbod en

ook hij zag dat Overschie de wind mee had. Karel had de opening op punten gewonnen, maar was toch wat terug gedrukt. Na wat overleg en zijn eigen inschatting van de stelling die hij voor zich zag, leek aanname van het bod een wijs besluit. Achteraf kan je wellicht denken: “gezien de uitslagen was het misschien beter om ...”. Maar je kunt ook prima redeneren dat dit halve in iets mindere stelling Overschie een matchpunt heeft opgeleverd!

In het 3^e uur volgden er twee remises en twee nederlagen. Niels kwam met wit tegen een Pirc met een flink voordeel uit de startblokken. Een enigszins ongelukkige ruil had zwart in problemen gebracht. Met een drie-luikje verdween echter het voordeel. Een zetje

maakte dat een grote plus een kleine werd, even later maakte een volgend zetje dat een kleine plus een kleine min werd en weer even later was er een zetje die tot verlies leidde. Drie zetjes, schaken is genadeloos. Het punt of in ieder geval een halve, was niet voor Overschie maar voor Krimpen.

Henk was ondertussen ook in grote problemen. Aan een kansrijk offer werd geen goed vervolg gegeven en zijn tegenstander kon met een paar sterke zetten de lijnen openen. Op enig moment waren de zwarte pionnen bijna aan de overkant en Henk stond al materiaal achter. Ook lichte tijdnood werd prima doorstaan door de jongedame en onze man op bord 4 moest opgeven. Een voorsprong voor Overschie was opeens een achterstand.

De remises voor Arnout en Erik waren net niet zo enerverend als de 3-3 van Frankrijk - Argentinië. Over de partij van Arnout is relatief weinig bekend. Ja, hij is gesignaleerd en hij staat op het uitslagenformulier, maar op een of andere

manier is de partij aan ieders aandacht ontsnapt. Wetenschappers doen er momenteel onderzoek naar. Mogelijk hebben de spelers een bepaalde serie zetten gedaan waardoor aanwezigen vergeten wat ze hebben gezien. Militair ontzettend interessant natuurlijk. Het enige wat we nu weten is dat het remise is geworden. Hopelijk is er over 2 jaar, als het rapport klaar is, meer bekend ... Oh wacht, via de app komt toch opeens de partij door. Vergeet de vorige 7 zinnen maar, die hoef je niet te lezen.

Arnout had een spannende remise met kansen. Er was een pion geofferd in ruil voor kansen tegen de witte koning. Een remiseaanbod werd afgewezen door onze man op bord 7, te meer daar hij met zijn koning de witte stelling kon binnendringen. Rond de eerste tijdcontrole was er even wat commotie over het verplicht noteren, maar dat mocht de pret niet drukken. In het eindspel vond wit een manier om zetherhaling af te dwingen. Kortom, remise dus.

Erik leek op bord 2 keurig op weg naar een vol punt. Een fraaie middenspel manoeuvre leverde hem winst van de kwaliteit op. Weliswaar had zijn tegenstander een loper en een pion, maar door handige dreigingen werd ook de pion opgeslokt. Er resteerde een eindspel van koning, 2 torens en 3 pionnen tegen koning, toren, loper en 3 pionnen op dezelfde vleugel. Lang werd op een punt gerekend voor Overschie, waarschijnlijk door beide spelers. Maar op een of andere manier vond Zwart (snap je de hoofdletter ...) steeds de beste verdediging. Erik haalde alles uit de kast maar uiteindelijk wist Krimpen een zwaar bevochten en belangrijk halfje uit het vuur te slepen.

We stonden 2,5-3,5 achter en bij Cor was de stelling knotsgek. Aanvankelijk leek het een vrij regelmatige overwinning te gaan worden voor onze man op bord 5. In de tijdnoodfase gebeurde er echter van alles. Als we wederom Frankrijk tegen Argentinië erbij

pakken, is deze partij het beste te beschrijven als een 6-6 qua spanning en sensatie. Heel even dachten omstanders dat Cor een mat in 1 zet niet zag. Hij zat achter zijn bord, zijn klok liep en Dc1 zou onmiddellijk mat zijn. Helaas was Cor op dat moment even vergeten de klok in te drukken en bleek zijn

tegenstander aan zet te zijn. Die kon na een knotsgekke fase ook niets meer doen dan een luchtgaatje maken voor zijn koning, waardoor eeuwig schaak voor beide spelers de enige weg bleek te zijn.

Robert was als laatste nog bezig. En dat was eigenlijk niet de bedoeling. In een London (!) kreeg hij precies op het bord wat enkele weken geleden uitgelegd was tijdens de training. Na de in London bekende zettenreeks ... Db6; Db3 c4 deed wit niet Dc2 terug maar sloeg hij op b6. Dat leverde zwart groot voordeel op. Zo groot dat 10 zetten later bijna alle witte stukken op de onderste rij stonden en rokeren voor wit niet meer mogelijk was. Zeer groot voordeel werd omgezet in de winst van een stuk. Dat bleek iets te gretig te zijn, want wit kreeg er 2 pionnen voor en eindelijk lucht. De partij ging nog lang door. Het 'mega-grote voordeel' was omgeslagen in 'groot voordeel' en uiteindelijk was het stuk meer na ruim 4 uur spelen voldoende voor de winst en dus het gelijkspel.

Vanwege het gelijkspel werd de Chinese maaltijd na afloop wat langer achter gehouden. Zodat de spelers via hun knorrige maagjes nog even konden terugdenken aan de middag. We hoeven zeker niet bij de pakken neer te gaan zitten, want er zijn nog 4 rondes te spelen en alles is nog mogelijk. En in eigen hand!

Sv Botvink:

Voor deze ronde uitgeweken naar het Motion beweegcollege te Zoetermeer, ontving ons voor de zesde ronde in de KNSB-competitie. Wij kwamen met een sterke opstelling, de tegenstanders ook dus het beloofde een spannende middag te worden.

Het begon echter dramatisch. De anders zo zekere Henri aan 7 verrekende zich in de opening en gaf een stuk weg, waarvoor hij vage compensatie had door een vrije a-pion, maar alle zware stukken stonden nog op het bord dus hier rekende ik op niets anders dan een nederlaag. Ook een tegenvaller was dat Robert meldde dat zijn ontlasting door

onduidelijke redenen teveel vocht bevatte wat hem noodzaakte veelvuldig het toilet te bezoeken. We waren op het Motion-college dus dat paste wel goed in

zijn bewegingspatroon. Hij speelde met wit aan 1 en wilde het zelf nog even aankijken voordat hij er een remiseaanbod tegenaan zou gooien, dan ben je een echte teamspeler!

Erik aan 3 kwam door een rare TomTom streek een half uur te laat, zat tegenover hun invaller die vliegensvlug de zetten eruit wierp en in een stelling die Erik wel lag, kreeg hij twee keer remise aangeboden met een tiental zetten ertussen meen ik. Erik had een uur minder bedenktijd, maar voerde de stelling met vaste hand tot winst.

Marcel had met zwart dermate actief gespeeld dat wits damevleugel nog volledig op stal stond na een 15-tal zetten. Het oogde allemaal prima maar wit wist zich in het dameloze middenspel langzaam los te wurmen en meer dan remise zat er niet in. De eerste helft was voor zwart, de tweede voor wit zeg maar, 0,5-1,5.

Karel had zwart aan 4, tegen hun op papier sterkste speler. Na een niet al te gebruikelijke opening stond zwart best gedrongen in een gesloten stelling. Ik heb het idee/gevoel dat wit ergens gewonnen moet hebben gestaan. Zoals het ging kwam er een dame/loper-eindspel op het bord, waar geen van beiden nog wat mee kon. Ook hier knap verdedigd door zwart, 1-2.

Invaller Robbert aan 2 speelt een avontuurlijk soort schaak, hij gaat zijn eigen weg en stuurde met zwart de bij u inmiddels bekende helden Harry en George richting de witte monarch. Wit (Wouter Bik) verdedigde zich uitstekend en vindingrijk en heeft hier precies f2-f4 !? gespeeld.

Robbert, glimlachend: "Verrassende zet!". Wouter, ook geamuseerd "Nu maar afwachten of het goed is! U begrijpt, ondanks de heftige strijd en stelling in deze partij werd er door de heren gezellig gekeuveld. Dan ziet het er een paar bordes verder zo uit: "Wat gebeurt daar nou?"

Overigens vond Robbert de enige zet ... Lxb2!, alle andere plausibele zetten verliezen. De partij eindigde even later na uitstekend verdedigen

van onze man in remise, 1,5-2. Henri's partij was inderdaad onhoudbaar, ondanks pogingen een vesting op te bouwen, 2,5-2,5. Robbert aan 1 had meer ruimte, de gehele partij. Ook in zijn lijf, want zo'n lang en smal lichaam raakt uiteindelijk ook leeg. Dus kon hij fijn verder. Vele zwartspelers deze middag

kweten zich echter goed van hun taak de boel bij elkaar te houden. Ook hier was dat het geval, al wist Robert later nog, na een mooie engine te hebben geraadpleegd, te melden dat hij had moeten winnen.

Henk had wit aan het vijfde bord en offerde karakteristiek een pion voor het loperpaar. Ook hier was zwart wakker, gaf de pion terug om zijn dame-vleugelontwikkeling te voltooien. Daarna was het eerder wit die moest uitkijken. Het spel van wit kwam, ondanks de agressieve opzet, niet goed van de grond en Henk koos wijselijk voor remise.

Op dat moment waren er nog 2 (4) spelers bezig, Robbert en Cor. Zwart had aan bord 1 nog wat weinig ruimte en een doorbraak van wit dreigde door het centrum. Bij Cor was het onduidelijk, remiseachtig met een bijzondere materiaalverhouding.

De stelling na 28. ... Kf8. Wit heeft moedig een stuk geofferd en gaat er 4 pionnen voor krijgen. Beide spelers hebben weinig tijd over. Met een dame alleen kun je niet mat geven, dus moet wit 29. Tfe1! spelen, dan geeft de engine + 4,6. Wit speelde echter 29. Dxd6+ (Bot win ik een pion met schaak, zal hij gedacht hebben), maar daarna leeft zwart weer.

Enige zetten later:

Zwart heeft zojuist 46. ... Tb7 gespeeld (zie het diagram op de volgende pagina). Op dit moment had Robert remise aangeboden en liet Rogier zijn klok heel professioneel lopen van 10 minuten naar bijna 0 en wachtte af of hij nog op winst moest gaan spelen of de remise kon aannemen, het stond immers 3-3!

Hier moet wit 47. Te2, Te1 of Df2 spelen om een invasie op de tweede rij te voorkomen. Hij speelde echter 47. Kh3?? en nu kwam zwart binnen met 47... Tb2. en het is verloren. Na 48. Da5, Df1+ 49. Kh4 blunderde ook zwart met 49....Txb2?? (Kg6 of Kh6 wint) 50 Kg5 auw! Nu eindigde de partij met 50Pg8, 51 Dc7+ Kh8, 52. Te8, Dh3 in remise. Zwart kan eeuwig schaak niet voorkomen. Daarna nam bord 1 ook remise aan en werd het 4-4.

Een ongemeen spannende wedstrijd was het, en we zijn een plaatsje gestegen, nu op plek 7. Van de kelder halverwege de trap omhoog naar de veilige huiskamer. Om daar op het eind te mogen toeven moeten er nog wel wat matchpunten bij komen.

Het verslag van de zevende ronde tegen DSC 2 is van de hand van Robert:

We speelden thuis en dat betekent dat je in de speelzaal in 24 graden zit en in de kerk op 9. Brillen beslaan en als je niet rent met je koffie is het koud bij aankomst. Wellicht is een koek en zopie halverwege de kerk een optie?

In relatief korte tijd stond het 1-1. Niels vond dat het maar eens tijd moest zijn voor een zege in het eerste. En wat voor eentje. Als een soort Jaap van Zweden dirigeerde hij zijn stukken naar de juiste velden. Een prachtig paard kwam op d6 en toen zwart probeerde deze weg te jagen, was het mat of dameverlies op de onderste rij. Met de zege in zicht namen de spanningen bij Niels toe. Hij liep zelfs af en toe even naar buiten om een hap uit een boom te nemen: 1-0.

Marcel speelde een bekend pionoffer met wit waarbij zwart tijd verliest met het slaan op b2 met de dame en wit veel ruimte pakt. In plaats van zijn ontwikkeling eerst af te maken, besloot Marcel wel erg snel 'all-in' te gaan. Zijn centrum was niet zo stevig als gedacht en hij kreeg behoorlijk snel de deksel op zijn neus: 1-1.

Karel en Henk deden Niels en Marcel na qua uitslagen. Niet dat u denkt dat ze pasjes, taal en gedragingen de hele dag nadeden. Dat zou toch wel wat vreemd geweest zijn. Karel had trek in pionnen. Hij won er eentje, nog eentje, nog eentje, nog eentje en nog eentje. Zelf noem ik dat vaak: "Wit stond circa 9 pionnen voor". Relatief een eenvoudige middag voor Karel en toen er ook nog

een matdreiging op het bord kwam streek zijn tegenstander de vlag. Het verhaal gaat dat de Bond voor Eervolle Omgang met Pionnen de speler van DSC 2 een boze brief heeft geschreven: 2-1.

Henk is bij deze bond een vast onderwerp op de agenda. 1. Opening en mededelingen; 2. Notulen vorige vergadering; 3. Hoeveel pionnen heeft Henk ditmaal geofferd. Welnu, 1 te veel. Zijn eerste pionoffer leverde compensatie op: dynamiek in het spel en daar weet Henk wel raad mee. Maar zijn tweede pionoffer was echt teveel van het goede en wit maakte het met enkele krachtzetten fraai af: 2-2.

Erik en Robert (ondergetekende) hadden niet hun beste middag. Het enige verschil was de uitslag, maar het partijverloop kende veel overeenkomsten. Beiden stond halverwege de partij prima. Wellicht waren er zelfs kansen op groot voordeel. Maar dat kwam er niet. Sterker, het blunderspook deed zijn intrede en Erik miste een flinke tactische wending en Robert dacht zelf tactisch briljant te zijn maar daar klopte helemaal niets van. Aan het bord van Erik verscheen uiteindelijk een 0 en Robert mocht van fors geluk spreken dat in voor hem verloren stand zijn tegenstander een remiseaanbod accepteerde: we stonden achter met 2,5-3,5 en ons lot lag in handen van Cor.

Rob had de sterkste man van DSC 2 tegenover zich. Er gaan verhalen dat deze man wel 175 kilo kan liften. Daarnaast is hij een zeer sterke schaker. Rob kon met de witte stukken niet echt kiezen uit plan A of plan B en dat leidt er vaak toe dat de tegenstander wel tot zijn plan komt. De ruil van de zwartveldige lopers is in Engelse opstelling zeker geen slecht idee, maar dan moet er wel iets van een ruimteoverwicht zijn (in het centrum of de damevleugel). In de partij was het zwart die zeer sterk in het centrum stond. Rob verloor een pionnetje en met Zwitserse precisie haalde zwart al het tegenspel van wit eruit. Heel veel meer dan je tegenstander een compliment geven kun je dan niet doen: 2,5-4,5.

Cor was weer eens als laatste bezig. Geen idee hoe hij dat elke keer voor elkaar krijgt met zijn stijl, want je zou verwachten dat het ergens rond zet 14 wint of verliest. Het was een ingewikkeld paardeindspel met een pion meer voor Cor. Daar was natuurlijk wel een hele partij aan vooraf gegaan. Ik had de indruk dat zwart een aantal keer een onhandige opstelling koos, maar het was ook weer niet zodanig dat er hele duidelijke winstpaden waren. Het paardeindspel is erg ingewikkeld. Ooit kreeg ik een keer een les van Predrag Nikolic hierin en hij zei twee dingen erover: "met een pion meer heb je altijd de optie om paarden te ruilen en de positie van de koning beslist doorgaans of je wint of

dat het nog remise is". Met engines en Jan Timmans' eindspeltechniek was het vast goed gekomen, maar eenvoudig was het zeker niet. Uiteindelijk kwam er een bepaalde wending in de partij waardoor vrijwel alle pionnen in de doos verdwenen en moest Cor berusten in remise: 3-5.

Met nog wedstrijden tegen Woerden (uit op 1 april) en RSR Ivoren Toren (thuis op 22 april) te gaan, moet het eerste flink aan de bak. Door de versterkte degradatieregels gaan de 'slechtste nummers 8' in de derde klasse ook degraderen. Morele steun wordt zeker op prijs gesteld, al mag je natuurlijk ook gewoon een flink geldbedrag overmaken.

Maar in de voorlaatste ronde ging het helaas mis: Overschie verloor nipt van Woerden en zat met nog een ronde te gaan in Defcon 1. Zoals zo vaak dit seizoen hebben we meerdere kansen laten liggen om een matchpunt / matchpunten te scoren en was het doek nu vrijwel definitief gevallen.

We beginnen van onderop, bord 8, ondergetekende:

Ik stond gedrukt in de opening, maar kon me gelukkig na een onnauwkeurigheid van wit los worstelen. Dit wel ten koste van een vervelende loper op b7 die het had gemunt op zwarts enige zwakte, pion a6. Die dacht ik niet te mogen verliezen en ik had al een plan bedacht: Ld3 met tempowinst, b5-b4 en de pion is gedekt. Echter, als ik hier Td4! had gevonden was wit in zwaar weer gekomen. Pion g4 valt en na een opmars van de h-pion aangevuld met mijn mooie lopers (de witvelder gaat naar e4) krijg ik een kansrijke koningsaanval. Ld3 was te passief en het werd remise.

Aan bord 7 zat Niels, die een Najdorf bestreed. Dat deed hij lang goed, echter in een wat gedrongen stelling koos hij het verkeerde plan.

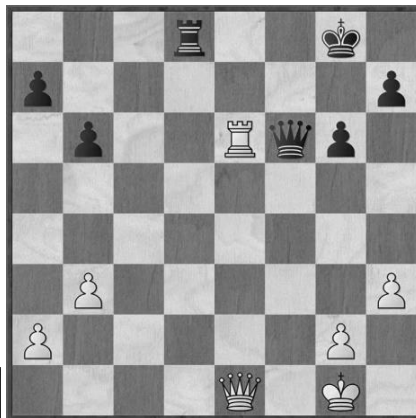

De c-pion is cruciaal. wit kan a4 spelen en het paard afleiden of Tc2. De f-pion valt, maar de partij leeft nog. a4 is een computerzet, dus we nemen Niels niets kwalijk. Onze man koos voor Lf3, maar toen volgde bxc4 en d6-d5 en dat kon de witte stelling niet hebben, 0-1.

Henri zat aan 6. Hij had een van zijn favoriete openingen gespeeld (ik meen dat hij er 2 heeft met zwart, maar kent er velen) en stond ongeveer gelijk toen er iets gebeurde rond de 40e zet. Het is mij niet gelukt Henri's notatiebiljet te ontcijferen. Gelukkig, nou ja gelukkig, stond ik erbij toen het gebeurde. De stelling was ongeveer als volgt:

Zwart heeft zojuist torens geruild en speelde ... Td7?? Wellicht wilde hij de 7e rij beschermen? Het kostte in ieder geval de dame, en 1-0.

Marcel speelt nog maar zelden, onder andere omdat hij op de clubavonden les geeft aan nieuwe leden. Het kan je dan ontbreken aan wedstrijdritme, maar daar was zaterdag niets van te merken!

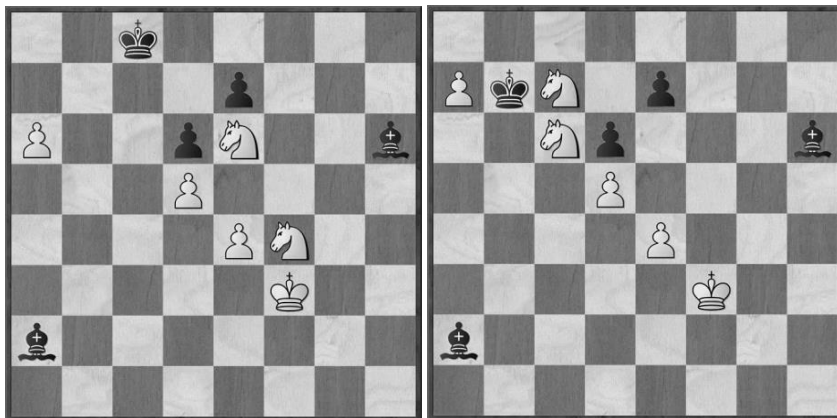

Wit heeft een pion geofferd voor spel en een ontwikkelingsvoorsprong. Zwart speelt hier het best 10. ... Lg7 maar laat zich ...Pbd7 ?? ontglippen. Na 11 e5, Pd5, 12. Pxd5 exd5, 13 e6! was de partij in principe uit. Zwart kan niet slaan want dan wordt het mat op g6. Er kwam een witte pluspion op f7 en dat was natuurlijk funest voor zwart, 1-0.

Aan bord twee zat Erik met zwart. Een zware positionele partij waar wit voor remise koos met het oog op de stand. Van deze partij heb ik de slotstelling: het plan van wit is f5-f6, gevolgd door f4-f5 en de zwarte h-pion valt.

Bijzonder fraai was de partij van Robert aan bord 1 en helemaal de wijze waarop hij de partij winnend wist af te sluiten:

Robert speelde in deze stelling (links) 41. Pd8! Deze had hij toen hij twee zetten daarvoor a5 speelde al zitten uitrekenen. Heerlijk om aan te rekenen. Het wint niet alleen, het is esthetisch ook best mooi! Het witte paard gaat naar c6 waar het de zwarte koning cruciale velden ontnemt. In de tweede diagramstelling (rechts) kon zijn tegenstander na 45. Pc7! de promotie niet meer verhinderen. Wat een paardengeweld opeens. Het beroemde loperpaar speelt hier een treurige figurantenrol.

Al met al een nederlaag van 4,5 - 3,5 en de laatste ronde was beslissend wat betreft welke klasse we volgend jaar gaan spelen.

Het laatste woord is aan Robert: "We hadden graag op deze plek een heroïsch verhaal geschreven over hoe het eerste achttal van Overschie op de slotdag

door een prachtige, zeer terechte zege ternauwernood doch geheel op eigen kracht aan degradatie was ontsnapt. Dat verhaal komt echter niet. In de slotronde was RSR Ivoren Toren 1 gewoon te sterk. Tuurlijk waren er kleine kansen, maar dat zeggen Ajax en PSV ook als straks de Coolsingel vol staat. Even kort tussendoor. Mag Ivoren Toren nog wel? Is het wel woke? Want laten we wel zijn, hoeveel ivoor van olifanten is er nodig voor een toren? Ik geef die club nog een aantal jaar, dan zijn ze allemaal gecancelled vrees ik.

Aan de wedstrijd zelf wil ik niet teveel woorden vuil maken. Henk, Cor, Maurits en Rob verloren zonder al te veel kansen. Erik miste een mokerslag (e5!!) kort na de opening welke hem groot voordeel zou hebben gegeven. Daarna werd de druk van de zwarte lopers teveel. Daarmee stonden er al 5 bordpunten op de teller bij RSR. De eer werd gered door 3 prima zeges van Marcel, Robert en Karel. Vooral die van Marcel mag er even uitgelicht worden want hij had zwart en zat tegen heel wat ratinggeweld. Daar was Marcel niet echt van onder de indruk en met strak en sterk spel werd wit van het bord gezet. Karel moest er een hele middag voor zitten voor het punt en Robert was relatief snel klaar nadat hij met wit de zet Dg6 mocht uitvoeren welke door een penning van de f-pion niet gepakt kon worden.

Laten we in plaats van op de wedstrijd dus maar even terugkijken op het seizoen. Eerst maar even de lieden die niet direct het seizoen 2022-2023 in de titel van hun memoires betrekken: Henk, Erik en Cor.

Henk (2,5 uit 8, TPR 1770) zal zijn score en TPR snel willen vergeten. Sterker nog, is al gebeurd. Met zijn compromisloze stijl was hij nog wel zo goed begonnen aan het seizoen: 2 uit 2. Daarna volgde een wat mindere reeks. Soms heb je wel eens zo'n seizoen en het goede nieuws erbij is dat je 107% zeker het seizoen erop een stuk beter scoort.

Erik (4 uit 9, TPR 1948) kan erover meepraten. Met name de laatste rondes zat het erg tegen. In elke partij waren er kansen op meer, maar het werd minder. Nu is Erik voor SGO 1 wat de onderste lagen van de piramides zijn voor het topje ervan. Dat staat best stevig. Volgend seizoen zal je zien dat wat nu elke keer net verkeerd viel, dan weer vast en zeker precies goed valt.

Cor (2,5 uit 6, TPR 1861) zal vooral ontevreden zijn over zijn laatste ronde. Het kan wel eens niet helemaal lukken in een seizoen, maar zijn spel in ronde 9 keurde hij zelf van iedereen wellicht nog wel het meeste af. Een topdag zou hem namelijk op +1 hebben gebracht en de TPR op vrijwel de verwachting van de huidige rating. Zo zie je maar, soms is 1 slechte dag bepalend voor een heel seizoen.

Voordat we naar de middengroep gaan, eerst een dank aan de diverse spelers die enkele keren hebben meegedaan. Daan (1 uit 2), Robbert (0,5 uit 1), Arnout (1,5 uit 2) en Maurits (0,5 uit 2) hebben gezamenlijk keurig 50% behaald. Meer dus dan het gemiddelde van het team als totaal! Ja ja, met die statistiek kunnen ze de komende weken de andere spelers van het eerste om hun oren slaan. Dank voor het meedoen allen!!

De volgende groep betreft de spelers die dit seizoen wel opnemen in hun memoires maar waarvan de uitgever een aantal keer ze moet aansporen dat het hoofdstuk wel wat korter kan.

Niels (1,5 uit 6, TPR 1725) herinnert zich vast nog wel zijn eerste ronde. Daar ging een glad gewonnen stelling alsnog verloren tegen een sterke tegenstander. Een dergelijk potje kan soms een heel seizoen doorwerken. Toch is er geen reden om teveel te treuren. Later in het seizoen volgde een prima overwinning!

Karel (4,5 uit 8, TPR 2014) begon met een korte rokade, herpakte zich prima en kwam uiteindelijk op een plus 1 score uit. Okay, de TPR is uiteindelijk net iets onder zijn rating, maar het verschil is klein. Wat vooral opviel is dat Karel vaak als een van de laatste bezig was. Is het stijl? Is het toeval? Wil hij het maximale uit zijn lidmaatschapsgeld halen? Is het gewoon onzin wat hier staat? Wie zal het zeggen.

Henri (3 uit 7, TPR 1891) kent ondanks een -1 score een positieve TPR. Hij zal er de GM titel niet mee aanvragen, maar hij hoeft zeker niet ontevreden te zijn.

In de leuke categorie anekdotes moet nog even iedereen eraan herinnerd worden dat

Henri, als Amsterdammer, elke wedstrijd keurig op tijd was. Elke wedstrijd? Oh ja, eentje niet. Die in Amsterdam ...

Rob (2 uit 6, TPR 1809) offerde zich in de laatste rondes een beetje op. Daardoor is zijn score niet de allerhoogste maar aan zijn TPR is te zien dat zijn

score ongeveer conform rating was. Het meest in de herinnering zal echter de speech blijven die Rob afstak na de wedstrijd. In plaats van harde woorden voor zijn team, koos hij voor de aanmoedigende en dankbare toon. En zo hoort het. Het leverde hem ook direct een verlening van zijn teamleiderschap van SGO 1 op met nog eens 17 jaar.

We hebben nu de spelers gehad die ofwel het seizoen al zijn vergeten ofwel alleen de komende weken nog zo af en toe eraan terugdenken. Nu is het tijd voor de spelers die vrienden en familie influisteren dat mocht er in de toekomst tijdens hun 75ste verjaardag een speech gegeven worden, dat er dan wel even aandacht is voor het schaakseizoen 2022-2023 bij Overschie.

Robert (6 uit 8, TPR 2260) kende een stroeve start met een ongelukkige nederlaag. Dat bleek juist de opmaat naar een ongeslagen reeks en 6 punten uit de laatste 7 rondes. Wat maar weinig mensen weten is dat hij vooral hoopt volgend jaar nog eens te mogen invallen. Het beviel hem namelijk wel. Niet alleen de externe competitie, maar de club als geheel. Een mooie, leuke, gezellige en warme vereniging!

De eer om als laatste in de lijst te worden genoemd gaat naar onze voorzitter Marcel (4 uit 7, TPR 2046). Hij is ook wel bekend als iemand die op tijd de Chinees bestelt. Zijn W-We was de hoogste van het team. De zege in de laatste ronde had daar natuurlijk een groot aandeel in, maar ook eerder had Marcel een aantal fraaie zeges of prima remises behaald. Het team is gedegradeerd, Marcel is gepromoveerd. Namelijk tot 'beste teamprestatie van het seizoen 2022-2023' en dat mag een uitgebreid hoofdstuk in zijn memoires worden!

Eindstand KNSB Klasse 3F Seizoen 2022-2023													
#	Team	Mp	Bp	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Laurierboom-Gamb 1	14	44.5	▪	6	3	3½	5	5	4½	5	5½	7
2	DSC Delft 2	14	43.5	2	▪	3	5	5½	6	4½	5	6½	6
3	RSR Ivoren Toren 1	14	41.5	5	5	▪	3	4	4	5½	5	4½	5½
4	Botwinnik 1	13	42	4½	3	5	▪	5	4½	3	4	6	7
5	Woerden 1	11	43	3	2½	4	3	▪	6½	6	4½	6½	7
6	Erasmus 1	9	37	3	2	4	3½	1½	▪	4½	5½	6½	6½
7	Charlois Europoort 2	8	36	3½	3½	2½	5	2	3½	▪	5½	4½	6
8	Overschie 1	4	33.5	3	3	3	4	3½	2½	2½	▪	4	8
9	Krimpen a/d IJssel 2	3	26.5	2½	1½	3½	2	1½	1½	3½	4	▪	6½
10	Spijkenisse 2	0	12.5	1	2	2½	1	1	1½	2	0	1½	▪

Individuele Score Overschie K1 Seizoen 2022-2023					
#	Speler	Punten	Partijen	Rating	TPR
1	Straver, R. (Robert)	6	8	2150	2260
2	Looijmans, K.N.H. (Karel)	4,5	8	2057	2014
3	Terluin, J.M. (Marcel)	4	7	1894	2046
4	Brandenburg, E. (Erik)	4	9	2079	1948
5	Krop, H.A. (Henri)	3	7	1814	1891
6	Feelders, C.W. (Cor)	2,5	6	1960	1861
7	Ochtman, H.W. (Henk)	2,5	8	1976	1770
8	Hopman-Been, R. (Rob)	2	6	1811	1809
9	Diejen van, N. (Niels)	1,5	6	1758	1725
10	Kempen van, A. (Arnout)	1,5	2	1806	1765
11	Smit, D. (Daan)	1	2	1867	1694
12	Fokkink, R.J. (Robbert)	0,5	1	2112	1981
13	Jong de, M.M. (Maurits)	0,5	2	1935	1769

Overschie K2 - Close calls

door: Menno Maarsen en Mario Dirks

Dit seizoen hadden we gelukkig weer een tweede team in de KNSB competitie. Na vele spannende wedstrijden en dito avonturen (3x een gelijkspel, 3x een 3,5-4,5 nederlaag en een 4,5-3,5 overwinning) eindigde Overschie K2 uiteindelijk op een ietwat geflatteerde 8e plaats. Immers, met slechts één matchpunt minder en hetzelfde aantal bordpunten als de nummer vier!

In de eerste ronde speelde ons tweede KNSB-team een uitwedstrijd tegen een sterke afvaardiging van schaakvereniging Sliedrecht. In de stad van baggerlegende Adriaan Volker was het een enerverende schaakmiddag waar alles in zat. Zelfs een niet-fatale onreglementaire zet!

Op bord 8 begon debutant Özgür met een gezonde wedstrijdspanning met zwart tegen Rik (1245).

Zwart had een gezond plan: een pion in het centrum krijgen, snel stukken ontwikkelen en rokeren. Het eerste doel werd bereikt, maar na een vroege dameruïl stokte de ontwikkeling en lukte ook rokeren niet meer. De tegenstander had dit beter voor elkaar, waardoor het vooral verdedigen werd. Het ging in de

partij snel van kwaad tot erger tot uiteindelijk een logische winst voor Rik. Een leerzame ervaring voor Özgür, die ondanks het verlies een leuke middag beleefde.

Naast Özgür begon Remco met wit op bord 7 - naar eigen zeggen - met beperkte verwachtingen aan zijn partij tegen de sterke Sliedrechter Tjerry (1608). Tot grote vreugde van Remco speelde zijn tegenstander de Caro-Kann, een opening waar Remco goed in thuis is waardoor het vertrouwen toenam. In de opening verraste Remco met 5.h4, met een dreiging om de zwarte loper op f5 vast te zetten.

Remco schaakte een goede partij, de tegenstander van Remco had het zichtbaar niet naar zijn zin achter het bord (uitgebeeld in de tekening van Remco). Het eindspel begon met een duik van de Koning met 29.Kh2 achter een zwarte pion, waardoor alle aanvalskansen van zwart verleden tijd waren.

Vanaf dat moment kon Remco veel afruilen om in het eindspel de partij over de streep te trekken. Een zeer knappe overwinning!

Murphy speelde tegen de op papier iets minder sterke Bert (1629) op bord 6 en opende met het Londen systeem: 1. d4-d5 2. Pf3-Pf6 3. Lf4-g7 en 4.e3-c5. Van daaruit schaakte Murphy een sterke en degelijke partij waarin hij eigenlijk geen problemen kende en het (materiaal)voordeel steeds verder kon uitbreiden. Toen er in het eindspel steeds meer stukken van het bord gingen moest zijn tegenstander terecht opgeven.

De mensen die Wil kennen zijn niet verrast door de opening die hij speelde met zwart: de Pirc! Dus vanuit bekend terrein kwam Wil tegen de ruim honderd punten hoger geklasseerde Yaro (1556) redelijk goed uit de startblokken, de partij ging gelijk op. In het middenspel deed Wil echter een verkeerde paardzet, waardoor zijn tegenstander druk kon ontwikkelen. Dit mondde uit in een stelling waarbij Wil's dame werd ingesloten. Volgens de welbekende wijsheid achteraf had de schade beperkt kunnen worden met een tussenschaakje met de loper. Wil koos ervoor om zijn dame te geven voor een toren, en is dit materiaalverlies niet meer te boven gekomen.

Op bord 4 mocht Cor het opnemen tegen een - ook hier weer - hoger geklasseerde tegenstander Martijn (1676). Cor speelde de Slavische verdediging tegen het damegambiet van wit. Zwart kon b4 op tempo spelen (loper weggagen), waardoor zwart initiatief kreeg. In een marathonpartij heeft zwart een aantal momenten uitstekend gestaan. Door tijdgebrek durfde Cor een aantal potentieel gewaagde zetten niet uit te voeren, waaronder een waarschijnlijk winnend loperoffer. Zwart moest zelfs een aantal zetten gehaast en suboptimaal spelen om extra tijd te krijgen bij zet 40. Het gevolg was een gevaarlijke vrijpion voor wit, die na wat afruilen niet meer af te stoppen bleek.

Op bord 3 koos Menno met wit na 1. e4-e5 voor een Schotse opening tegen Kees (1688). Het doel was een open en dynamische stelling te creëren met veel onbalans. Dit lukte alleszins, zeker nadat wit lang rokeerde en zwart kort. Menno speelde agressief met 2 torens op de koningsvleugel en een pionnenstorm met g4 en direct g5. Het kostte weliswaar een pion maar dat was niet per se een nadeel met beide torens in stelling. Helaas kon Menno de druk op de zwarte koning niet verzilveren door secuur spel van zwart.

Stockfish vond achteraf dat het offeren van een tweede pion (de h-pion) nodig was. Waar Menno nog een uur en een kwartier op de klok had, kwam zwart steeds meer in tijdnood. Zwart werd slordiger en miste een aantal kansen om de overhand te nemen in de partij. Wit won uiteindelijk zijn pion terug en het eindspel werd, mede doordat wit nog slechts tientallen seconden tijd had, behoorlijk spannend. De partij eindigde uiteindelijk wel met een anticlimax, na veel onvermijdelijk stukkenruilen zagen beide spelers geen mogelijkheid meer om een voordeel te creëren: remise.

Een van de sterkste spelers van het Sliedrechtse team was Jurgen (1702), die met wit direct de aanval zocht tegen Mario door Italiaans te openen. Mario bleef kalm de juiste zetten zoeken en won door een tactische slimmigheid een toren voor een paard. Jurgen gaf zich niet gewonnen, speelde sterk en kwam later terug in de partij waardoor Mario de kwaliteit moest teruggeven. Met een pion voorsprong zou het een spannend eindspel worden, ware het niet dat Jurgen zijn dame blunderde en gefrustreerd opgaf. Een mooie overwinning van onze Mario, tegen een bijna 200 punten hoger geklasseerde speler!

Ook Kris mocht zijn borst natmaken tegen een bijna 200 punten hoger geklasseerde speler. Op het eerste bord opende Kris met wit met een degelijke Londen opening tegen Joost (1707). Kris speelde het hele potje degelijk en hield een lichte plus. Toch was er wel een moment van grote sensatie in de partij: Kris speelde aan het eind van het middenspel in een moment van verstandsverbijstering een onreglementaire zet! Kris stond schaak, maar sloeg diep in gedachten verzonken met zijn toren de toren van de tegenstander. Het gekke was dat zijn tegenstander eerst terugsloeg. Pas daarna werd voor iedereen duidelijk wat er gebeurde. De onreglementaire zet werd geconstateerd: klok stil, arbiter erbij. Omdat Joost niet direct na de onreglementaire zet van Kris de partij opeiste was de conclusie: zet terug en doorspelen. Dat was even schrikken! Kris kwam verder niet in de problemen, maar kon ook geen beslissend voordeel afdwingen: een keurige remise tot gevolg.

Dit alles resulteerde in een 4-4 eindstand. Al met al een leerzame, leuke en gezien de tegenstand toch wel succesvolle dag in Sliedrecht.

Op zaterdag 8 oktober '22 was het dan zover: onze eerste thuiswedstrijd van het seizoen. Het was niet makkelijk om voor deze wedstrijd een team compleet te krijgen. Er waren veel afmeldingen en ook waren er veel clubleden die al plannen hadden. Daarom kunt u zich voorstellen dat uw verslaggever en

teamcaptain wat stressvol door de week ging, want wie kon ik nu laten invallen?

Gelukkig zijn er altijd wel mensen die ons uit de brand willen helpen. Hierdoor konden 2 leden hun debuut maken in de KNSB. Allereerst hebben we Max Staal jeugd talent van onze club. Daarnaast hebben we Geoffrey Feelders die aan kon schuiven voor zijn eerste KNSB wedstrijd. Dan hadden we ook nog Ruud Gorseman die zijn rentree maakte in het KNSB team.

De opstelling was als volgt:

- Op bord 1 met zwart Mario Dirks die het tegen de bekende Piet Hofstee mocht gaan uitvechten.
- Op bord 2 met wit Cor van Lennep die mocht aantreden tegen Jerry Sandifort.
- Op bord 3 mocht met zwart Dick Bothof het legioen van Vincent Goossens tegen zien te houden.
- Op bord 4 met wit Murphy Brunings die tegen de altijd consequent spelende Simon van de Beek mocht sparren.
- Op bord 5 met zwart Ruud Gorseman tegen de oh zo sluwe Martin Verheul.
- Op bord 6 met wit Geoffrey Feelders tegen teamcaptain Rienk Pluim.
- Op bord 7 met zwart Remco van Duist tegen Joey Tessers.
- Op bord 8 met wit Max Staal tegen Simon Schaffeld.

Na ongeveer 30-45 minuten spelen deed ik een rondje langs de bordes. Er was nog niet heel veel aan de hand op de meeste bordes behalve bij Geoffrey op bord 6. Helaas ging het voor Geoffrey niet zoals hij hoopte dat het zou gaan en door een verkeerde zet kwam hij al snel in een benarde situatie. Dit kon hij ook niet meer rechtekken en na ongeveer een uur spelen moest hij helaas de witte vlag hijsen (0-1).

Niet lang daarna was er op verschillende bordes van alles aan de gang. Max die op bord 8 de dame van zijn tegenstander won door een mooie matdreiging in te zetten, Remco op bord 7 die in het eindspel een volle toren voor stond en Dick op bord 3 die een stuk had gewonnen voor een paar pionnen. Bij Murphy op bord 4, Cor op bord 2 en ikzelf op bord 1 was er nog niet heel veel aan de hand. Ruud op bord 5 stond een pionnetje achter. Er was dus weinig

aan de hand en het zag er allemaal rooskleurig uit voor onze kanjers van Overschie.

Door overwinningen van Remco en Dick kwamen we op een 2-1 voorsprong. Helaas mocht deze voorsprong niet lang duren, want even later verloor Ruud. Zo was de stand weer gelijk 2-2. Het werd steeds spannender want alles lag nog open ...

Nog een rondje langs de velden, op bord 1 stond ik zelf in een lastige gesloten stelling waar beide kanten niet veel meer mee konden, wel had ik het idee dat als er iemand een kans had ik dat zeker niet was. Op bord 2 zat Cor ook tegen een lastige stelling aan te kijken, met beiden even veel stukken en niet echt een voordeel van beide kanten. Op bord 4 had Murphy naar eigen zeggen een foutje gemaakt waardoor hij een pion weg gaf, dus een iets mindere stelling, maar nog geen man over boord. Dan hadden we op bord 8 Max nog zitten die een puike partij speelde maar helaas een stuk over het hoofd zag en vervolgens de handdoek in de ring gooide.

Zo stonden we weer achter, stand 2-3. Echter niet lang daarna bood Murphy zijn tegenstander remise aan, dit werd uiteraard geaccepteerd aangezien beide heren er niet doorheen kwamen (2,5-3,5). Zo ging het ook bij mij aan bord 1, we kwamen er allebei niet doorheen en besloten dus maar het punt te delen. Stand 3-4, alle druk komt op Cor zijn schouders te liggen om er nog een 4-4 uit te slepen. Het werd voor beide heren steeds lastiger om er doorheen te komen, en zoals de stelling er om vroeg, werd ook aan Cor gevraagd of hij remise wilde. Na overleg te hebben gehad met mij en nog even te hebben nagedacht werd ook aan bord 2 het punt gedeeld.

Zo werd de eindstand 3,5-4,5 en gingen de matchpunten helaas mee naar Spijkenisse. Wel werd er na afloop en heel lang wachten nog gezamenlijk Chinees en patat gegeten. En dat werd nog heel gezellig want we waren met best nog een leuke groep.

Op zaterdag 5 november beleefden we in de derde ronde – wederom in een thuiswedstrijd - een noviteit: museumschaak in plaats van kerkschaak. Als SGO 2 maakten wij ons die dag op voor een mooi gevecht tegen het op papier klopbare "De Zwarte Dame 2" uit het Zeeuwse Kruiningen. Maar de dag begon met grote consternatie: onze kerk bleek niet beschikbaar vanwege een dubbele boeking: een groot aantal kerkgangers zou op hetzelfde moment gaan zingen. Omdat "Miserere mei, Deus" in je oor niet goed samengaat met zwaar peinzen of je nu toch echt eens het Olifantengebied gaat spelen, moest

er in allerijl een nieuwe locatie gevonden worden. Dat lukte. We konden spelen op een unieke locatie op loopafstand: Museum Overschie. Onder andere Ronald en Monique gingen in de hoogste logistieke versnelling om ervoor te zorgen dat alle schaakmiddelen en versnaperingen tijdig verhuisd werden. Iedereen droeg een steentje bij, maar speciale dank gaat hier ook uit naar de niet meespelende maar zeer behulpzame Özgür en Mees. De museumbeheerder keek er een beetje bij moeilijk bij maar uiteindelijk bleek dit een prima (nood)oplossing. Met een minimale vertraging konden we gaan schaken.

Bord 1: Herman (1439) - Mario (1528)

Onze rots Mario bleef rustig in de Engelse opening en ontwikkelde op het gemakje zijn stukken. Het ging lang gelijk op, totdat wit gretig werd en op zet 21 met zijn dame sloeg op b7 en met een dubbele aanval op f7, dat alleen door de zwarte dame werd

gedekt. Mario koos voor een klassieke staredown uit een spaghetti western: in plaats van te verdedigen haalde Mario zijn tweede geladen Colt uit zijn holster en wat volgde was een hoop geknal waarbij in korte tijd veel geslagen en geruild werd. Toen de kruitdampen waren opgetrokken konden geschrokken omstanders zien dat Mario een toren en drie pionnen overhield tegen een looper en 5 pionnen, waarvan 2 vrijpionnen voor Herman helemaal aan de zijkant van het bord. Dat bleek allemaal niet gevaarlijk voor zwart, want deze pionnen stonden nog in startpositie en de zwarte toren was in deze stelling een monster. Mario won al snel een van deze twee vrijpionnen. Wit liet vervolgens de zwarte koning actief worden waardoor de overgebleven vrijpion nooit kon promoveren. De laatste hoop op een tegenaanval verdampte hiermee en Herman gaf een paar zetten later op. Een mooie overwinning van Mario, waar hij nooit achter heeft gestaan.

Bord 2: Menno (1717) - Marco (1446)

Menno speelde na e4 met c3 de Alapin variant: 1. e4-c5 2. c3-d6. Na 3. d4-Pf6 kon Menno het niet weerstaan zijn initiële plan (centrum innemen, open spel spelen, stukken op het bord houden) los te laten. Hij sloeg in plaats daarvan

uit het centrum op c5, met als doel zwart het recht op rokade te laten opgeven: 4. dxc5-dxc5 en 5. Dxd8+-Kxd8. Dit zag er slechter uit voor zwart dan het in werkelijkheid was. Wit stond op zich prima, maar het bleek zonder dames en met een relatief gesloten pionnenstructuur toch moeilijk om druk te krijgen op zwart. Doordat wit pionnen had op c3 en f3, moesten de paarden ook nog eens veel tijd spenderen om wakker te worden en bleven de lopers ook lang ongevaarlijk.

Het werd een ontzettend ingewikkelde partij met een stelling waarbij het niet eenvoudig was een goed plan te bedenken. Wit moest volgens Stockfish halverwege "gewoon" een paardvork toestaan waarbij een toren verloren zou gaan?! Lastig voor een gewone sterveling om het voordeel daarvan te zien. Toen zwart een door een pion gedekt paard diep in vijandelijk gebied kon planten (op d3!), begon Menno zich een stuk minder comfortabel te voelen. De stelling was technisch gezien gelijk, maar de foutkansen voor wit werd wel steeds groter. Zwart mobiliseerde goed zijn leger en creëerde een enorme druk op de b-lijn met bijna al zijn stukken actief. Menno kreeg geen tijdig tegenspel en maakte de fout die zwart nodig had. De Zeeuwse tegenstander speelde dit gewoon erg goed uit. Daar was dan die pijnlijke ontzuivering, die welbekende overgang van: "ik sta niet zo goed maar het kan nog goedkomen" tot vrij snel: "sh*t, dit is helemaal k*t". Complimenten voor Marco voor een uitstekende partij. Schrale troost voor Menno was dat hij van zijn tegenstander een dagverse, heerlijke Zeeuwse bolus had gekregen. Sympathiek!

Bord 3: Flip (1357) - Dick (1441)

Dick had een interessante pot tegen Flip, die ervoor koos om het zeer solide Colle systeem te spelen: een soort Londen opening, maar dan met de zwartveldige loper binnen de pionnenpiramide. Verderop in de partij kon wit zijn zwartveldige loper ruilen tegen een paard van Dick, maar dit ging wel ten koste van een geïsoleerde pion. Dick had een doel om op te spelen en manoeuvreerde zijn stukken zodanig dat hij deze pion ook kon winnen met goede vooruitzichten voor hem.

Dick wikkelde af naar een toreneindspel waar hij, ondanks een vrijpion, afstevende op een remise. Maar toen maakte zijn tegenstander een inschattingfout en kon hij een torenruil afdwingen en zorgen dat de koning uit het promotiekwadrant van de vrijpion kwam. Met als gevolg dat de pion kon promoveren en Flip alsnog verlies moest nemen. Een prima overwinning voor Dick.

Bord 4: Cor (1552) - Klemen (nnb)

Cor ging op bord 4 met wit meteen in de aanval en is de hele partij nooit in de problemen gekomen. Zijn tegenstander had grote moeite met de "Fried Liver

Attack" variant van de Italiaanse opening van Cor: 1. e4 e5 2. Pf3 Pc6 3. Lc4 Pf6 4. Pg5 d5 5. exd5 Pxd5 6. Pxf7 Kxf7 7. Df3+ Df6. Zwart verloor hiermee het recht op rokeren en een belangrijke pion. Volgens de computer leverde wit wat voordeel in door te kiezen voor complexiteitsreductie na een dameruil: 8. Lxd5+ Ke8 9. Dxf6 gxf6. Zwarts eenzame e-pion had nu weer een vriendje om hem te dekken en wit had op dit moment alleen nog de witveldige looper als ontwikkeld stuk.

Toch was dit geen enkel probleem voor Cor, omdat zwart nauwelijks zelf iets kon doen. Nadat wit gerokeerd was, het centrum in handen had genomen en al zijn stukken rustig had ontwikkeld zag het er niet goed uit voor zwart. Cor ging langzaam maar zeker zijn tegenstander kapotdrukken, zoveel was duidelijk. Een soort Napoli-020 zullen we maar zeggen. Cor won nog een pion, kreeg een sterk paard op d6 en kon zijn stelling stap voor stap uitbouwen. Aan het eind van de partij kon wit met de e-pion gaan marcheren en Klemen moest een looper opgeven om promotie te stoppen. Als zwart nog een illusie van hoop had, was deze nu wel definitief overboord. Zwart gaf enkele zetten later terecht op. Een klinkende overwinning voor Cor.

Bord 5: Ruben (nmb) - Wil (1441)

Ook de tegenstander van Wil opende Engels. Het blijft toch elke keer weer een geruststellende gedachte in deze onzekere en onvoorspelbare tijden van oorlog, inflatie, covid en klimaatgedoe dat Wil altijd lekker zijn vertrouwde repertoire speelt met zwart: 1. c4 d6 2. g3 Pf6 3. Lg2 g6 4. Pc3 Lg7 5. e3 O-O. Wit mag het laten zien dacht Wil, tegen d6, snel rokeren met fianchetto op de koningsvleugel. De partij kenmerkte zich door veel geschuif waar af en toe een stuk geruild werd. Wil had geen e-pion meer en twee pionnen naast elkaar op c6 en d6. Ruben leek hiermee een klein voordeeltje te hebben omdat hij het veld d5 onder controle had.

Een aantal zetten later besloot Wil de kritieke zet d5 te spelen, met een toren op d8 als ondersteuning. Ruben kon deze verdediger echter uitschakelen door met zijn dame Wils dame op b8 te slaan. Wil moest daardoor terugslaan met zijn toren op b8, waardoor wit d5 kon winnen en een gevaarlijke vrijpion kon creëren. Wit maakte hier alleen een fout door niet met zijn pion maar met zijn

loper terug te slaan. Wil had het zwaar wat zich uitdrukte in notatiedwalingen en Ruben liet een kans liggen om de looper van Wil te winnen. Naarmate we verder in het eindspel kwamen werd de stelling gelukkig voor Wil steeds gelijkwaardiger. De tijd werd krap voor beide spelers, en toen de torens van het bord gingen was en remise de uitkomst.

Bord 6: Martin (1467) - Marius (1298)

Martin kreeg te dealen met het Frans. Het werd een gesloten Tarrasch variant na: 1. e4 e6 2. d4 d5 3. Pd2 Pf6 4. e5 Pfd7. Na wat geschuif had wit een pion op d4, e5 en f4, waren de c-pionnen geruild en was zwart kort gerokeerd. Dit was het startsein voor Martin om de aanval in te zetten door g4 te spelen, met als plan om daarna lang te rokeren en Marius op een pionnentsunami te trakteren op de koningsvleugel. Dit was een goed plan en betekende voor zwart een eenrichtingsweg naar het schaakhiernamaals.

Martin kon met zijn h-pion slaan op g6 en een open lijn voor de toren creëren. Zwart stond hier al zwaar verloren. Wit won een stuk en kon zijn pluspaard de zet erop met schaak stevig vastzetten op e7. Martin maakte het vervolgens in stijl af door met dat paard niet eens een toren te slaan toen dat kon, maar door voor mat te gaan en de dame en de toren te mobiliseren. Een mooie overwinning.

Bord 7: Alexander (1094) - Remco (nmb)

Remco, de laatste weken in vorm, ging er goed voor zitten tegen Alexander. Wit speelde het dame-gambiet, dat Remco niet aannam. Beide partijen ontwikkelden rustig hun stukken met een klein voordeel voor Alexander. Remco had zijn witveldige looper buiten de pionnenketen staan en moest een keuze maken toen wit paard h4 speelde en deze looper aanviel. Remco koos voor Lg6 en toen wit sloeg, sloeg Remco terug met zijn f-pion, met de bedoeling om een open lijn te creëren voor zijn toren. De computer was hier achteraf niet zo blij mee en toen wit ook nog het looperpaar kreeg tegenover twee zwarte paarden had wit een klein voordeel.

Maar Remco bleef rustig zijn stelling verbeteren en kwam steeds meer in een gelijkwaardige positie, met een dubbel gedekt paard op e4 als sterk wapen. Toen kwam de sleet er een beetje in, waarbij beide partijen kansen onbenut lieten om fouten af te straffen. Op zich was er verder niet veel aan de hand tot zet 38 (zwart had licht voordeel), totdat Remco dacht dat het 5 december was en besloot alvast voor Sinterklaas te gaan spelen: hij zette zijn toren in een vlag van volledige verstandsverbijstering op h3, een veld dat aangevallen stond door de looper van Alexander. Dat wit in de twee zetten daarna nog 2 pionnen erbij won, hielp niet mee voor Remco. Wit ruilde vervolgens zijn toren voor een paard van zwart, waardoor promotie onvermijdelijk was: 1-0.

Een zure vrucht voor Remco, maar om een beetje schaaktaoisme te plaatsen: elk verlies is een stap dichterbij de volgende overwinning!

Bord 8: Mauricio (nnb) - Dingnis (nnb)

Op bord 8 speelde Mauricio met wit de Giuoco Piano opening. Dat is Italiaans en na e4, Pf3, Lc4 speelt wit dan c3 ter begeleiding van toekomstige voortgang van de d-pion. Mauricio was niet voornemens coulant om te gaan met de fouten van zwart. Op zet 5 speelde wit a4. Zwart onderkende dit gevaar niet en speelde Pf6. Omdat zwarts zwartveldige loper buiten de pionnenketen stond, was deze al direct gevangen. Mauricio kon direct een stuk winnen na b4. Zwart kreeg hier nog wel 2 pionnen voor terug maar het leed werd er niet minder op toen wit een dubbelaanval kon plaatsen: met Db3 werd de zwarte ongedekte loper aangevallen én had wit een aanval met batterij op f7. Zwart koos voor het minste kwaad en redde de loper, Mauricio sloeg met schaak op f7 en na 9 zetten noteert de computer al +7 voor wit. Vijf zetten later was het schaakmat, een kort en ontspannen potje schaak voor Mauricio.

Eindstand: een klinkende overwinning met 5,5-2,5.

Zaterdag 26 november mocht Overschie 2 zich voor de vierde ronde melden in een pittoreske bowlinghal in het gemoedelijke Krimpen aan den IJssel. Ik heb even gegoogeld op beroemde Krimpenaren. Een van de eerste zoekresultaten: "Krimpense Gerda bedenkt eigen fritessaus". Je weet nooit of deze kennis nog eens van pas komt in het leven. Verder is nog belangrijk om op te merken dat je in de omgeving van Krimpen prachtig kunt fietsen. Met name aanbevelenswaardig is een rondje IJssel-Lek: heen langs de IJssel via Moordrecht naar Gouda en dan via Schoonhoven of Bergambacht langs de Lek weer terug. Maar nu over naar het schaken.

Bord 8: Thom - Remco

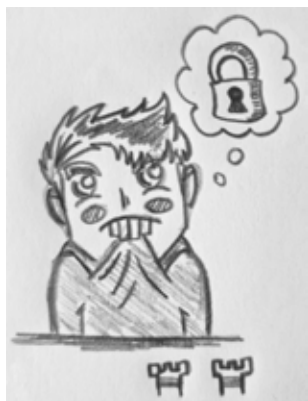
Remco schaakte een uitstekende en degelijke partij. Pech voor de neutrale toeschouwer was dat zijn tegenstander dat ook deed. Eigenlijk was de enige noemenswaardige fout op zet 8. Na 1. d4 d5 2. Lf4 c5 3. e3 cxd4 4. exd4 Pc6 5. Pf3 a6 6. Ld3 e6 7. Pbd2 Ld6 speelde wit: 8. Ne5??

Thom liet zijn d-pion hangen en Remco liet de kans lopen om deze

pion te elimineren. In de rest van de partij werden niet of nauwelijks fouten gemaakt, wat knap is als je zo lang bezig bent. Helaas gebeurde er verder weinig enerverends. Stukken werden heen en weer geschoven, er werd geruild, de dames gingen van het bord. Remco kreeg een dubbelpion maar positioneerde zijn torens goed op de open lijnen tegenover de kwetsbare achtergebleven pionnen van Thom. Na nog wat geschuif zat de boel echt op slot en werd remise overeengekomen.

Bord 7: Mees - David

Meestergamer Mees ging met wit voor het Italiaans tegen David en kwam terecht in de Pianissimo variant van het Giuoco Piano spel: 1. e4 e5 2. Pf3 Nc6 3. Lc4 Pf6 en 4. d3 Lc5. Dus loper buiten de pionnenketen en klaar om snel te rokeren. En zo geschiedde. Mees ontwikkelde goed zijn stukken. Zwart maakte de eerste fout door te gretig b5 te spelen om de loper van Mees aan te vallen. Mees bleef rustig en had door dat hij een tussenschaakje met Pxf6 kon geven, waardoor de pionnenstructuur voor de zwarte koning kapotging. Alles zag er rooskleurig uit, Mees bleef lang 1 a 2 pionnen voor staan. Na wat ruilen had de tegenstander van Mees het loperpaar. In het eindspel werd dit loperpaar erg sterk en kwam David gelijk te staan qua materiaal maar met een iets betere pionnenstructuur en daarmee kans op promotie. Een spannende pionnenrace aan weerszijden van het bord was het gevolg waarbij beide spelers kansen op de winst lieten liggen. Uiteindelijk trok Mees aan het langste eind omdat zijn loper het promotieveld van zwart kon verdedigen en hij zelf wel kon promoveren. Een leuke pot, mooie overwinning voor Mees.

Bord 6: Jonathan - Ruud

Buitenmens Ruud was bezig aan een weinig comfortabele 'losing streak' met meerdere verliespartijen op rij. Tegen de jeugdige Jonathan moest hier een einde aan komen. Ruud kreeg met zwart het Engels voorgeschoteld en besloot de zwartveldige loper snel te ruilen tegen een paard van wit en zijn pionnenstructuur op te bouwen op de zwarte velden: 1. c4 e5 2. Pc3 Pf6 3. e4 Lb4 4. d3 Lxc3+. Jonathan sloeg terug met zijn b-pion, wat hem een sterk centrum opleverde, een open b-lijn en een kwetsbare a-pion. Kritiek moment in de partij was dat Jonathan de fout maakte door met zijn f-pion te slaan op e5 en Ruud een dubbelaanval op een presenteerblaadje gaf.

Een blunder komt vaak niet alleen. Na 1.fxe5?! Dxe5 2.Dg3 Dxc3+ besloot Jonathan met zijn toren terug te slaan, waardoor Ruud meteen de knockout kon uitdelen met een vork op f4. Met een vol paard meer en Ruuds toren op de tweede rij speelde zwart tegen beter weten in nog een aantal zetten door, om later dan toch op te geven. Ruud is hopelijk weer aan een 'winning streak' begonnen.

Bord 5: Mauricio - Eric

Onze Colombiaanse schaakkameraad Mauricio speelde met wit c3 tegen het Siciliaans van Eric, een sterke speler. Met deze Alapin-variant wil wit de controle over het centrum houden: 1. e4 c5 2. c3 e6 3. Pf3 Pc6. Eric bleef passief in de opening met d6 in plaats van d5. Mauricio kwam prima uit de opening met het centrum in handen, maar afgezien van enig ruimtegebrek was zwart verder prima ontwikkeld. Hierna had Mauricio moeite met het juiste plan vinden en werd hij wat onzorgvuldig met de zetvolgorde. Hij speelde Te3, met als doel Tg3 om de g7 pion te pennen van zwart en eventueel te slaan op h6.

Mauricio zag hierbij over het hoofd dat zijn zwartveldige looper nog niet was ontwikkeld en dat b3 een mooi veldje was voor het paard van zwart. Eric maakte hier gretig gebruik van en kon na Pb3, Tb1 de belangrijke pion op d4 ophalen. Hij ging door met zijn plan toren g3, maar Eric mobiliseerde zijn paard van d4 naar de koningsvleugel en kon deze aanval eenvoudig pareren. Doordat de toren weinig ruimte had, werd het in plaats van een aanvalswaapen een doelwit. Eric kon zijn eigen toren ruilen voor een paard en een looper. Zwart kwam eigenlijk niet meer in de problemen en wit moest opgeven.

Bord 4: Peter - Wil

Turnlegende Wil speelde met zwart natuurlijk Pirc: 1. e4 d6 2. d4 Nf6 3. Nc3 g6 4. Nf3 Bg7 5. Be2 O-O 6. O-O c5!?

Hij speelde dit tegen een bekend gezicht in de Rijnmondse schaakwereld: de uiterst sympathieke RSB secretaris Peter de Weerd, die als invaller was komen opdagen. Hij noemde de nog de namen van Marcel en Rinus voordat hij zijn pion op e4 zette. Wil en Peter leverden een bijna foutloze, maar ook vrij vlakke partij af. Na 16 zetten waren de zwartveldige lopers, alle paarden en de beide dames al van het bord. Het gevolg laat zich raden er gebeurde weinig meer, en beide spelers eindigden met een toren en twee pionnen: remise.

Bord 3: Mario - Jos

Dierenvriend Mario had op papier een sterke tegenstander met Jos. Mario had het Schots voorbereid (1. e4 e5 2. Pc3 Pc6 3. d4). Het is altijd motiverend als je tegenstander besluit om al in de eerste zet af te wijken van jouw voorbereiding: zwart speelde Frans door na 1.e4 e6 te spelen. Mario kwam er vervolgens niet lekker uit en stond aanvankelijk gedrukt. Met enige hulp van zijn tegenstander kwam hij er later toch goed uit: een goed paard tegen de slechte (Franse) witveldige loper.

Toch gebeurde er weinig spannends meer. De torens gingen van het bord en hoewel de computer voor wit nog een kansje zag, leek dit menselijk gezien remise, Mario en Jos besloten de punten te delen. Een degelijke pot.

Bord 2: Niels - Cor

Cor speelde een spannende pot, alleen al door de tijdnood waarin beide spelers terecht kwamen. We kennen het gevoel: iedereen is al klaar, langzaam komen er steeds meer mensen om het bord staan, de klok laat nerveus het aftellen van seconden zien in plaats van de ontspannen minutenaanduiding.

Maar hoe verliep de partij? Cor kreeg met zwart het beroemde Evans gambiet tegen zich (1.e4 e5 2.Pf3 Pc6 3.Lc4 Lc5 4.0-0 Pf6 5.b4!? Cor sloeg met de loper op b4 (de beste zet) en daarna ging de partij lange tijd gelijk op, al kwam zwart steeds meer gedrukt te staan. Niels bouwde zijn stelling goed op en Cor had het zwaar.

Het kwam tot een ingewikkeld eindspel, waarin wit de druk steeds verder opvoerde. De computer zag nog mogelijkheden om remise te spelen, maar dan was er wel een serie aan Houdini-zetten nodig. Cor vond deze serie, mede door de tijdsdruk, helaas niet. Zijn tegenstander rondde af met een stijlvol mat.

Bord 1: Menno - Frits

Menno kon zijn borst natmaken tegen de sterke Frits (1835) op bord 1, een ervaren speler uit een hoger team die Siciliaans speelde. Geïnspireerd door een leuke pot van Fokke tegen Kris voor de interne competitie was het Menno's plan om aanvallend te gaan spelen en het Smith-Morra gambiet te spelen. Dat is na 1. e4 c5 2. d4 cxd4 3. c3! waarin wit dus een extra pion biedt. Zwart kan meestal de verleiding niet weerstaan om te slaan, waarna wit terugslaat met Pxc3 en ontwikkelingsvoorsprong met ook de halfopen d-lijn om druk te zetten. Volgens de computer is dit beter voor zwart, maar voor een menselijke speler is het lastig spelen met een grote kans op fouten.

Frits had (met zwart) de hele partij een klein plusje, toch speelde het niet lekker voor hem. Hij had veel tijd nodig om de juiste zetten te vinden. De loper op c7 kwam pas laat van zijn plek doordat zwart geen d5 kon spelen. Maar de fout waarop gehoopt werd leek maar niet te komen. Menno besloot

om ruimte in te nemen, kreeg zijn paarden op prachtige velden en gooide ook zijn pionnen voor de koning in de strijd om de druk erop te houden. Dit voelde risicovol aan voor wit: als zwart de storm zou weerstaan, leek wit problemen te krijgen op de lange termijn. Toen kwam dan eindelijk toch de fout van zwart: Tc6??

Vermoeid door het lange denken gaf Frits zomaar een kwaliteit weg, Menno kon een vork plaatsen met Pd4. Met een voordeel van +4.5 was het nu een kwestie van uitspelen. Na Te5 van zwart was het plan van Menno om dominant te worden op de 7e en 8e rij door met de dame en toren binnen te komen.

Menno speelde Dc2. De schok was groot toen Frits zonder nadenken Th5 mat (!) speelde. En zo

meedogenloos is schaken. Je speelt – tot dat moment – een prima partij. Je staat gewonnen. Je hebt nog 50 minuten op klok, je tegenstander minder dan een kwartier. En dan blunder je mat in 1. En dit betekende in de totaalscore ook nog eens een verlies voor het team, Ouch! Maar als Feyenoorder weet Menno natuurlijk wat het is om met verlies en teleurstelling om te gaan. Hij zal dit ook zeker te boven komen.

Einduitslag: een onfortuinlijke nederlaag met 4,5-3,5.

Vanwege een serieuze “writer block” (of was het meer een “wild strike”?) is er geen verslag van de wedstrijd in de vijfde ronde tegen Fianchetto 2. We moeten het doen met de einduitslag en de volgende foto’s. Helaas opnieuw een “close call” in ons nadeel: 3,5 - 4,5.

Zaterdagmiddag 11 februari was de zesde ronde, Overschie 2 mocht op bezoek komen in Delft om een paar potjes KNSB te schaken tegen DSC-5. Delft, de stad die via de Schie verbonden is aan Rotterdam. Nu het mooie weer gelukkig weer om de hoek begint te gluren, hierbij een irrelevant en ongevraagd advies voor een zonnige zaterdagmiddag: huur een bootje bij de Middelkous in Delfshaven (google even) en vaar lekker een middagje over de Schie naar Delft. Bier en/of wijn in de koelbox meenemen, paar toastjes kaas smeren en je denkt: “waarom doen we dit eigenlijk niet vaker”. En in Delft eventueel aanleggen bij een van de gezellige cafés die de stad rijk is voor nog een drankje en de onvermijdelijke sanitaire stop. Tot zover uw lokale reisagent. Op naar het schaken, waarbij de prijs voor de partij van de dag naar Kris gaat.

Bord 8: Lina - Mees

Mees wees het damegambiet af en speelde Slavisch tegen het d4 en c4 van Lina. Mees speelde een degelijke opening met zwart: witveldige loper buiten de pionnenketen en een pionnenpiramide e6-d5-c6. Zo'n loper is kwetsbaar voor een aanval van het paard op h4, omdat de loper geen vluchtvelen meer heeft. Op zich weinig aan de hand voor zwart, omdat het zwarts slechte loper betreft die eraf gaat en die dubbelpion voor de koning in de praktijk meestal geen zwakte betekent. Overigens gelooft Cor Feelders naar eigen zeggen niet in slechte lopers, dit terzijde.

Zijn tegenstander miste een kans op zet 16 om de pionnenstelling van Mees te ruineren. Verder ging de partij gelijk op. Op een gegeven moment kwam Mees zelfs beter te staan, maar miste een moeilijk te spotten tactiek om een fout van wit af te straffen. Daarna gebeurde er weinig spannends meer. Met alleen maar torens en pionnen in een gelijke stelling werd remise gespeeld.

Bord 7: Remco - Hugo

Remco en Hugo lieten elkaar alle ruimte om rustig te ontwikkelen. Beide spelers konden rokeren, de lichte stukken ontwikkelen, de torens verbinden en een pion in het centrum zetten. Zo kende de partij lang weinig hoogtepunten en weinig dieptepunten. Toch maakte zwart ineens een cruciale fout. Nadat Remco met zijn looper een paard had geslagen op d5, sloeg Hugo met het verkeerde stuk terug: cxd5??

Wit wordt door zwart uitgenodigd om de juiste zetten te doen en die deed Remco ook met geforceerd mat in 3: Pf6+, Lxf6, Dxf6 en Dg7. Mat is niet meer te stoppen en dus een keurige overwinning.

Bord 6: Abel - Ruud

Ruud speelde met zwart tegen de jeugdige Abel. De partij ging lange tijd gelijk op en eigenlijk was er niets aan de hand. Maar een dameruil door Ruud op zet 23 bleek slecht

getimed: door een venijnige combinatie van een vork plus penning verloor zwart de kwaliteit. Wit speelde het daarna gewoon heel netjes uit en kon zelfs nog een stuk erbij winnen, waardoor Ruud met een volle toren minder op moest geven. Netjes gedaan van Abel. En zoals we weten is elke verliespartij een stap dichterbij je volgende overwinning, dus er is geen enkele reden tot wanhoop voor Ruud.

Bord 5: Cor - Timo (0-1)

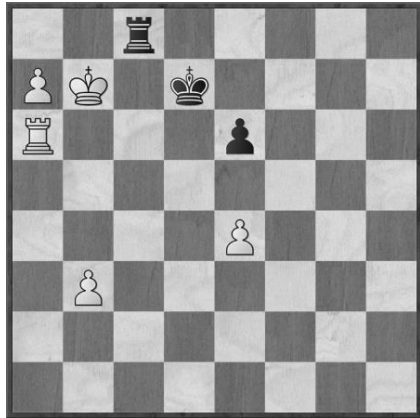
Van deze partij is helaas geen input aangeleverd. Notatiebiljet is waarschijnlijk opgegeten door de hond?!

Bord 4: Dejen - Dick (1/2-1/2)

Van deze partij is helaas geen input aangeleverd. Zal altijd een mysterie blijven ...

Bord 3: Mario - Luuk

Mario begon tegen Luuk met wit middels 1.b3 meteen aan een fianchetto te bouwen in plaats van een pion in het centrum te zetten. Dit is de klassieke variant van de Nimzowitsch-Larsen aanval. Recent opgepakt door de Indiasche GM en Chessable auteur Adhiban, die dit omdoopte naar de "Cowboy" variant. De partij ging lange tijd gelijk op, totdat Mario voordeel kon creëren door de open lijn te bezetten met zijn toren. Mario kon zijn dominantie goed materialiseren en kon enorm huishouden met zijn toren in vijandelijk gebied. Het leverde hem een vrijpion op. Mario maakte het vervolgens elegant af met Td6+.

Een mooie pot schaken van Mario. Eerder in de partij had hij nog remise aangeboden, mooi dat zijn tegenstander dit afgeslagen heeft!

Bord 2: Mats - Kris

Zoals aangekondigd de partij van de dag. Een knotsgekke partij, waarin Kris met zwart volgens Stockfish op +6.7 achterstand heeft gestaan, maar toch heeft weten te winnen. Wit speelde het Smith-Morra gambiet (ja, daar is tie weer!), een opening die ondergetekende ook graag speelt (en alleen nog maar mee verloren heeft, maar wel hele leuke partijen mee heeft gespeeld met goede winstkansen). Kris kon zijn Smith-Morra oorwassing tegen Fokke in de

keizercompetitie nog iets te goed herinneren, en koos er dit keer voor het gambiet maar niet aan te nemen. Ook een prima alternatief, maar de gekozen combinatie van d6 en g6 is volgens de computer niet zo goed. Wit kreeg direct ruimte en kon het initiatief nemen door d5 te spelen. Kris staat meteen gedrukt en speelde het onjuiste Pf6. Zijn tegenstander speelt hier (links) het logische e5 en e6 op tempo en wint een volle toren.

snel mogelijk zijn dame te bevrijden laat hij gevaarlijk tegenspel toe. En daar weet onze Kris wel raad me. Het smakelijke veld f2, een naakte witte koning, een dame en een paard diep in vijandig gebied ... wit kreeg het zwaar te verduren. Nadat Kris ook nog een toren in de aanval kon betrekken, zette hij wit enkele zetten na Df2+ (rechts) keurig mat.

Kris dacht dat het insluiten van de dame compensatie zou bieden, maar de computeranalyse adviseert hem hier om elk spoor van optimisme te laten varen. De partij gaat vervolgens alle kanten op. Hij komt gelijk te staan en geeft een +4 voorsprong aan voor wit, totdat zwart als laatste een grote fout maakt. Met het plan om zo

Een boeiende partij die terecht veel aandacht van omstanders kreeg! Wanneer zie je nou dat de vijandige dame het hele potje vlak naast je niet gerokeerde koning staat, om daar tot het einde te blijven staan.

Bord 1: Menno - Arjan

Menno zit in wat we noemen een “losing streak”: intern en extern 5x verlies met een enkele remise tussendoor. Met veel enthousiasme ging Menno met een snelle f4 in het Weens van start tegen een pittige tegenstander (+200 elo). Het mooie van Weens met een snelle f4, is dat het zwart verleidt tot suboptimale zetten. Het vervelende van Weens is dat als zwart de optimale zetten doet, het moeilijk speelt voor wit. En ja hoor, zwart kende de theorie uitstekend, Menno niet en dus kwam Menno huilend uit de opening. Maar, niet getreurd, gewoon goede zetten vinden, er is nog niets gespeeld. En wat weet Stockfish er nou helemaal van met zijn -3 oordeel. Het plan van Menno was om van de nood een deugd te maken door de dames van het bord te krijgen. Dan zou de vooruitgeschoven koning van wit wel eens een kracht in plaats van een zwakte kunnen worden. Dit plan lukte en wit kwam weer

volledig gelijk te staan. Met weliswaar wat uitdagingen in de pionnen-structuur, maar ontwikkelingsvoordeel ter compensatie. Menno bood toen remise aan en Arjan liet doorschemeren dat hij de stelling ook wel remise vond eigenlijk, maar besloot door te spelen omdat zijn team er niet zo lekker voor stond. Helaas maakte Menno verderop een cruciale en leerzame fout door zijn loper naar e4 te spelen.

Hij had zijn loper eerder bewust op c6 gezet om het vervelende c5 te voorkomen. Dat zou zijn loper op a3 immers volledig buitenspel hebben gezet. Nu liet hij zich toch verleiden tot het dekken van f5 met de loper, met de gedachte dat c5 eventueel later bestreden zou kunnen worden met b4 om de boel weer open te breken. Dit bleek een grote misvatting, want we zouden nooit meer wat van deze loper op a3 horen. En het blokkeren van je eigen

open torenlijn ziet er achteraf ook niet uit als een geweldig idee. Zwart speelde natuurlijk Td2+. Menno kwam in de verdrinking, moest een kwaliteit inleveren en werd vervolgens zakelijk naar de slachtbank geleid. Een verdiende overwinning voor Arjan en een volgende schakel in de reeks verliespartijen van Menno. Per aspera ad astra zouden ze in Gouda zeggen. Uiteindelijk een 4-4 gelijkspel dus, waar zeker meer in had gezeten.

Ook van de zevende ronde, een thuiswedstrijd tegen de uiteindelijke kampioen De Pion 2, missen we helaas een verslag. Misschien dat hier ook het resultaat in meespeelt: een forse nederlaag met 2,5 - 5,5.

Op 1 april was er in de achtste ronde een uitwedstrijd tegen RSR Ivoren Toren 3 uit Rotterdam Noord. Het verslag op de website had een heuse primeur: dankzij vernuftig knutselwerk van Menno en Mario konden nu voor het eerst alle partijen nagespeeld worden op het scherm! RSR staat voor: Regina Sacratissimi Rosarii, wat Latijns is voor koningin van de heiligste rozenkrans. Ivoren Toren is een verwijzing naar het "Rijke Roomsche Leven". Een Rooms-Katholieke vereniging dus, tijd voor een beeldenstorm op de borden in Rotterdam Noord! Het werd een mooie match in de kelderklasse van de competitie (beide verenigingen waren niet bepaald lijstaanvoeders).

Het is altijd lekker om een uitwedstrijd dichtbij huis te spelen, dus de meesten van ons kwamen lekker op het fietsje. Wel zo gezond en een gestimuleerde bloedsomloop kan zomaar een positief effect op het schaakvermogen hebben. Hoe hebben we het er dan vanaf gebracht?

Bord 1: Kris - Bent

Kris heeft er even over gedaan om zijn partij te delen en dat was niet omdat hij er nog zo lang van aan het nagenieten was. Al bij zet 7 creëert Kris helaas de randvoorwaarden voor zijn tenondergang met Pa5? Hij ging heel ambitieus vroegtijdig in de aanval op de damevleugel, maar zwart counterde sterk en strafte de witte ontwikkelingsachterstand af. Behalve een pluspion had zwart ook nog een sterk centrum en prima ontwikkeling. Het was moedig van Kris dat hij nog even doorspeelde, maar zwart maakte weinig fouten en converteerde de partij netjes.

Balen, maar van verliezen leer je en Kris werkt ook goed aan zijn schaak skills, o.a. met de Stappenmethode opgaven en een "tailor made" leerplan van Niels. Het gaat dus niet lang duren voordat onze topper van het tweede team weer een klinkende overwinning gaat neerzetten.

Bord 2: Leo - Menno

Menno speelde een aparte partij tegen Leo: 96% nauwkeurigheid! Dat ligt natuurlijk aan de stelling die "vraagt" om de juiste zetten te doen, maar in een partij van 43 zetten niet of nauwelijks foute zetten doen: dat was Menno nog niet eerder overkomen. Werd het daarmee een walk-over? Zeker niet, want tegenstander Leo speelde ook bijna elke zet "de beste zet" volgens Stockfish.

Menno won een pion, maar Leo kon met een goed gepositioneerd loperpaar het hele bord domineren en met een tactisch foefje een pion terugwinnen. Het gevolg was dat er een eindspel kwam met 2 dames en 2 lopers. Leo's loper bestreek de zwarte velden, Menno's loper de witte. Dit levert vaak een verhoogde remisekans op. Het plan van Menno was om zijn pionnen op zwarte velden te zetten om zijn witveldige loper te activeren. Dit lukte en Menno kon zijn koning op een veilig plekje op g6 zetten en zijn dame activeren richting de witte koning. Wit raakte daarvan een beetje in de war en de vermoeidheid begon wellicht ook een rol te spelen. Uiteindelijk blunderde Leo op zet 43 waardoor Menno met een tussenschaakje een stuk won.

Bord 3: Mario - Manixia

Mario speelde tegen een jongedame met een prachtige voornaam. Ook hier een partij met een extreem hoge nauwkeurigheid. Beide spelers ontwikkelden goed, rokeerden snel en speelden voor indirecte controle van het centrum. Deze partij was extreem in balans en ging nooit boven + 0.8 of onder - 0.8.

Zwart kwam binnen met de dame, maar Mario had zijn defensieve discipline goed op orde. Beide spelers eindigden met een dame, twee torens en een loper (van verschillende veldkleur). Hiermee ging de spanning er al snel af. Na wat geschuif besloten beide spelers tot een remise. Oerdegelijke pot van Mario, niet elke pot kan een thriller zijn.

Bord 4: Brian - Cor

Cor speelde Siciliaans tegen e4. Op zet 13 bracht Cor spanning in de stelling door "lang te gaan", waar zijn tegenstander eerder al kort had gerokeerd. Vaak goed voor de entertainmentwaarde! Beide spelers probeerden zoals in dit soort stellingen gebruikelijk hun pionnen naar voren te schuiven om de koningsveiligheid van de tegenstander te ondermijnen. Zowel de b-lijn als de g-lijn werden open-

gebroken en beide spelers probeerden lange afstandswapens te mobiliseren op deze lijnen. In deze koude oorlog maakte Cor meer indruk op Brian, want waar Cor steeds meer krijgers verzamelde op de koningsvleugel, daar ging wit juist de verdediging in en haalde zijn stukken juist terug. Wit bezweek uiteindelijk onder de druk met 30.Pg3?? Het is onduidelijk wat wit hiermee beoogde. Cor zag direct dat hij met zijn toren het paard kon slaan; hxg3 kon niet vanwege Dh1 mat. Toch speelde Brian deze zet, dus een mooi mat voor Cor! Lekker bezig.

Bord 5: Arjen - Leon

Arjen ging zitten aan bord 5 en speelde met wit tegen Leon. In een Franse partij gingen de witveldige lopers al snel van het bord. Arjen rokeerde kort, Leon lang, dus Arjen startte een pionnenstorm op de damevleugel. Na 15 c4?! vergat zwart en passant te slaan. Leon hoopte hiermee wellicht een vrijpion te genereren, gesteund door een dame en een toren erachter. Toch is het misschien zonde om twee dure stukken op 1 specifieke taak te zetten ... De partij ging lang gelijk op met af en toe een klein plusje of minnetje. Maar op zet 22 gaf Stockfish opeens een waardering van -7 voor zwart! Lastig te zien en zowel Arjen als Leon misten dit tactische motief. Hierdoor won Arjen een giftig stuk, maar werd hier niet voor afgestraft. Zie het diagram waarin zwart het correcte 23... The8 (!) heeft gespeeld.

vrijpion. Gelukkig hield Arjen het hoofd koel en kon deze vrijpion na degelijk verdedigingswerk slaan. Mooie pot!

Bord 6: Shakir - Mauricio

Dit seizoen is onze Colombiaanse sloopkogel in grote vorm en heeft al menig goede schaker van het bord geveegd. Met zijn aanvallende spel levert hij ook nog eens vaak aantrekkelijke partijen af. Hoe ging dat tegen Shakir? Zijn tegen-

stander ging voor een snelle ontwikkeling en korte rokade, Mauricio won een centrumpion, maar alles ging behoorlijk gelijk op in de opening. Shakir slaagde er niet in zijn kleine ontwikkelingsvoordeel uit te baten door bijvoorbeeld die pion terug te winnen of een dreigende aanval op te zetten. Het leidde tot een klein voordeel voor zwart in het middenspel. Mauricio kon op zijn gemakje lang rokeren, alles ontwikkelen en zijn torens op de e- en d-lijn plaatsen. Een prettige stelling, alhoewel wits stelling weinig zwakke plekken kende.

Bij ongelijke rokades gaan we natuurlijk met popcorn erbij klaarzitten voor de pionnenstormen. Wit begon hier vrij vroeg mee, terwijl Maruricio dit helemaal achterwege heeft gelaten. Interessant was dat Mauricio bewust zijn toren opgaf voor een paard en een pion. De computer vond dat een prima keuze, maar vanuit menselijk perspectief voelt het wat dubieus aan. Shakir kon nog

Maar kijk nu even mee met zet 36 van Wil: 36. De2?? en het is direct afgelopen voor Wil! In deze aftrekaanval met 36. ... exd3 SCHAAK! verliest Wil twee lopers én een dame tegen een looper! Oei! Dat doet pijn. Van +7 naar -11, struikelen voor de finish. Schaken is hard, een gewonnen partij weggeven zijn de minst leuke delen van het schaken. Maar goed, dit drama maakt onze sport ook mooi. Met een vrijpion en een volle looper meer voor zijn tegenstander, een kapotte pionnenstructuur en een gekrenkte moraal moet Wil helaas opgeven. Jammer Wil! Toch een mooie pot geschaakt.

Bord 8: Ibrahim - Lucas

Lucas speelde Caro-Kann tegen het e4 van Ibrahim. Lucas ontwikkelde eerst zijn looper naar g4 en bouwde een pionnenpiramide op de witte velden. Op zet 7 won Lucas al een pion, een prettig begin. Lucas bleef rustig ontwikkelen in een Londen-achtige structuur maar dan met zwart. In het middenspel kon Lucas nog een pion winnen en later nog een derde en een vierde (-8.6)! Hij leek een ontspannen route naar de zege te bewandelen, maar hij besloot voor de amusementswaarde van de omstanders het weer spannend te maken. Dit deed hij door 2 pionnen terug te geven en niet gebruik te maken van een offer van Ibrahim, die een vol stuk probeerde weg te geven. Toch sociaal van Lucas. Nadat Lucas nog een pion weggaf in het eindspel, was het remise volgens de computer: 1 pion meer, maar lopers op verschillende kleuren. Ibrahim moest zijn looper geven, maar het was remise omdat beide spelers een pion op de h-lijn hadden en de looper van Lucas niet het promotieveld h1 controleerde. De koning van Ibrahim kon dus eenvoudig heen en weer schuiven of pat veroorzaken. Toch bleven beide spelers doorspelen, wat gunstig voor Lucas uitpakte: Lucas kreeg de kans om zijn koning er tussen te wringen, en toen was promotie niet meer te verhinderen: 0-1. Lekker om alsnog te winnen, want na zo voorgestaan te hebben zou verlies of remise een zure vrucht zijn geweest. Toch nog wel wat huiswerk te doen voor Lucas, die goed op voorsprong komt, maar soms nog worstelt met de conversie. Maar, het begin is er! Een nipte 4,5-3,5 overwinning die dus veel hoger uit had moeten vallen. Van de laatste ronde, een thuiswedstrijd tegen De Baronie, missen we helaas ook het verslag. Het tweede KNSB team sloot het seizoen passend af met een gelijkspel (4-4). Het lag dit seizoen erg dicht bij elkaar, zowel de uitslagen als de momenten van euforie en bitterzure nederlagen. Toch was er veel te genieten en de spelers hebben waardevolle ervaring opgedaan, wat zich volgend seizoen zeker zal uitbetalen!

Eindstand KNSB Klasse 6E Seizoen 2022-2023

#	Team	Mp	Bp	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	De Pion 2	16	45	▪	5½	3½	6	4½	5½	4½	5½	5½	4½
2	Sliedrecht 3	14	45.5	2½	▪	4½	6	6½	5½	4	4	6½	6
3	DSC Delft 5	11	39.5	4½	3½	▪	5	5½	3	4	4	4	6
4	De Baronie 4	8	35	2	2	3	▪	3½	6	5	4	5½	4
5	De Zwarte Dame 2	8	33.5	3½	1½	2½	4½	▪	4½	2½	2½	7	5
6	Krimpen ad IJssel 4	8	31.5	2½	2½	5	2	3½	▪	2½	4½	4½	4½
7	RSR Ivoren Torens 3	7	36.5	3½	4	4	3	5½	5½	▪	3½	3½	4
8	Overschie 2	7	35	2½	4	4	4	5½	3½	4½	▪	3½	3½
9	Spijkenisse 3	6	28	2½	1½	4	2½	1	3½	4½	4½	▪	4
10	Fianchetto 2	5	30.5	3½	2	2	4	3	3½	4	4½	4	▪

Individuele Score Overschie K2 Seizoen 2022-2023

#	Speler	Punten	Partijen	Rating	TPR
1	Dirks, M.A. (Mario)	6	9	1542	1671
2	Heuvel vd, K.N. (Kris)	4	6	1686	1785
3	Duist van, R. (Remco)	4	8	1357	1370
4	Lennepe van, C.A.S. (Cor)	4	8	1570	1492
5	Maarsen, M.A. (Menno)	3,5	8	1651	1609
6	Bothof, D.W. (Dick)	2,5	5	1434	1529
7	Brunings, M.K. (Murphy)	2	3	1719	1692
8	Gorseman, R. (Ruud)	2	4	1442	1220
9	Eijssermans, M. (Mees)	1,5	2	0	1343
10	Schlüter, M. (Martin)	1	1	1466	1702
11	Kuin, A.J. (Arjen)	1	1	1476	1898
12	Raggers, L.H. (Lucas)	1	1	0	1286
13	Rivera, M. (Mauricio)	1	4	1219	1103
14	Gids de, W.F. (Wil)	1	6	1444	1171
15	Atmaca, Ö (Özgür)	0,5	3	0	1152
16	Feelders, G. (Geoffrey)	0	1	0	942
17	Hoff van 't, F. (Fabio)	0	1	0	1117
18	Staal, M.M.D.M. (Max)	0	1	941	1061

Overschie R1 - Een glorieuze zegetocht

Rob Hopman e.a.

Het eerste RSB team van Overschie heeft met overmacht de klasse 1B gewonnen en mag zich volgend seizoen "hoofdklasse team" titulieren. Aan het woord zijn diverse scribenten die u meenemen in dit succesvolle seizoen. We beginnen met Robbert Fokkink.

Sliedrecht, op 19 november 1421 verwoest door de St. Elisabethsvloed. De hele stad, toen nog gelegen aan de zuidelijke oever van de Merwede, werd verzwolgen en herrees aan de noordoever. Ruim zeshonderd jaar later, op 29 september 2022, werd de stad opnieuw getroffen door een ramp. Ditmaal aangericht door de mannen van Overschie, die huishielden met 7,5-0,5.

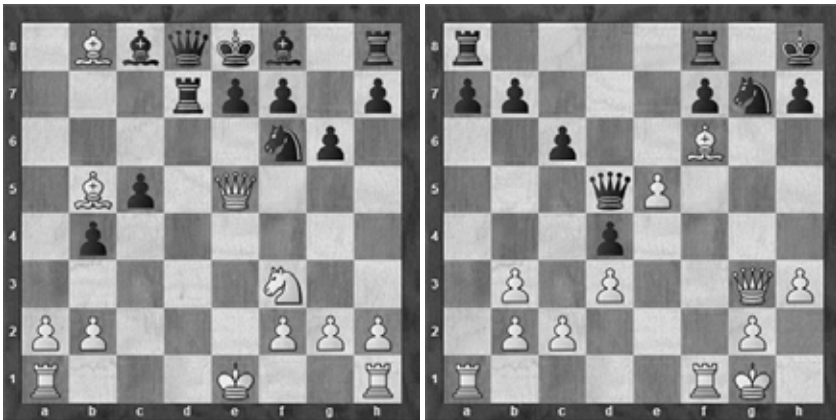

Diagram 1 na Pf6 (boven links): Brandenburg - v/d Bergh

Zwart heeft zich vastgezet in een keurslijf. Erik aan zet wint onmiddellijk en de lezer ziet wel hoe. Dat is één en de avond is nog jong.

Diagram 2 na Lf6 (boven rechts): Segers - v/d Does.

Ook deze zwartspeler is volledig vastgeschroefd. Na Alberts penning middels Lf6 zijn er geen zetten meer. Zwart geeft op. Dat is twee.

Diagram 3 na Ke1 (onder links): Brandsma - Smit

Han aan zet heeft een lastige keuze omdat vrijwel alles wint: Lxc1, Pxd1, Lxf3. Hij besluit tot Pxe2 en wit geeft op. Dat is drie.

Diagram 4 na Kf2 (onder rechts): Prins - van Kempen

Wit pleegde al vroeg een speculatief offer van een paard tegen twee pionnen,

maar kreeg daar te weinig voor terug en raakte in grote tijdnood. Arnout sloeg nu terug met $Pxe5 fxe5 Txe5$. Wit gaf op, hij loopt mat. Dat is vier.

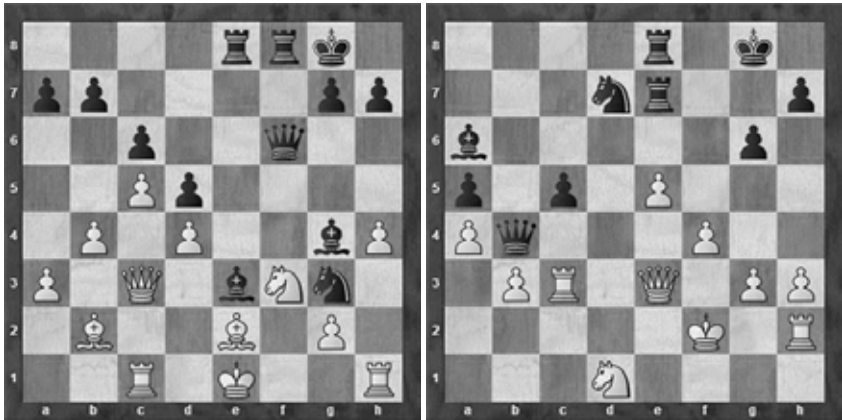

Diagram 5 na Tf7 (onder links): van Rekom- Looijmans

Karel nam het op tegen de bedenker van "De Leeuw". De granieten opening waar veel witspelers hun tanden op kapot hebben gebeten. Karel had zwart en stond al snel heel goed. Het is tijdnood en wit heeft zich net vergalopperd. Zwart gaat een paard winnen. Dat is vijf.

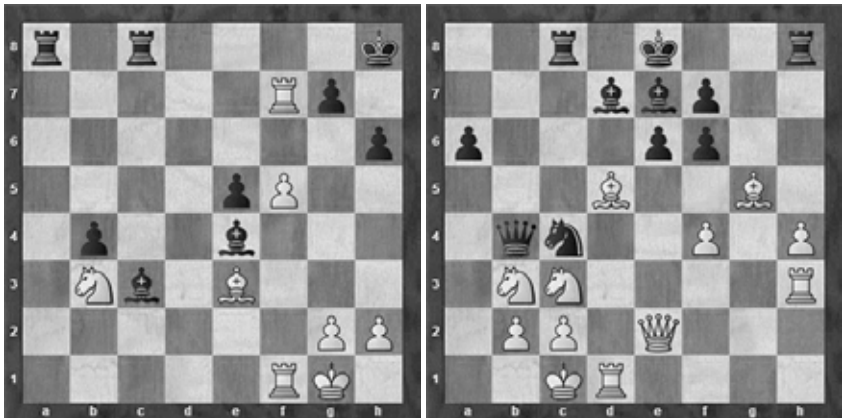

Diagram 6a na Ld5 (boven rechts): de Jong – Pons

Het spektakelstuk van de avond. We zitten nog maar op zet 22, maar beide spelers zitten al erg krap in de bedenktijd en dat levert vaak spektakel op. Wit slaat op d5 en beide lopers hangen. De computer adviseert dat zwart nu op b2

moet slaan vanwege de zetten Pxb2, Kxb2, fxg5, Td3 en Lf6. Uiteraard met allerlei dreigingen voor beide spelers. Dit is uiteraard een meer dan fantastische variant, maar zo ging het niet. Zwart sloeg op g5 en twee zetten later zitten we in het diagram 6b (links), na de zet Txc4. Wit lost alle problemen op met de krachtzet Thd3 en hij gaf hierna zijn voordeel niet meer weg. De teller kwam hiermee op zes.

Diagram 7 na gxf4 (onder links): Ruytenberg - Stoute

Een ragfijne positionele partij waarin beide spelers elkaar lang in evenwicht hielden. Zwart geeft hier op vanwege de vork op f5. Maar dat is vroeg want na Ph7, f5 en Pe5 staat ook wits looper in. Zover kwam het niet. Dat is zeven.

Diagram 8 na Txc3 (onder rechts): v/d Griend - Fokkink

Hier ben ik toegekomen aan de slotstelling in mijn eigen partij waarin wit de hele partij de overhand had. Remise, vanwege Df8+ Tg8 Df6+ Tg7 enz. Zo werd de eer van Sliedrecht gered en kwam de eindstand op 7,5-0,5. Sliedrecht is een stad van harde werkers, baggeraars die de hele wereld overvaren en die als de stad verdwijnt vrolijk weer een nieuwe gaan bouwen. De volgende ronde(s) doen ze het vast veel beter.

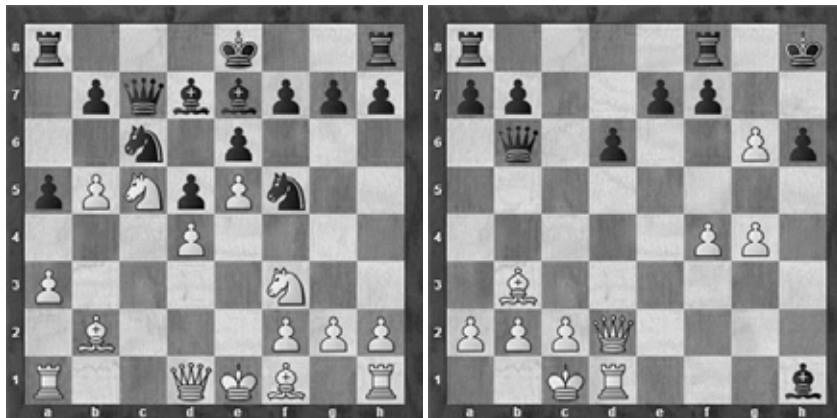

En dat bleek geen loze voorspelling van Robbert: aan het einde van de competitie eindigde Sliedrecht op de (ongedeelde) tweede plaats.

Ook het verslag van de tweede ronde was van de hand van Robbert:

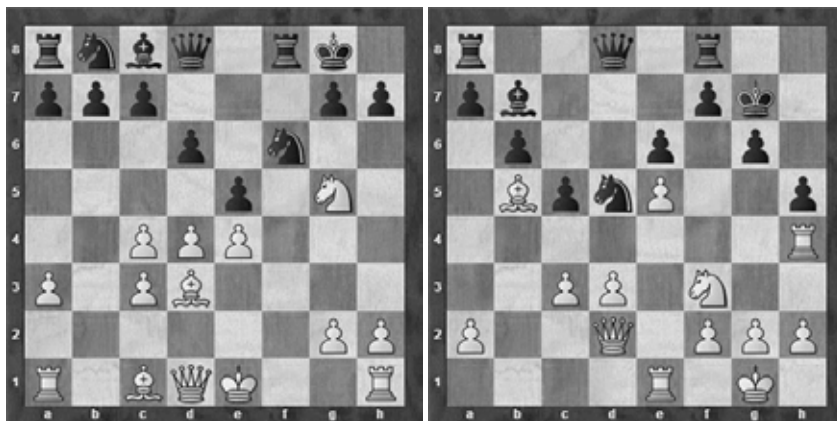
De 's Gravenweg verbindt Rotterdam met Nieuwerkerk aan den IJssel en doet dat al een tijdje, want dit is die bekende oude weg naar Kralingen. Langs de 's Gravenweg liggen diverse graven begraven. Vooral in Ouderkerk aan den IJssel, waar een hele rits bastaarden van Lodewijk van Nassau ligt opgeslagen. De kerk van Ouderkerk is, zoals de naam al doet vermoeden, de oudste kerk van Zuid-Holland. De kerk van Nieuwerkerk is nauwelijks nieuwer dan die van Ouderkerk. Eigenlijk zou Nieuwerkerk dus Opeennaoudsteouderkerk moeten heten, maar dat is een hele mond vol en alleen maar leuk voor slimmeriken die van Limericken houden.

Aan het eind van de 's Gravenweg staat de Prins Willem Alexander school, waar Overschie op 8 november speelde tegen schaakvereniging Nieuwerkerk. Ik kwam traditiegetrouw te laat en had enige moeite om de school te lokaliseren. Een Openbare Basisschool verborgen achter een Evangelisch Centrum. De schaker wikt maar God beschikt en hij was de onzen gunstig gezind, want het werd uiteindelijk een 6-2 overwinning.

Mijn tegenstander gaf in een moment van acute schaakblindheid pardoes een paard weg. Niet veel later pakte ook Han een paard van het bord, zie diagram 1 na b5 (boven links). Wit besloot tot 13. b5? (beter was 13 g4) en ontnam de steun van het paard op c5. Han sloeg toe met 13 ... Pcxd4, wat minstens een pion wint. Na 14. Tc1 Pxf3+ en 15. Dxf3 Lxc5 gaf wit op. Het volgende punt kwam van Daan, die in een Siciliaan alles naar voren gooide en in diagram 2 na Lxh1 (boven rechts) een kwaliteit heeft geofferd. Ik vond dat onduidelijk,

maar de computer beoordeelt de stelling als gewonnen voor wit. Die loper op b3 is een toren waard. In deze stelling heeft wit het ijzersterke 22 f5. Dreigt mat, je moet het maar zien! Daan speelde 22. Dh2, hetzelfde idee en dreigt ook mat, en na 22. ... Kg7, 23. Txxh1 Th8 en 24. gxf7 was er voor zwart geen houden meer aan. Tien uur. Tussenstand 3-0.

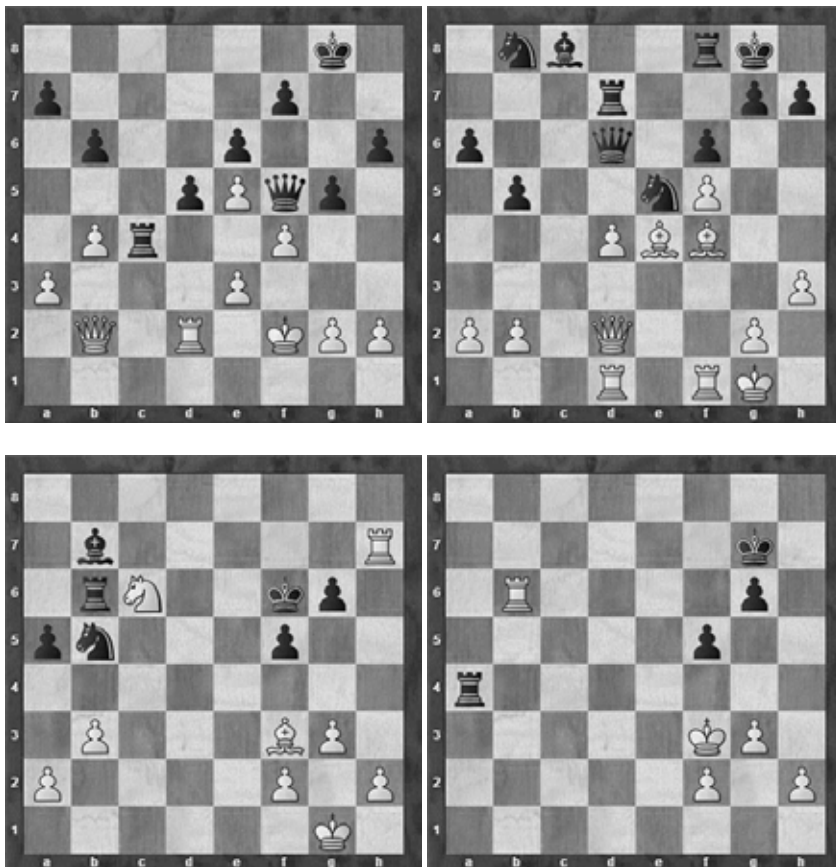

Op bord 1 speelde Erik een ingewikkelde partij. Er zat een instructief moment in de opening, zie diagram 3 na e5 (boven links). Zwart heeft net 11. ... e5 gespeeld en nu is 12. c5! mogelijk. Dan kan zwart het vervelende paard niet zomaar weggagen, vanwege Db3 met schaak. Erik speelde 12. 0-0 h6 en 13. Pf3 en pas toen c5. Nog steeds sterk, maar het deel verwaterde en uiteindelijk mocht wit nog blij zijn met remise. Niet veel later moest Albert opgeven. Hij had zich Lb5 laten ontglippen en beantwoordde Pd5 met Tf4-h4, zie diagram 4 na Th4 (boven rechts). De computer geeft het kwaliteitsoffer Pg5 (de gearceerde pijl), want na 20. Pg5 Pxf4 en 21. Dxf4 heeft wit nog rommelkansen tegen de zwarte koning. Na 20. Th4 was het in een klap uit. Hoe? Een opgave voor de lezer! Het is 23:00 uur en de stand is 3,5-1,5.

De overwinning werd over de streep getrokken door Karel, die met een klein maar vervelend voordeeltje uit de opening was gekomen. In diagram 5 (onder links) heeft hij zojuist het sterke 35. ... g5 gespeeld. Het dwingt tot een verdere verzwakking van de witte koning. Na 36. g3 g4, 37. Te2 De4 en 38. Ke1 Dd3 drongen de zware stukken de stelling in en was er geen houden meer aan.

Net als in de vorige ronde kreeg Arnout te maken met een stukoffer voor twee pionnen. Hij won zelfs een pion terug, maar het bleef een razend ingewikkelde stelling. In diagram 6 na cxd4 (onder rechts) is Db6 de sterkste zet en de

computer beoordeelt dit als gewonnen voor zwart. Arnout besloot tot 23. ... Pc4. Dat moet volledig op de intuïtie zijn gegaan, want het leidt tot een krankzinnige serie van zetten. Na 24. Lxd6 Pxd2, 25. Ld5+ Kh8 en 26. Lxf8 Pxf1 stond wit op een beter, maar Arnout hield remise in een vesting met een pion minder.

We gaan richting middernacht en Ronald is nog steeds bezig. Dat had niet gehoeven. In diagram 7 na Lb7 (boven links) is 31. Pb8 sterk met een dreigende vork op d7. Na het gedwongen 31. ... Lc8, 32. Pd7+ Lxd7 en 33. Txd7 staat wit twee pionnen voor en is zijn loper sterker dan het zwarte paard. Ronald deed het anders en kwam uiteindelijk in een remise toreneindspel terecht, zie diagram 8 na Kf3 (boven rechts). Zwart moet het als volgt doen: alle pionnen ruilen totdat het T + pion tegen T is. Neem de stelling van

Philidor in. Remise. Zwart deed het goed tot T + pion maar kende helaas de stelling van Philidor niet. Dat soort klassiekers kun je wel aan Ronald overlaten. Hij won door diep in de nacht een bruggetje te bouwen. Eindstand 6-2

Het verslag van ronde 3 komt van Niels van Diejen:

In de week van onze wedstrijd op 9 december ontstond plotseling een agenda technische uitdaging. Zowel de wedstrijd SGO R1 tegen Moerkapelle 1, als de wedstrijd van het Nederlands elftal tegen Argentinië in de kwartfinale van het WK stonden op het programma. SGO, Moerkapelle en de FIFA gingen in beraad. Het leek in eerste instantie het meest logisch om de minder spannende wedstrijd te verplaatsen. Nederland tegen Argentinië, dat trekt uiteindelijk toch minder bekijks dan SGO tegen Moerkapelle. De FIFA schermde met wat onbelangrijke randzaken zoals “toeristen die naar Qatar zijn gevlogen”, “immense sponsorgelden” en “nationale belangen” en toen streken wij over ons hart en werd de wedstrijd van de onzen uitgesteld naar 20 januari. Zo geschiedde het.

Erik zat op bord 1. Zowel hij en zijn tegenstander kwamen zonder veel problemen uit de opening, maar alsof de FIFA ons nog een bedankje had willen sturen, gaf Erik zijn tegenstander pardoes een pion weg. Eentje zonder compensatie, waar Erik dankbaar gebruik van maakte. De rest van de wedstrijd verliep gecalculeerd, als een tactisch voe.. uh, schaakspel, waarin Erik eigenlijk niet meer in de problemen kwam, 1-0 (Goaaaaa!)

Op bord 2 zat Karel. Karel maakte het zijn tegenstander moeilijk en wist, wat onmogelijk is in die andere sport, zijn tegenstander van zijn tijd te ontdoen, terwijl hij doorontwikkelde naar het eindspel. Hierin zag Karel de juiste kansen en zelfs al had hij een dubbelpion op de f-lijn, dat mocht de pret niet drukken. Karel wist zijn tegenstander kapot te ‘tiki-taka’ en leek zonder een druppeltje zweet de zijn doel te bereiken, 2-0.

Albert had aan bord 3 een tegenstander die zichzelf bewust in de underdog positie manoeuvreerde. Met de zwarte stukken pakte Albert het initiatief en dan is hij met zijn spelkennis op zijn best. De tegenstander werd langzaam weggedrukt en hoewel het even duurde, was de winst nooit in gevaar. 3-0!

Aan bord 4 kwam Robbert wat te laat de 64-velden op. Een vorm van psychologische oorlogsvoering die de beste keepers ter wereld van hem geleerd hebben (zo gaan de geruchten althans). Robbert kreeg wat aanval over zich heen, had overigens na een goed uur zijn tijdachterstand al weer goed gemaakt, zigzagde wat links en rechts en toen was de pot eigenlijk voorbij. Een

potentieel schot op doel resulteerde in een verloren stuk en Robbert pakte de winst, 4-0.

Op bord 5 zat oud- en gelegenheidscaptain Daan Smit. Daan schijnt in het verleden vaak in Italië te zijn geweest, want á la Milan, Juventus en Inter liet hij zijn tegenstander komen. Hij zoog de dreiging op en liet hier en daar een speldenprikje toe, totdat hij in de counter toesloeg. Een stuk werd gepend en de witte vlag werd gehesen, 5-0.

Zelf zat ik aan bord 6. Soms zit je zo'n wedstrijd te kijken waarvan je denkt "het zou nog makkelijker gaan met een speler minder". Dat resulteerde in een stukoffer waardoor een koningsaanval werd opgezet. Zoals het een Feyenoorder betaamt wist ik het mijzelf overduidelijk weer veel te moeilijk te maken, miste ik een paar keer een opgelegde kans, maar gelukkig wist ik de zwarte koning uiteindelijk toch mat te zetten. Nog wel op e4! 6-0.

Ronald Ruytenberg zat aan bord 7, hij bouwde rustig op en leek de immense score al aan te zien komen. Dan moet je soms ervoor kiezen om een resultaat te accepteren en rust te pakken voor de volgende pot. De stand op het bord was gelijk en een remise acceptabel. Zo werd het dan ook besloten en daarmee was Ronald als eerste klaar die avond, 6,5-0,5.

Aan bord 8 hadden wij vaste speler Arnout. Hij verslikte zich in het middenspel waardoor zijn tegenstander de juiste tegendruk kon leveren. Arnout wist zich onder de druk uit te spelen en had twee lopers tegen een toren. Dat speelt natuurlijk lekker, maar is nog niet een gevalletje 'stukken in de doos'. Hij keek wat verbaasd op toen zijn tegenstander "Ja! Klok!" door de zaal heen schalde, maar het was helaas wel zo. Zonde voor Arnout, die meer had verdiend, 6,5-1,5.

Met zo'n score kan nog in twijfel worden getrokken of niet tóch de WK-match verplaatst had moeten worden, maar het is gelopen zoals het is gelopen. Wel kunnen we stellen dat Overschie 1 de koppositie ferm in handen heeft. Met 1 matchpunt en 4 bordpunten meer dan de naaste belager kan er natuurlijk nog van alles gebeuren, maar de stand ziet er voorlopig rooskleurig uit.

Ten westen van de mooiste stad van Nederland ligt Maassluis, en van die wedstrijd schreef Albert het volgende verslag.

Op maandagavond 13 februari mochten we als koploper in RSB klasse 1B afreizen naar Maassluis. Een "reis door de nacht" (Anne de Vries) langs desolate watervlaktes, kassen en industriegebied, waarbij je jezelf afvraagt óf, hoe en waar het menselijk leven zich hier afspeelt. Zo vroegen Marcel en ik

ons o.a. af "bestaat er ook een schaakclub in het nog verder gelegen Hoek van Holland"? Na enig speurwerk op Google en de RSB site is mijn voorlopige conclusie "nee". Ook al is Hoek van Holland al sinds 1914 geannexeerd door Rotterdam, voor het schaken zijn de Hoekenezen aangewezen op verenigingen binnen de Haagse schaakbond of het verder gelegen Maassluis, waar wij dus deze avond te gast waren.

Bij binnenkomst in een knus wijkgebouw, manoeuvreerde onze tegenstander zich deskundig in de underdog rol. "Wij zijn als extra team uit de tweede klasse toegevoegd, onze ratings zijn veel lager" etc. etc. Nu zijn wij natuurlijk wel wat gewend op dit gebied, maar ook de harde realiteit dat hogere ratings zeker geen garantie op succes is. Na afloop van de spannende wedstrijd hoorden wij ook opeens heel andere geluiden bij het afscheid nemen: "Al onze nederlagen tot nu toe waren nipt ...". En deze avond vormde hier geen uitzondering op!

Wat ook geen garantie op succes bleek: een volle toren meer (bij Robbert en Albert) bleek niet eenvoudig te winnen. Hun tegenstanders misten daarna een remiskans. Wat wel een garantie op succes bleek: een combinerende Henk en onze positionele reus Ronald R. Al moet gezegd worden dat de tegenstander van Ronald zijn mogelijkheden op tegenspel liet liggen. Tsjja, dan wordt je gewurgd door onze baas (verder niks persoonlijks hoor).

Robbert met zwart (diagram 1, boven links):

"Na 11. ... Da2 denk je punt is binnen". Maar na 12. 0-0 Dxb1 en 13. Lh6! heeft wit voldoende tegenspel. Deze stelling is zelfs al vaker voorgekomen waarbij zwart natuurlijk wel voordeel heeft (volgens de computer). Maar wit had het

beter kunnen doen. Uiteindelijk kon Robbert afwikkelen naar een beter staand eindspel en haalde daarmee de volle buit binnen.

Albert met wit (diagram 2, boven rechts):

Na het onnauwkeurige 40. Td8+ koos de zwartspeler voor 40. ...Kc6? En had toen onoplosbare problemen na 41.Tc1! Maar na zowel 40. ... Kc7 als 40. ... Ke5 heeft zwart remise binnen handbereik en zelfs mogelijkheden op meer als wit hardnekkig op winst blijft spelen.

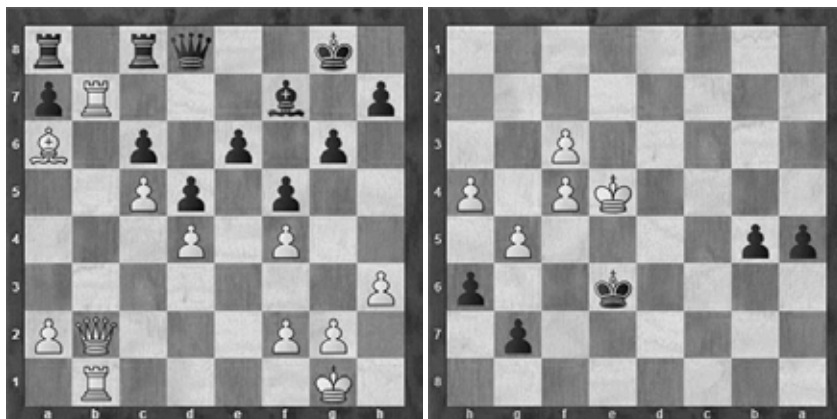
Henk met wit (diagram 3, hiernaast):
Met 32. ... Dxf4 dacht zwart een pion op f4 mee te kunnen snoepen. Dat werd hardhandig weerlegd met 33. Tf1 Dh4, 34. Dd2! Td8 en 35. De3! waarmee de zwarte dame wordt gevangen en dat kostte zwart een toren en vrij snel de partij.

Marcel speelde weer een creatieve partij, wat deze keer helaas niet beloond werd. Zijn behoorlijk sterke tegenstander bouwde met wit secuur een klein positioneel voordeel uit. Marcel reageerde hier goed op met een interessant kwaliteitsoffer ("om zijn dominante paard te elimineren en het loperpaar te krijgen") en kreeg zodoende tegenspel. Helaas overzag hij later een combinatie, verloor daarmee een belangrijke pion en de partij.

Han had een moeilijke avond, naar eigen zeggen werd hij kansloos weggespeeld. Nou kan ik me daar bij een Smit weinig bij voorstellen, die creëren altijd kansen uit het niets ☺. Maar het was zo'n geval van geen goed plan kunnen vinden direct vanaf de opening. Dat kan je onzeker maken, heel herkenbaar voor velen van ons denk ik. Je ziet precies wat je tegenstander allemaal kan gaan doen, maar geen mogelijkheden voor eigen kansen en zelfs geen "damage control".

Na de vier eerder genoemde overwinningen, die wel lange tijd in beslag namen, was uiteindelijk dus een half punt uit de resterende partijen genoeg voor de overwinning. Het werden twee remises, waar toch wel meer in gezeten had. Daan had lange tijd groot voordeel, er ging wel iets mis maar hij kon met een zetherhaling de teamwinst veilig stellen. Hetzelfde gold eigenlijk voor Niels, beide partijen eindigden namelijk kort na elkaar. Niels stond

gewonnen in een pionneneindspel, maar miste een mooie “zetdwang” mogelijkheid (zijn computer was gedeceideerd: evaluatie -7). Toen hij die miste (het was ook echt niet eenvoudig m.i.) verzandde de partij in remise.

Ronald met wit (diagram 4, boven links, zwart aan zet):

Opperste dominantie in beeld. Zwart kan geen vin meer verroeren. Na 32. ... Dh4, 33. Txf7 Kxf7 en 34. Lxc8 gaf zwart terecht op zonder 34. ... Txc8 35. Db7+ en Dxc8 af te wachten.

Niels met zwart (diagram 5, boven rechts, zwart aan zet):

Hier speelde Niels h6-h5 wat tot remise leidt. De enige zet die hier wint is Ke6-d6! wat echt niet eenvoudig om te vinden is. U mag zelf uitvogelen waarom alleen Kd6 wint, probeer dat vooral eerst zonder computerhulp. Heel leerzaam!

Al met al wel een verdiend te noemen overwinning met 5-3. Hiermee zijn we na vier ronden nog steeds koploper, al hijgt Barendrecht/IJsselmonde ons wel in de nek met slechts 1 matchpunt minder.

Ons eerste RSB team blijft winnen. Op 24 maart werd het maar liefst 7,5-0,5 tegen het Zwarte Paard uit Schiedam. Hier speelt FM John van Baarle, in de jaren zeventig een van de sterkste spelers van Nederland, geducht vanwege zijn eindspeltechniek. Ik meen me te herinneren dat hij er ruim een jaar geleden nog bij was voor een bekerwedstrijd, die eindigde in gelijkspel en uitvluggeren. Dit keer was hij er niet en dat scheelde, gelukkig voor de onzen, een slok op een glas Ketel 1.

Henk was als eerste klaar. Zijn pionnen walsten zo vervaarlijk naar voren dat wit in diagram 1 na e4 (boven links) besloot tot het wanhoopsoffer Pxe4 en een paar zetten later opgaf. Arnout maakte er 2-0 van via een aardige matcombinatie, zie diagram 2 na f6 (boven rechts). Wit wint onmiddellijk.

Het volgende punt kwam van Daan. Zijn tegenstander dacht een slimigheidje uit te halen door Daans f5 in diagram 3 na f4 (boven links) te beantwoorden met f4. Helaas kost dat een stuk. Zo kwamen we op 3-0 en die tussen-stand bleef een tijd op het scorebord staan. Pas in het 4^e speeluur vielen de beslissingen. Han walste de witte pionnen naar voren en brak beslissend binnen met zijn toren in diagram 4 na Tc7 (boven rechts).

Erik op het eerste bord (zie diagram 5, na Lf5, onder links) had een sterke opponent, die hij langzaam maar zeker van het bord drukte. Met de slotzet Lf5 forceerde hij een tweede pionwinst in een knap gespeelde partij. Daarmee was de winst binnen en was het alleen nog maar de vraag of we op honderd procent uit zouden komen.

Op bord 3 zat Albert Segers 2.0, die is uitgerust met een frivole openingsbibliotheek en een meer strategische middenspelaanpak. De oude versie 1.0 met scherpe openingen en veel tactiek zit in de prullenbak. In diagram 6 na g4 (boven rechts) werd het punt binnengebracht vanwege de opstoot g4, waarna de witte koning werd uitgerookt. Let op de harmonie van de zwarte stukken en de wirwar van wit.

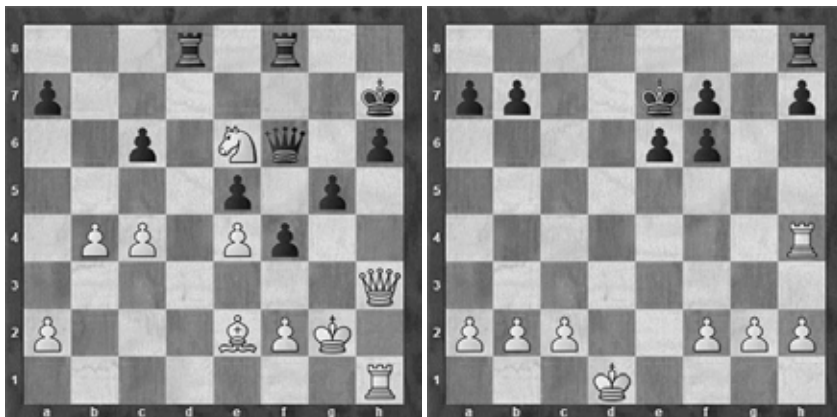
De meest interessante partij van de avond speelde Maurits. Zijn tegenstander offerde een stuk voor twee pionnen en een erg kansrijke aanval. Hij gaf een kwaliteit terug en nam vrolijk de koningsaanval over. In de vluggerfase lijkt hij de beslissende klap toe te brengen met Pe6, in diagram 7 na Pe6 (links op de volgende pagina). Er zit echter een addertje onder het gras. Zwart had kunnen antwoorden met f3, Lxf3 en g4! Erg onoverzichtelijk, door de engine

beoordeeld als gelijk. Zwart zag het niet, of zag het half, vanwege die tijdnood, en speelde gelijk g4. Daarna was de winst niet moeilijk meer.

Als laatste bleef Karel over, onze topscorer, zou hij zijn honderd procent score in de RSB vasthouden? Hij speelde de vorige keer tegen John van Baarle, die hij in een enigszins rustige partij wist te verschalken! John was ooit bijna kampioen van Nederland. Karel

was ooit bijna kampioen van Japan. Dit keer moest hij aan de bak tegen Herwig Devolder, die al net zo dol is op eindspelen als John. Na twintig zetten zat Karel al in een toreneindspel van zes om zes, zie diagram 8 na Kd1 (onder rechts). Hij staat natuurlijk prima, vanwege de verminkte pionnen van zwart. Maar hoe win je dit? Zwart verdedigde zich uitstekend. Veel en veel later was het uitgedund tot T+2p tegen T+p, zie foto. Karel had weliswaar een pion meer, maar zijn koning was afgesloten op de onderste rij en die van Herwig stond prominent in het midden.

Op de foto (zie de volgende pagina) heeft zwart net Tb2 gespeeld en er is niets meer aan de hand. Het wordt even later remise. Eerst een lange autorit vanuit Eindhoven, daarna een lange partij en tot slot midden in de nacht weer terug.

Wat een werk en club-liefde. Zelfs Henri kan daar niet tegenop. Wordt het geen tijd voor een speldje Lid van Verdienste? 100% bleek dus onhaalbaar, het werd bijna 94%. Best wel sterk. Zelfs Ketel 1 kan daar niet aan tippen.

Ook het verslag van de zesde ronde wordt verzorgd door Robbert. De schaakcombinatie Papendrecht-Alblasserdam gaat door het leven onder het acronym Pascal. Toevallig ook de naam van de Franse filosoof volgens wie mensen altijd proberen gelukkig te zijn, zelfs als ze op het punt staan zichzelf op te hangen. Van schakers van zo'n vereniging verwacht je de nodige diepzinnige strategische partijen en die kwamen er ook.

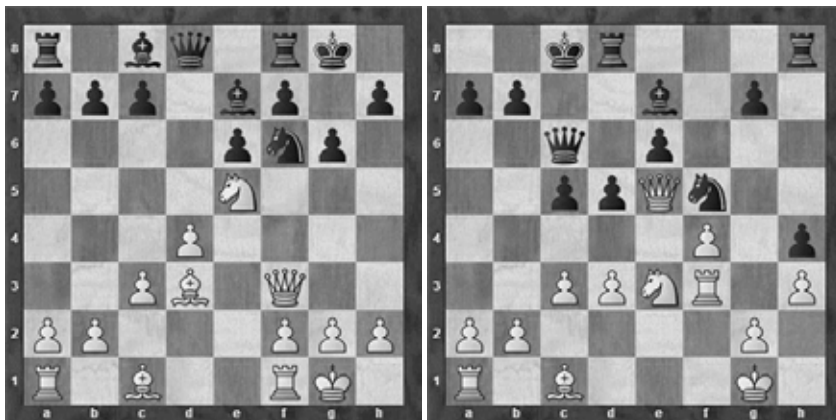
Bord 1, Brandenburg - Terlouw (diagram 1, boven links, na Tb3):

Zet 22 nog maar. Het is zwart niet gelukt om de problemen over de c-lijn op te lossen. Erik wint een stuk via Le4.

Bord 2, Holwijn – Looijmans (diagram 2, boven rechts, na Da5):

Karel heeft net Da5 gespeeld en Melvin Holwijn antwoordt met Kh2! De mooiste zet van de avond, krijgt van mij de Pascalprijs. Offert de pion op a2

om zijn koning veilig weg te zetten ter voorbereiding van de aanval. Karel zag wilselijk af van pionwinst, verdedigde zich koel, hield remise.

Bord 3, Segers – Meerkerk (diagram 3, boven links, na g6):

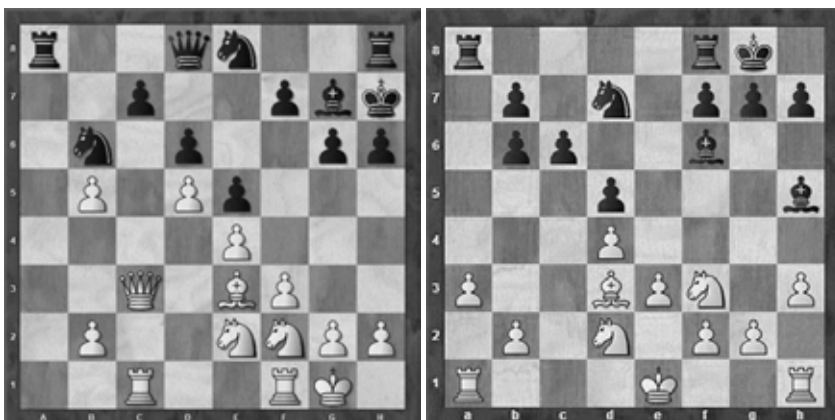
Op bord 3 ons voormalige tijdnoodmonster Albert Segers, die tegenwoordig eerst zet en dan pas nadent (geen lid van Pascal). Tegenstander Kees van Meerkerk heeft zojuist het ongelukkige g6 gespeeld (c5 was beter). Na Alberts antwoord Lh6 kan de toren niet wijken, want dan komt g4 en g5 en inslaan op f7. Albert won de kwal, ruilde snel alles, en was bijna net zo snel klaar als Erik.

Bord 4, Brinkman – Fokkink (diagram 4, boven rechts, na Pe3):

Ik zat zelf op bord 4 tegen Kees Brinkman. Die speelde de meest miraculeuze zet van de avond en runner-up voor de Pascalprijs: 17. Pe3. Dat leek me onmogelijk vanwege Lf6 en damewinst, maar er zit een addertje onder het gras. Na de partij liet Kees mij zien dat zwart hier nu sterk 17. ... Pd4 had kunnen spelen. Die zag ik evenmin, maar ik speel dan ook niet voor Pascal. Na 17. ... Lf6 en 18. Pxf5 The8 kwam er een T+L eindspel waarin zwart actiever stond. Bleek net genoeg voor winst.

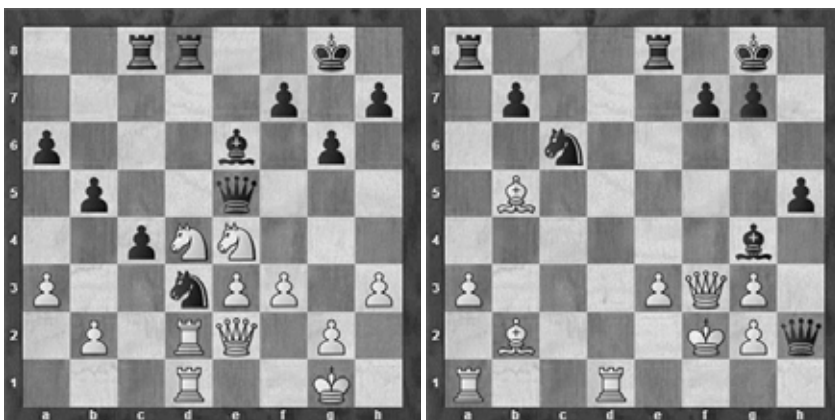
Bord 5, D. Smit - Smink (diagram 5, onder links):

Een aanvalspartij zoals we van Daan gewend zijn. Op zet 23 stond hij een pion voor en had hij zwarts loper volledig ingemetseld. Na 23. Db3 kan zwart geen vin meer verroeren. Helaas speelde Daan 23. Pd3 wat een kleine combinatie toeliet 23. ... Pxd5, 24. exd5 e4, 25. Dc2 exd3 en 26. Dxd3 Lxb2 en zwart deed weer helemaal mee. Daan, die met zijn hoofd al bij zijn vakantie op Texel was, raakte het spoor bijster in tijdnoed.

Bord 6, Steenbergen - H. Smit (diagram 6, rechts na Lh5):

Dit was een rustige partij. Han stond de hele tijd een tikkje beter, maar besloot tot remise en stelde daarmee de overwinning veilig. Opmerkelijkste moment in de partij was al op zet 13, waarin Han volgens de engine Le6 had moeten spelen, gevolgd door Le7 om de weg te ruimen voor de opmars f5 en f4, met ruimtevoordeel. Han speelde Lh5 en Lg6 waarna het zwarte loperpaar werd geëlimineerd.

Bord 7, Ruytenberg – Pattinama (diagram 7, boven links, na f3):

Ronald was met flink voordeel uit de opening gekomen, maar dat is hier verwaterd. Het zwarte paard op d3 staat er dreigend. Ronald speelde listig f3 (transfer Ruytenberg naar Pascal?) ter voorbereiding van Pf2 en een penning over de d-lijn met pionverlies, die zwart uiteindelijk de partij zou kosten. Dat

had niet gehoeven. Zwart had hier het diepzinnige Tf8 moeten vinden om het paard op d3 te ontpennen en de opmars f5-f4 voor te bereiden. Altijd maar weer die f-pion! Jo Pattinama zag het niet (transfer Pattinama naar Overschie?).

Bord 8, Schot - van Kempen (diagram 8, boven rechts, na Lg4):

Het spektakelstuk van de avond. Zwart wint een kwal maar zijn dame staat benauwd op h2. Na 29. Df4 Lxd1, 30. Lc4! Te7 en 31.Dg5 zit zwart in een spervuur. Na 29. ... Lh3, 30. Df3 Lg4 en 31. Df4 is het een zetherhaling. Er zijn nog allerlei andere mogelijkheden en de engine beoordeelt de stelling als gelijk! Wit deed het anders: 29. Dxc4? hxc4 en 30. Th1. Kost een kwal en hoewel het nog steeds een moeilijke stelling was, wikkelde Arnout het onberispelijk af naar winst. Uitslag 6-2. Op 26 mei spelen we de kampioenswedstrijd tegen Barendrecht.

Hoewel Robbert het anders bedoelde, was zijn laatste zin letterlijk nog steeds juist: bij het ingaan van de laatste ronde waren we al kampioen!

Het verslag van de laatste ronde werd verzorgd door Niels.

Na ronde 6 was duidelijk geworden dat SGO R1 al definitief kampioen was, met nog een volle ronde te spelen. Dat is een zeer fijn uitgangspunt om je laatste wedstrijd in te gaan. Teamcaptain Han kon zelf niet spelen deze laatste ronde, waardoor Erik de honneurs waarnam. Daarnaast werd het aan ons jonge talent Kris gegund om zijn debuut te maken voor R1. Dat klinkt overigens mooier dan dat het is, want met het niveau wat Kris de laatste maanden laat zien is hij ook een van de gedoodverfde invallers voor dit team.

Daan Smit speelde aan bord 4 zijn wedstrijd een week eerder al vooruit. Hij speelde naar eigen zeggen geen lekkere pot, maar wist uiteindelijk laat op de avond met wit toch de overwinning naar zich toe te slepen. Zijn tegenstander leek ook enigszins teleurgesteld,

maar voor ons eerste team was het een extra fijn uitgangspunt.

Aan zijn vertrouwde eerste bord bouwde Erik met zwart zijn stelling als altijd gedegen op en kwam hij nauwelijks in de problemen. De overwinning haalde hij dan ook met niet al te veel moeite binnen, zij het later dan we van hem gewend zijn. Erik scoorde dit seizoen weer geweldig met 5,5 uit 6 en een TPR van 2298!

Karel Looijmans was als een van de laatsten bezig aan bord 2. Hij had lange tijd een lichte plus op het bord, maar overzag de cruciale zet in het eindspel, iets wat we niet van hem gewend zijn, waardoor hij op remise uitkwam. Dat maakte hij echter tijdens het kroeglopertoernooi van de zondag erna, in Delft, ruimschoots goed.

Aan bord 3 was ook Albert lang bezig. Zelf vond ik zijn stelling lange tijd onduidelijk met zwart en heb eerlijk gezegd gemist hoe hij het punt binnenhaalde, maar hij deed het wel. Daarmee sluit hij een uitstekend seizoen af, waarin hij 6 uit 7 scoorde in de RSB. Zo staat het aan de topborden 3,5-0,5 en is de overwinning eigenlijk al binnen. Althans, bijna.

Bord 5 werd bezet door Maurits de Jong, die door omstandigheden pas zijn tweede wedstrijd van het seizoen kon spelen. Weinig spelen is vaak niet goed voor de vorm en Maurits kwam ongelukkig een stuk achter. De tegenstander was stevig genoeg om dit uit te schaken en hoewel Maurits nog druk probeerde te zetten, besloot hij na verloop van tijd dat het genoeg was geweest, 3,5-1,5.

Arnout van Kempen, die door zijn goede resultaten een tweede schaakjeugd lijkt te beleven, speelde aan bord 6 zelf tegen de jongste speler van de tegenstander. Het bleef lang gelijk opgaan, maar een tweede schaakjeugd verraadt natuurlijk enige ervaring. Arnout wist dan ook vakkundig een punt binnen te slepen, en daarmee zijn score voor dit jaar op 4,5 uit 6 te zetten (4,5-1,5).

Bord 7 was deze avond niet gunstig gestemd voor Ronald Ruytenberg. Hij kwam niet lekker in het middenspel terecht en probeerde lang om de stelling op orde te krijgen, maar het wilde niet baten. Daarmee sloot hij helaas een goed seizoen af met een mindere verliespartij (4,5-2,5).

Aan het staartbord zat onze jongste speler, Kris van den Heuvel. Extra leuk was dat hij als invaller zijn RSB R1 debuut mocht maken op zijn verjaardag (!). Lange tijd ging de partij gelijk op, maar Kris zat tegen de topscorer van de tegenstander. Dan werden wij toch wel wat zenuwachtig voor Kris (hoewel hij daar zelf geen last van had). Zijn tegenstander scheen te hebben begrepen dat Kris jarig was, want in een remise stelling, die wel makkelijker speelde voor

wit, gaf hij pardoes de partij weg. Hiermee was het punt nagenoeg meteen binnen voor Kris! Eindstand 5,5-2,5.

Zo heeft R1 het ongeslagen kampioenjaar met een mooi resultaat en een prima debuut voor Kris weten af te sluiten! Op naar de hoofdklasse!

Eindstand RSB Klasse 1B Seizoen 2022-2023											
#	Team	Mp	Bp	1	2	3	4	5	6	7	8
1	Overschie 1	14	44	▪	7½	5½	6½	5	6	6	7½
2	Sliedrecht 1	11	29,5	½	▪	5	4	4½	5	4½	6
3	Barendrecht/IJsselm. 1	9	32	2½	3	▪	4	5½	5	5½	6½
4	Moerkapelle 1	7	28	1½	4	4	▪	4	3½	5½	5½
5	Maassluis 1	5	26	3	3½	2½	4	▪	5	3½	4½
6	Nieuwerkerk 1	5	26	2	3	3	4½	3	▪	4	6½
7	PASCAL 1	5	23,5	2	3½	2½	2½	4½	4	▪	4½
8	HZP Schiedam 1	0	15	½	2	1½	2½	3½	1½	3½	▪

Individuele Score Overschie R1 Seizoen 2022-2023					
#	Speler	Punten	Partijen	Rating	TPR
1	Segers, A.J. (Albert)	6	7	1964	2144
2	Brandenburg, E. (Erik)	5,5	6	2079	2298
3	Fokkink, R.J. (Robbert)	4,5	5	2112	2029
4	Kempen van, A. (Arnout)	4,5	6	1806	1810
5	Looijmans, K.N.H. (Karel)	4,5	6	2057	2110
6	Ruijtenberg, R. (Ronald)	4,5	6	1964	1921
7	Smit, D. (Daan)	4,5	6	1867	1939
8	Smit, J. (Han)	3,5	5	1963	1810
9	Ochtman, H.W. (Henk)	2	2	1976	2000
10	Jong de, M.M. (Maurits)	2	3	1935	1902
11	Diejen van, N. (Niels)	1,5	2	1758	1861
12	Heuvel vd, K.N. (Kris)	1	1	1686	2191
13	Terluin, J.M. (Marcel)	0	1	1894	1559

Overschie R2 - Een echte dieselmotor

door: Niels van Diejen

Er is de afgelopen jaren veel veranderd in het tweede RSB team. Hans Doornheim was jaren lang onze teamcaptain, maar al sinds een aantal jaar ging dat simpelweg niet meer. Daarnaast speelden een paar jaar geleden nog sterren als Ronald Ruytenberg, het 'van Dongen trio' en Daniël Gavrilov nog in dit team. Dit jaar moesten we het hebben van veel nieuwe spelers en debutanten. Dat is in de tweede klasse best wel spannend.

De vaste spelers voor dit seizoen waren: Arjen, Kris, Menno, Lucas, Pavel, Mauricio, David V, Fokke, Martin, Wil en als teamcaptain Niels.

Het begin van het seizoen liep stroef, we verloren de eerste wedstrijd tegen Hoeksche Waard 1. Aan bord 1 maakte Arjen gelijk zijn vuurdoop mee als kopman. Een oud 2000 speler die zo'n 25 jaar niet heeft geschaakt, dat kan alle kanten op. Hij verloor helaas zijn eerste wedstrijd, door een onnauwkeurigheid in tijdnoed. Ook maakten tegelijkertijd Mauricio, Lucas en Pavel hun debuut op bord 6, 7 en 8. Lucas wist hier een mooie eerste remise uit te halen, maar het mocht niet baten met uiteindelijk een 6-2 verlies.

Ronde 2, onze eerste thuiswedstrijd, bracht wat verlichting. Tegen, zo bleek pas later, mede-degradatiekandidaat Barendrecht-IJsselmonde 2 werd een 4-4 gelijkspel behaald. Kris van den Heuvel, gebombardeerd tot een van de topbordspelers van dit team, haalde zijn eerste punt binnen met een mooie overwinning op Robert Dortmund. David van der Vloed speelde ook weer mee na een lange afwezigheid. Daarom in beginsel op een wat lager bord dan hij vaak heeft gespeeld, bord 5. Ook hij pakte daar echter een punt.

Mauricio wist tevens zijn aller eerste remise binnen te slepen. Het was helaas ook de laatste wedstrijd dat schaakvriend Martin Schlüter meespeelde. Het schaken was voor hem al langere tijd oninteressant en hij gaf bij mij te kennen alleen nog te willen spelen bij absolute noodzaak. De reistijd naar zijn nieuwe werk in Katwijk aan Zee was hem te gortig in combinatie met de late avondwedstrijden. Als teamcaptain

wist ik zelf nog met een marathonpartij de 4-4 uit het vuur te slepen. Deze partij wil ik hier nog even uitlichten. Normaal gesproken zou ik mijn eigen partij niet in een jaarverslag neerzetten, maar David van der Vloed die uitschreeuwde dat het een soort schaakcompositie was, galmt af en toe nog door mijn hoofd.

Deze stelling is bereikt na 22 zetten, in de Alapin variant. Wit moet hier eigenlijk Txc2 slaan om de stelling nog enigszins in balans te houden (stand is dan -1), maar besluit om b3?? te spelen. Vindt de goede zet voor zwart. Niet veel later werden de dames afgeruild. Wit probeerde nog wel zeer lang om stand te houden voor de team overwinning, maar na 44 zetten konden de stukken in de doos.

De volgende wedstrijd heb ik alleen van horen zeggen meegemaakt. Kris vanden Heuvel was ingevlogen als reserve teamcaptain. Ik begreep dat het kwartje aan alle kanten net verkeerd viel. Fokke Lindeboom haalde nog wel zijn eerste punt binnen van dit seizoen, gelijk bij zijn eerste wedstrijd. Arjen was ondertussen op eigen verzoek gezakt naar bord 3 en Menno speelde zijn eerste wedstrijd van het seizoen op bord 1. Hoewel Kris, Fokke en David verdiend wonnen, zagen zowel Mauricio, Arjen als Menno onterecht hun punten naar de tegenstanders verdwijnen. Het werd uiteindelijk 5-3 voor de tegenstander. Als teamcaptain begon ik iets te zweten. Meestal als de kwartjes verkeerd beginnen te vallen, dan kan het een lastig seizoen worden.

Tegen 3-Torens, ronde 4, moest (!) gewonnen worden. Zij waren net als Barendrecht en wijzelf degradatiekandidaat, maar stonden ondertussen wel al op 2 matchpunten door een verrassende overwinning op Ivoren-Toren in de eerste ronde. Een unicum, ik

was zelf als één van de eerste klaar met een mooie overwinning op bord 1 – voor het eerst van dit seizoen mijn plek nadat meerdere spelers te kennen hadden gegeven liever niet daar plaats te willen nemen. Een misschatting van mijzelf als teamcaptain, aangezien ik als niet-teamcaptain juist altijd zo hoog mogelijk wilde spelen. Arjen haalde zijn, zéér verdiende eerste punt van de wedstrijd binnen, maar David van der Vloed liet zich helaas, geheel onterecht, een punt afsnoepen. Echter, Wil de Gids, haalde zijn eerste volledige punt binnen (met nu een score van 2 uit 3) en ook Menno en Kris wisten te winnen. Met het halfje van Mauricio zetten wij 5,5-2,5 op het bord en hadden we de eerste teamoverwinning binnen! Die teamoverwinning was wel heel erg nodig, want in het verloop van het seizoen moesten we nog twee wedstrijden spelen, tegen teams die allemaal bovenin bivakkeerden. Ook hadden we pech, want in onze poule zaten maar zeven teams en ronde 6 was een vrije ronde voor ons. Dit betekende dat, ondanks dat we nog alles in eigen hand hadden, ik toch met grote zenuwen naar de aankomende wedstrijden keek. We wilden absoluut niet degraderen, maar heel rooskleurig zag het er niet echt uit voor SGO-2. Veel van onze spelers verloren onterecht en onnodig wedstrijden. Dat hoort bij het spel, maar maakt het soms oh zo zuur.

Tegen CSV 2 zat het mee. Het team had 2 jeugdspelers als invallers en zette deze in op dezelfde borden als waar de andere spelers zouden spelen. Dat betekende dat David op bord 2 en Pavel aan bord 7 beiden tegen een invaller speelden. Helaas werd Pavel tegen het einde van de wedstrijd geschwindeld door deze jonge speler, die uiteindelijk alle wedstrijden daarna inviel (en 2,5 uit 3 haalde). David won wel mooi, maar op andere borden ging het helaas te vaak onnodig mis. Op bord 1 en 2 wonnen we, maar op bord 3 tot en met 8 wisten we slechts een half punt te halen, waar we er minimaal 2 hadden verdiend. Uiteindelijk toch een ruime nederlaag met 5,5 - 2,5.

Deze stelling is van David van der Vloed, met zwart. Wit speelde hier als laatste Lh4, om de pion of f6 onder druk te zetten. Een desastreuze zet! Hoe maakte zwart de partij af?

In ronde 6, de ronde die wij vrij waren, verloren directe concurrenten 3-torens en Barendrecht beiden hun wedstrijden. De laatste wedstrijd zouden zij tegen elkaar spelen. We stonden 1 matchpunt en een half

bordpunt voor op 3-Torens, Barendrecht kon ons niet meer inhalen. In principe zijn we dan veilig, want de laatste twee teams degraderen en op plek 8 staat bij ons een 'bye', maar ik was er nog niet helemaal gerust op. Het kan ook makkelijk anders worden uitgelegd, dus de laatste wedstrijd was voor ons nog belangrijk. De uitdaging was om een 4-4 gelijk spel te halen en dan te hopen dat 3-Torens niet met een grote score van Barendrecht zou winnen, of dat Barendrecht 3-Torens zou verslaan.

Dat leek echter ijdele hoop. De Zwarte Pion, onze tegenstander in de laatste ronde, was ongeslagen kampioen. Met een speler van ruim 1900 op bord 2 (!) en de ultra degelijke Ivo Lagendijk op bord 1 zou zelfs een 4-4 tegen dit team een brug te ver zijn. Tot

overmaat van ramp konden ook veel spelers niet spelen deze laatste ronde. Mauricio, Lucas en Pavel konden alle drie niet, Martin had zijn lidmaatschap opgezegd (of in ieder geval al aangekondigd dit te gaan doen) en tot overmaat van ramp had het reisgezelschap van Menno besloten op vrijdagmiddag al met vakantie te gaan. Voor het eerst dit seizoen hadden we invallers nodig en gelijk 2(!!).

Mario Dirks werd als eerste ingevlogen. Als teamcaptain van K2 en met reserve captain Kris keken we samen meerdere malen naar de opstelling. Ik zou mijzelf opofferen op bord 2, na een aantal succesvolle partijen op bord 1. De speler op het 2^e bord, Adriaan

Tieleman, is ultra degelijk maar wellicht dat ik in de snelschaakfase een kans zou krijgen. Ivo Lagendijk op bord 1 was in slechte doen en zou een prooi worden voor onze topper David. Kris op bord 3 moest een van hun topbordspelers het leven zuur maken. De echte harde punten moesten komen van bord 4 (Fokke), bord 6 (toen nog Mario) en bord 8 (Wil). Dan op andere borden twee halfjes sprokkelten en dan zijn we er.

Net voor de laatste wedstrijd overleed oud-teamcaptain Hans Doornheim. Jaren had hij dit team getrokken en toen ik teamcaptain werd was duidelijk geworden dat hij hoge verwachtingen had. Waar ik al het hele seizoen tegen degradatie streed, had teamcaptain Hans nog nooit een seizoen geleid waarin hij niet vond dat we op z'n minst een outsider waren voor het kampioenschap. Een andere mentaliteit, die hem wel altijd hielp bij het coachen van ons team. Ik besloot van hem te leren en het team te vertellen dat we écht wel kans maakten. We waren gewoon een middenmoter die pech had gehad en we konden ze pakken. Menno moest zoals gezegd helaas afhaken, waardoor Mario naar bord 5 ging. Op bord 6 kwam de net teruggekeerde Gijs van Dongen te zitten. Weet u het nog? In de jaren met het 'van Dongen trio' was hij de nestor, letterlijk de vader, die tegenstanders tot wanhoop dreef op de hogere borden. Met hem op bord 6 werd luidkeels verkondigd door de spelers dat dit 'wellicht de sterkste opstelling van het seizoen was'. Het vertrouwen steeg, helemaal toen bleek dat De Zwarte Pion aankwam met 3(!) invallers. De ongeslagen kampioen had personele problemen en andere spelers moeten vinden.

Alleen daar was ik als teamcaptain niet 100 procent gelukkig mee, want daarmee had het team die elke wedstrijd in dezelfde opstelling speelde, toch opeens de opstelling omgegooid. Adriaan Tieleman zat opeens op bord 1, de ultra degelijke 1900 speler, tegen onze David die vooral bekend staat om zijn aanvallende, creatieve en soms zelfs frivole spel. En zo waren er meer

verassingen. David verloor helaas als eerste en Fokke en Kris moesten het met een remise doen op bord 3 en 4. Daarentegen stonden overwinningen van Arjen, Wil, mijzelf en van de twee invallers, Mario en Gijs. De aandachtige lezer ziet het al, een 6-2 overwinning tegen de tot dan ongeslagen kampioen! Hiermee was het seizoen gered en wisten we het met 5 matchpunten uit 6 wedstrijden af te sluiten op een verdienstelijke plek in de middenmoot. De 3-Torens won uiteindelijk nog van Barendrecht IJsselmonde, waardoor de overwinning fijn was, omdat deze alle mogelijke degradatie mogelijkheden eruit haalde.

Met zo'n laatste overwinning kan ik zeggen dat ik zeer trots ben op de verdiensten van dit team. We zijn gegroeid in het seizoen en hebben het er mooi af weten te brengen tegen sterke tegenstanders. Met een eerste seizoen onder de riem zullen de nieuwelingen vermoedelijk alleen maar beter gaan presteren, terwijl Kris, David en Wil prachtige plusscores behaalden. En ook ik mag trots terugkijken, met een score van 5 uit 5 (!). Maar belangrijker is dat dit team heeft laten zien in deze klasse thuis te horen. Nu is het te hopen dat wij volgend jaar voor een hogere klassering kunnen gaan. Met nog een laatste opmerking ten dienste voor onze Kris, die dit seizoen tevens zijn debuut maakte voor RSB 1. Zo gloort er veel hoop aan de horizon!

Eindstand RSB Klasse 2A Seizoen 2022-2023											
#	Team	Mp	Bp	1	2	3	4	5	6	7	8
1	De Zwarte Pion 1	10	25	▪	5	4½	4½	2	4½	4½	-
2	CSV 2	8	27.5	3	▪	2½	5½	5½	5½	5½	-
3	RSR Ivoren Toren 2	7	27.5	3½	5½	▪	4	5	3½	6	-
4	Hoeksche Waard 1	7	25	3½	2½	4	▪	6	4½	4½	-
5	Overschie 2	5	23	6	2½	3	2	▪	5½	4	-
6	3-Torens 1	4	21.5	3½	2½	4½	3½	2½	▪	5	-
7	Barendrecht/IJsselm. 2	1	18.5	3½	2½	2	3½	4	3	▪	-
8	Vrij	0	0	-	-	-	-	-	-	-	▪

Individuele Score Overschie R2 Seizoen 2022-2023					
#	Speler	Punten	Partijen	Rating	TPR
1	Diejen van, N. (Niels)	5	5	1766	2128
2	Gids de, W.F. (Wil)	3,5	5	1444	1673
3	Heuvel vd, K.N. (Kris)	3,5	6	1716	1736

Individuele Score Overschie R2 Seizoen 2022-2023

#	Speler	Punten	Partijen	Rating	TPR
4	Vloed van der, D.L. (David)	3	5	1750	1691
5	Kuin, A.J. (Arjen)	2	6	1501	1458
6	Lindeboom, F. (Fokke)	1,5	2	1654	1789
7	Dirks, M.A. (Mario)	1	1	1555	1958
8	Dongen van, G. (Gijs)	1	1	1866	1886
9	Maarsen, M.A. (Menno)	1	3	1651	1562
10	Rivera, M. (Mauricio)	1	5	1219	1306
11	Raggers, L.H. (Lucas)	0,5	4	0	1172
12	Grigorenko, P. (Pavel)	0	3	0	1226
13	Schlüter, M. (Martin)	0	2	1466	1259

SGO Bekerteam - Eervol gesneuveld

door: Henk Ochtman en Robert Straver

Op vrijdagavond 28 oktober 2022 speelden we voor de RSB beker tegen het Houten Paard. Bij aankomst in de Grote Kerk werd mij (Henk) gevraagd of ik in kon vallen voor de RSB beker. Niet dat er een speler te weinig was, maar Han was ook wedstrijdleider en stelde voor dat ik in plaats van hem zou spelen. We speelden tegen het Houten Paard dat gemiddeld enkele honderden ratingpunten minder had.

Aan bord 1 speelde Erik een solide partij. Eerst won hij een pion en vervolgens werd de tegenstander steeds verder in de hoek gedrukt. Een soepele overwinning.

Aan bord 2 had Albert een leuke aanval op de koningsstelling. Het liep geen mat, maar Albert mocht wel veel pionnen roven. In het eindspel waren al die pionnen natuurlijk niet tegen te houden.

In mijn partij duurde het lang voordat er materiaal geruild werd. Het openbreken van het centrum leverde een stuk op tegen drie pionnen. De computer beoordeelt dat nog als ongeveer gelijk, maar het speelt veel makkelijker voor degene met het extra stuk. De stelling van mijn tegenstander stortte al snel in elkaar.

Aan bord vier won Arnout een stuk en dat was natuurlijk ook voldoende voor de winst. Zo is het beker avontuur met een vliegende start begonnen (4-0).

Van de daaropvolgende ronde is het verslag van Robert.

Het lot voor de tweede bekeronde was op Messemaker gevallen. Een zeer koude avond bracht 4 spelers en een non-playing captain, tevens live verslaggever en fotograaf in de appgroep, naar een bedrijventerrein aan de rand van Gouda. Het is dat er tegenwoordig

Google Maps en meer van dat soort zaken is. Anders waren de spelers nu waarschijnlijk nog steeds aan het zoeken. Eenmaal in de zaal ademde alles denksport en schaken in het bijzonder. Lage plafonds, veel tafels en een bar waar de prijzen nog het niveau hebben van wat we 17 jaar geleden in kroegen betaalden.

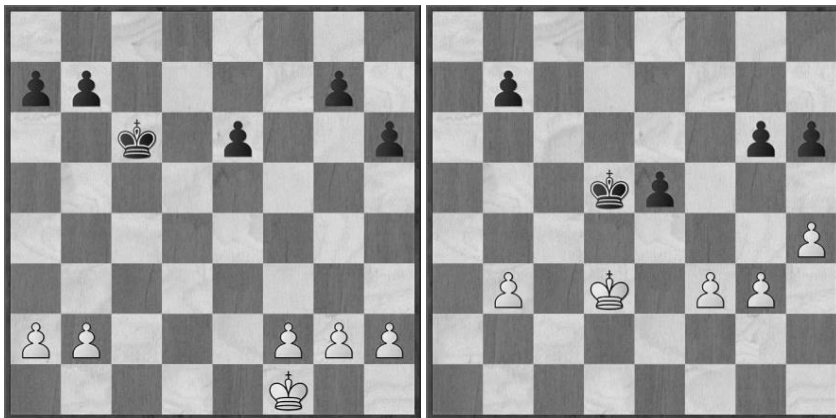
Bij de bekercompetitie vindt de loting voor de kleuren kort voor aanvang plaats. Overschie was met een stevige delegatie gekomen. Messemaker ook. Zij hebben vele kanonnen om uit te kiezen en ze hadden er een aantal bereid gevonden. We keken tegen gemiddeld ratingnadeel aan van zo'n 100 puntjes. Toch kan er in de beker altijd van alles gebeuren. Alleen deze avond niet, al was de 3-1 winst voor Messemaker geflatteerd.

Wij kregen wit op bord 1. Dat had als gevolg dat Robert en Maurits met wit speelden tegen respectievelijk Peter Scheeren (IM, 2346) en Jan Evengroen (2092) en Erik en Henk met de zwarte stukken tegen Erik Hennink (2166) en Ben van Geffen (2011). Het tempo bedroeg het reguliere RSB speeltempo (90 minuten voor de gehele partij en vanaf zet 1 per zet 15 secondes erbij. De openingsfase van het duel liep vrij gelijk op. Erik en Maurits moesten weliswaar alle zeilen bijzetten, maar daar stond tegenover dat Robert en Henk geen problemen kenden.

Rond de klok van 22:30 uur werd het vuurwerk te vroeg ingezet. Na een blik op stellingen bij Erik en Maurits dacht Robert een briljant plan te hebben. De heren leken namelijk de ergste storm achter zich te hebben gelaten en Henk stond 'op zijn Henks'. Wat wil zeggen: ongeveer gelijk dus kansen! Het plan achter het remiseaanbod was dat er a) tijd zou worden gewonnen (gebeurde ook), b) het zou leiden tot allerlei overleg bij Messemaker (gebeurde ook), c)

het de 'topspeler' bij Messemaker zou neutraliseren (gebeurde ook) en d) het toch niet zou worden aangenomen gezien de stelling op de andere borden (gebeurde niet).

Het briljante plan bleek minder briljant want Scheeren liet zijn klok eens rustig 10-15 minuten lopen en zag dat het op bord 2 en 3 in positieve zin aan het ontwikkelen was voor Messemaker. Ook zag hij dat zijn zeer aimabele tegenstander een klein plusje had in een ingewikkeld middenspel. Kortom, hij nam het op enig moment aan. Voordeel was nog steeds dat de topspeler geneutraliseerd was, maar nadeel was dat er niet meer voor een vol punt op bord 1 kon worden gespeeld. En dat nadeel werd een stuk groter toen Erik met goed en nauwkeurig spel een pionneindspel had bereikt dat remise is, maar helaas toch door een reken- / telfout verloor. In deze stelling is wit aan zet. Door de pionnenstructuur heeft wit een heel klein voordeel, welke vrijwel teniet wordt gedaan door de betere positie van de zwart koning. Het plan voor zwart is om de e-pion te ruilen tegen de f-pion op enig moment. Voor beiden geldt dat de koning het belangrijkste stuk is. Wil je winnen, dan moet dat door een bepaalde oppositie / sterke koning.

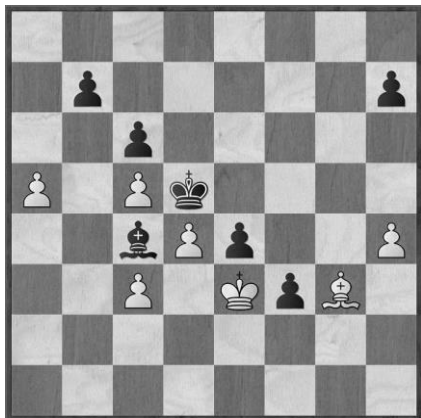

Er volgde allemaal logische zetten: Ke2 Kd5; Kd3 e5; f3 a5; h4 g6; g3 a4; b3 axb3; axb3 en toen stond het zo (zie linker diagram op de voorgaande pagina).

Bij het rechter diagram op de voorgaande pagina is zwart is aan zet. Erik bedacht hier het plan dat druk op de b3 pion de snelste weg naar remise is en speelde Kc5. Wit antwoordde met Ke4 en na Kb4; Kxe4 Kxb3; f4 is het helaas helemaal gewonnen voor wit omdat de witte pion op f4 eerder aan de overkant is. Dat komt omdat de zwarte koning "in het pad van de eigen pion

staat" en wit met de zet h5 het pad vrij maakt voor de f-pion. Zwart had nog remise kunnen maken na Ke4 als hij Kd6 had gespeeld om de e5 pion te dekken. Met plannen is vaak het geval dat als je eenmaal stap 1 van een plan zet, dat stap 2 dan ook volgt.

Jammer voor Erik en al zijn taaie verzet in het middenspel om zo met een telfout te verliezen. Wel leerzaam voor de kijkers! Zwart kan in deze stelling het beste ... b5 spelen om velden voor de witte koning af te nemen. Maar ook dan moeten beide spelers goed blijven opletten. Pionneneindspelen zijn levensgevaarlijk!

Aan bord 3 speelde Maurits de Fischer variant tegen de Winawer. De reputatie van deze variant is berucht: goed voor snelschaken, minder goed voor langzaam

schaken. Maurits kreeg dan ook behoorlijk wat druk te verwerken, daar zwart het uitstekend speelde. Gelukkig wist Maurits zijn loperpaar optimaal te benutten en ook hij kwam in een technisch ingewikkeld eindspel. Na veel omzwervingen stond het zo (links).

Houd u even vast: er zijn hierna nog een kleine zesduizend zetten gespeeld. Omdat de fase van gongschaak was aangebroken, hoefden de spelers niet meer te noteren.

Zwart staat in deze stelling optisch wat beter. Met nauwkeurig verdedigen kan wit dit remise houden. De pionnen op a5 en c3 zijn minder belangrijk om te behouden dan de pion op h4. Verder is het heel belangrijk om te bedenken wat je met de witte loper steeds doet. Er zijn twee keuzes: passief dekken (op e1) of actief dekken (op diagonaal h2-b8).

Lang verhaal kort: met voldoende tijd was de juiste verdediging vast en zeker gevonden, maar in tijdnood en onder druk van massatoerisme rondom het bord gingen helaas teveel witte pionnen verloren. Vooral het verlies van de h-pion was een dure en Messemaker stelde met de zege de overwintering in de beker veilig.

Op bord 4 probeerde Henk van alles om er nog wat van te maken. Aan het begin van het middenspel, na de opening welke de kenmerken had van een

soort versnelde draak in het Siciliaans, was er niet zoveel aan de hand. Om toch water uit steen te persen koos Henk voor een pionoffer om de boel te compliceren. Helaas waren de witte stukken actief en moest Henk een eindspel met een pion minder nog even nauwkeurig verdedigen voor het halfje.

Door de zeeslang van Maurits was het al dinsdagochtend toen onze mannen de speelzaal in Gouda verlieten. 3-1 was de uitslag maar een gelijkspel lag zeker binnen de mogelijkheden.

Interne Competities

Meerkampen

door: Marcel Terluin, Menno Maarsen en Lucas Raggens

Groep A

Cor Feelders begon rustig aan in 2022. Een halfje tegen Arnout in ronde 1, een punt tegen Han in ronde 2, een overwinning op Albert in ronde 3 en een halfje tegen Daan in de 4e ronde. Robbert verloor in de 1e ronde na een erg scherpe

opening (inclusief pionoffers) tegen Marcel Terluin, die “rustig” het materiaal collecteerde en toen Robbert een winnende combinatie miste het punt in dank aanvaardde. Daarna won hij van Arnout en Han en speelde remise tegen Albert.

Na 4 rondes dus +2 voor Cor, +1 voor Robbert en -1 voor Albert. Albert had een eindsprint van 3 uit 3 waarmee hij nog knap derde werd en een sterk staaltje wilskracht toonde. In ronde 5 en 6 haalde Robbert twee remises (tegen Daan en Erik) en Cor 2

punten (tegen Erik en Marcel) waardoor Cor na 6 rondes met 5 punten niet meer ingehaald kon worden. Een heuse prestatie. Robbert wist nog een sportief revanche te nemen en zijn klasse te tonen in de laatste ronde, waarin hij Cor versloeg.

Uitslagen Meerkamp A

#	Speler	1	2	3	4	5	6	7	8
1	Robbert Fokkink	▪	1	1	½	½	½	1	0
2	Arnout van Kempen	0	▪	½	0	1	½	½	0
3	Han Smit	0	½	▪	0	1	1	0	½
4	Albert Segers	½	1	1	▪	0	1	0	1
5	Daan Smit	½	0	0	1	▪	0	½	½
6	Erik Brandenburg	½	½	0	0	1	▪	0	½
7	Cor Feelders	0	½	1	1	½	1	▪	1
8	Marcel Terluin	1	1	½	0	½	½	0	▪

Eindstand Meerkamp A

#	Speler	Punten	Partijen	SB
1	Cor Feelders	5	7	16,00
2	Robbert Fokkink	4½	7	15.25
3	Albert Segers	4½	7	13.75
4	Marcel Terluin	3½	7	11,00
5	Han Smit	3	7	8,00
6	Daan Smit	2½	7	11,00
7	Erik Brandenburg	2½	7	7,75
8	Arnout van Kempen	2½	7	7,75

Het zwarte randje van deze meerkamp is wat mij betreft onze meervoudig clubkampioen Erik Brandenburg die totaal uit vorm was. Hij won van Daan, verloor 3 partijen en speelde er nog 3 remise. Een daarvan was tegen mij in de laatste ronde. Nadat ik beter uit de opening kwam liet hij me in een gelijkwaardig toreneindspel ouderwets zweten. Gelukkig wist ik de remise marge te behouden, maar relaxed was het (voor mij toch) allerminst. Dat je geluk soms afdwingt als je in vorm bent, dat blijkt wel uit de partij in de laatste

ronde van Albert tegen Marcel. Albert misrekent zich op een totaal mislukt stukoffer. Marcel laat het (grote) voordeel langzaam verzanden richting een gelijkstaand dubbel toreneindspeel. Dan ontstaat de volgende stand (voorgaande pagina).

27. Ke4? Na 27. ...Txd3 en 28. ed3 e5! is het wit die moet vechten voor remise. Ik speelde echter te nonchalant 27. ... c5? waarna Albert alert 28.Tad1 speelde en na 28. ... Txd3, 29. Txd3 Txd3 en 30. cxd3 zwaar gewonnen stond en het punt in dank aanvaardde na nog een paar zetten.

Groep B

Meerkamp B: spanning, sensatie, dalen en pieken.

De aller-allerleukste meerkamp binnen SGO is vanzelfsprekend de Meerkamp B. Dit komt vanwege het niveau van de deelnemers, waarbij de rating ongeveer uiteenloopt tussen de 1400-1800. De deelnemers van de meerkamp C kijken logischerwijs naar boven en proberen (tevergeefs) aan te klampen bij het geweldige niveau van de sympathieke spelers van meerkamp B.

In de meerkamp A is het niveau natuurlijk gemiddeld nog wat hoger, maar zoals we allemaal weten zijn de partijen daar werkelijk niet om aan te zien. Meerkamp A spelers zitten urenlang een beetje onbewogen naar het bord te turen en hun stukken wat heen en weer te schuiven naar voorspelbare velden. Saai! Het kost de gemiddelde toeschouwer 2 koffie en 3 energiedrankjes om wakker te blijven bij een Meerkamp A partij. Er gaan geluiden om Meerkamp A partijen volgend seizoen naar een besloten locatie te verplaatsen, zodat toeschouwers hier geen last meer van ondervinden. Deze geruchten zijn helaas nog niet bevestigd.

Nee, dan Meerkamp B!
Wat een genot is het om deze schromelijk onderschatte strijd te mogen aanschouwen. En wat een deelnemersveld. Niels van Diejen, die zijn positie binnen het bestuur misbruikt om regelmatig extern met het eerste mee te mogen spelen. De

rationele gronden hiervoor zijn overigens onduidelijk. Verder hebben we

Fokke Lindeboom, een man die net zo moeilijk kijkt als hij vriendelijk is. De sluwe import Schiedammer Arjen Kuin speelde mee afgelopen seizoen, met wisselend succes. En ook Cor van Lennep deed mee, die een uur verstijfd naar een stelling kan turen, waarbij Han soms bijna denkt dat hij aan het werk moet. Verder paraat waren de altijd intimiderende Ruud Gorseman en coming man Kris van den Heuvel. Tot slot maakte de bipolair schakende Menno het Meerkamp B gezelschap compleet.

Het leuke van dit niveau is, dat echt goed schaak ook regelmatig wordt afgewisseld met choquerende blunders. Dus hoge entertainment waarde, mooie partijen en nog voldoende ruimte voor verbetering zullen we maar zeggen.

Een goed voorbeeld is een prima partij verkloten door gewoon zonder tijdnoed in 1 zet een dame weg te geven! Bijvoorbeeld de leuke partij van Menno waar hij met wit Niels het vuur aan de schenen legde. In een uitstekende uitgangspositie in het eindspel speelt Menno gewoon Dc2?? en gunt Niels Pa3+ en de dame is exit. Mooi om te zien waren ook de blikken van de omstanders en het bijna verontschuldigde gezicht van Niels! Een ander leuk moment zagen

we in de partij van Niels tegen Fokke, waarbij Niels laat zien dat hij andersom net zo sportief is als Menno (links).

Wit aan zet en de stand is +10 voor Niels die met wit speelt. Je kunt je hier al afvragen of het niet ongepast is dat Fokke doorspeelt met twee torens achterstand, maar mensen, ook dit is Meerkamp B. Wit heeft 4 legale mogelijkheden, waarvan er 3 winnend zijn en Ke2 is remise door eeuwig schaak. U raadt het al: remise! De schoonheid van de Meerkamp B zien we terug in een knotsgekke einduitslag.

Uitslagen Meerkamp B									
#	Speler	1	2	3	4	5	6	7	8
1	Niels van Diejen	▪	1	1	½	1	½	1	1
2	Ruud Gorseman	0	▪	0	0	0	½	0	0
3	Menno Maarsen	0	1	▪	½	0	½	1	1
4	Fokke Lindeboom	½	1	½	▪	1	½	½	0
5	Kris van den Heuvel	0	1	1	0	▪	½	0	0
6	Ronald Verbeek	½	½	½	½	½	▪	½	½
7	Arjen Kuin	0	1	0	½	1	½	▪	½
8	Cor van Lennep	0	1	0	1	1	½	½	▪

Eindstand Meerkamp B					
#	Speler	Punten	Partijen	SB	
1	Niels van Diejen	6	7	18,25	
2	Menno Maarsen	4	7	11,75	
3	Fokke Lindeboom	4	7	11,50	
4	Cor van Lennep	4	7	10,50	
5	Ronald Verbeek	3½	7	12,25	
6	Arjen Kuin	3½	7	8,75	
7	Kris van den Heuvel	2½	7	6,25	
8	Ruud Gorseman	½	7	1,75	

Maar liefst 3 spelers met 4 punten! Niels en Menno promoveren daarmee waarschijnlijk, iets waar ze logischerwijs in de Meerkamp A absoluut niet blij mee zijn. Ruud heeft er verder alles aan gedaan om zo snel mogelijk in Meerkamp C te komen en is daarin geslaagd. Verder heeft Kris het in alle competities uitstekend gedaan intern en extern, behalve in deze Meerkamp B groep, stof tot nadenken.

Al met al was het weer een mooie competitie, op naar volgend jaar!

Groep C

Hoewel sommigen Meerkamp groep B zien als de Champions League van het schaken, moeten we toch echt toegeven dat de ware spanning en sensatie te vinden zijn in de obscure krochten van Groep C. In Groep B spelen ze h4 quasi interessant alsof ze de Da Vinci van het schaken zijn, in Groep C spelen ze h4 zonder enig flauw benul.

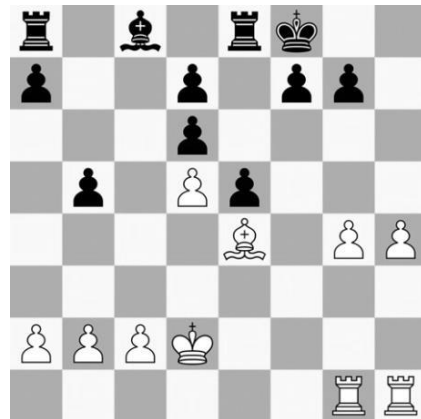

Dit jaar was Groep C de broedplaats van fris en fruitig talent. De helft van de groep bestond uit vers bloed: Lucas Ridders, Remco van Duist, Mauricio Rivera, Özgür Atmaca en Pavel Grigorenko. En bij het aftasten van elkaars positie op de ELO-ladder spatten de

vonken ervan af. Een 'oh no my queen' momentje hier (helaas voor Mauricio, de eerste partij in zijn vers aangeschafte notatieboek) en een 'daar gaat mijn +10' daar (Lucas geeft altijd iets extra's voor de toeschouwers).

Aan het einde van de competitieve rollercoaster wist Mauricio Rivera clubtjagers als Mees Eijssers en Wil de Gids te verslaan met 6 punten uit 8 partijen. Hierdoor promoveert hij samen met Mees Eijssers naar poule B en wordt Wil de Gids volgend jaar de onbetwiste underdog voor de titel in Meerkamp groep C. Veel succes, Wil!

Een van Mauricio's interessantste overwinningen was misschien wel die in de 6e ronde. Bekijk het diagram. Qua materiaal stond Mauricio een pionnetje achter en volgens Stockfish stond het gelijk. Maar in Groep C gaat schaken vooral over psychologische oorlogsvoering en het plaatsen van spookdreigingen. Terwijl de inactieve torens en loper van zwart een dutje deden, gluurden 2 witte torens op de g- en h-lijn direct naar de Koning, met 2 pionnen als spionnen. Dat legt wat druk op je. Wit speelde de laatste 8 zetten van deze partij alleen nog maar met de pionnen en torens op de g- en h-lijn tegen een bibberende tegenstander. Groep B, let op voor deze agressief spelende Mauricio Rivera! Hij lacht je uit met je 3. h4.

Uitslagen Meerkamp C											
#	Speler	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Dick Bothof	▪		1	0	1	½			0	1
2	Jasper van Dis		▪	0	0		0	0	1	1	0
3	Fabio van 't Hoff	0	1	▪	1	1	½	0	0	1	½
4	Mees Eijsermans	1	1	0	▪	0	1	½	½	1	1
5	Remco van Duist	0		0	1	▪	½	0	1	1	1
6	Wil de Gids	½	1	½	0	½	▪	½	1	1	½
7	Mauricio Rivera		1	1	½	1	½	▪	1	1	0
8	Pavel Grigorenko		0	1	½	0	0	0	▪	1	0
9	Özgür Atmaca	1	0	0	0	0	0	0	0	▪	
10	Lucas Ridders	0	1	½	0	0	½	1	1		▪

Eindstand Meerkamp C				
#	Speler	Punten	Partijen	SB
1	Mauricio Rivera	6	8	20,75
2	Mees Eijsermans	6	9	20,25
3	Wil de Gids	5½	9	17,00
4	Fabio van 't Hoff	5	9	18,25
5	Remco van Duist	4½	8	16,25
6	Lucas Ridders	4	8	15,75
7	Dick Bothof	3½	6	16,25
8	Pavel Grigorenko	2½	8	9,00
9	Jasper van Dis	2	7	3,50
10	Özgür Atmaca	1	8	3,50

Interne Beker

door: Albert Segers

Dit seizoen deden slechts 11 clubleden mee aan de interne bekercompetitie. Het positieve nieuws is dat dit seizoen alle rondes op tijd zijn afgerond.

Voor de eerste ronde moest zoals gewoonlijk geloot worden: wie waren de zes "gelukkigsten" die een extra ronde mochten spelen voor drie eliminaties. Om zodoende tot een hanteerbaar n^2 aantal te komen. Deze loting vindt plaats op een geheime locatie waarbij onze gewaardeerde wedstrijdleader kind, hond en/of echtgenote pleegt in te zetten, niet noodzakelijkerwijs in deze volgorde.

Het resultaat zorgt altijd voor gemengde gevoelens: “Doorgestoken kaart!” was nog wel een van de mildste reacties in de wandelgangen.

Beker Ronde 1				
#	Wit	Zwart	Uitslag	BW (Rapid)
1	Kris van den Heuvel	- Cor Feelders	0 - 1	
2	Albert Segers	- Erik Brandenburg	0 - 1	
3	Robert Straver	- Niels van Diejen	1 - 0	

In de eerste ronde dus direct al een stevige clash tussen de oud- (en oude) bekerkampioenen Albert en Erik, waarbij de laatste na een hard gevecht met wisselende kansen aan het langste eind trok.

De partij tussen Kris en Cor is niet vastgelegd voor het nageslacht, maar Cor wist nog wel te melden dat het “zeker niet van een leien dakje ging”.

Ook de partij tussen Robert en Niels was een echte bekerwedstrijd. Robert had nog het volgende op het netvlies staan:

“Na een rustige opening bedacht Niels dat een aanval de beste verdediging is en besloot tot een stukoffer voor 2 pionnen om de witte koning onder druk te zetten. Dat was echter niet voldoende. Robert miste een snelle winst kort na het stukoffer. Door ruil van de dames ontstond er een ingewikkeld eindspel van paard tegen 2 pionnen met wat overige stukken. Uiteindelijk was het technisch toch nog gewonnen voor wit, want zo’n paard kan in tegenstelling tot de pionnen ook weer terug. Een overwinning voor Robert in de verlening, Niels was dicht bij strafschoppen.”

Beker Ronde 2				
#	Wit	Zwart	Uitslag	BW (Rapid)
1	Robert Straver	- Han Smit	1 - 0	
2	Erik Brandenburg	- Menno Maarsen	1 - 0	
3	Ronald Verbeek	- Cor Feelders	0 - 1	
4	Arnout van Kempen	- Daan Smit	1 - 0	

In de eerste partij was er ook weer de nodige spanning te beleven: de opening werd op punten gewonnen door Robert, het vroege middenspel door Han. Op het moment dat Han mogelijk het betere van het spel kon krijgen, beging hij een behoorlijke onnauwkeurigheid. Het was in zo’n stand dat stukken in stonden en diverse ‘tussenzetjes’ mogelijk waren. Han koos net voor de verkeerde tussenzet, waardoor een goede stand voor hem in een mindere veranderde. Enkele zetten later kon Robert afwikkelen naar een eindspel met een kwaliteit meer én activiteit. Han geloofde het wel en streek de vlag.

Menno kon het tegen de klassieke opening van Erik met 1.d4 d5 2.c4 c6 3.Pf3 niet bolwerken. Erik bereikte al snel voordeel tegen de Slavische aanpak van zwart met 3...Lg4?! In hoge nood probeerde Menno nog tegenspel te genereren met een stukoffer, maar zag al snel daarna het kansloze van die missie in.

Ronald speelde het net iets te actief in de opening en liep toen in een messcherpe counter van Cor. Het volgende diagram brengt het overwicht van de zwarte troepen duidelijk in beeld. Cor zette hierna Garry 5-4-3 in en dat werd Ronald te machtig.

Het Slavisch is populair op onze club, ook Daan bediende zich ervan tegen Arnout. Hij koos ervoor om zijn loper op c8 binnen de keten te

houden met 4...e6 (kan ook prima) maar vervolgde met 5...dxc4 (en dat is een minder gelukkige combinatie). Daan speelde het niet op zijn best en zijn 14...Pc4 was zelfs een regelrechte blunder. Met een tussenzet (ja daar is tie weer!) kon Arnout een dodelijke penning activeren wat hem een stuk ging opleveren.

Na 15.Lxf6 Lxf6 16.Pd5 gaf Daan het op. Want hij moet het paard op c4 blijven dekken, dit kan alleen op de c-lijn en dan volgt Tc1 met een dodelijke penning.

Beker Halve Finale				
#	Wit	Zwart	Uitslag	BW (Rapid)
1	Arnout van Kempen	- Cor Feelders	1 - 0	
2	Erik Brandenburg	- Robert Straver	1 - 0	

Een mooi affiche! De underdog Arnout won een mooie en overtuigende pot tegen Cor. En Erik heeft er hard voor moeten werken tegen Robert, maar boekte ook een sterke zege.

Arnout en Cor leverden een mooi strategisch en tactisch gevecht af, getuige deze diagramstelling.

Hier besloot Arnout tot het krachtige stukoffer 24.Pxc4! Hiermee komen alle witte aanvalsstukken tot leven! Ja u ziet het, zo'n bekeergevecht brengt onvermoede krachten naar boven, zelfs bij die saaie A-spelers. Cor vocht voor wat hij waard was, maar de stelling was eenvoudig niet meer te redden. Zes zetten later stond het zo (links).

Arnout maakt het hier stijlvol af met 30.e6+ : zowel na 30...Kxe6 31.Pg7+ als na 30...Pxe6 31.b6+ gaat direct de dame verloren en 30...Kd6 31.Db6+ Pc6 32.Pg7! is ook helemaal uit (zwart mag dan kiezen tussen dameverlies of mat).

Tussen Erik en Robert werd het, zoals te verwachten tussen twee zwaargewicht A-spelers, een zware laveerpartij. Erik had een gebruikelijk plusje dankzij enige druk op de damevleugel van Robert. Deze speelde het actief tegen, maar wit hield zijn voordeel vast. En langzaam maar zeker kreeg Erik

steeds meer de overhand. Toen de belangrijke pion op d5 verloren ging moest Robert de handdoek gooien.

Witte dominantie in beeld (laatste diagram van de vorige pagina): Erik gaat nu oogsten met 30.Pb6 (1-0).

Beker Finale				
#	Wit	Zwart	Uitslag	BW (Rapid)
F	Erik Brandenburg	- Arnout van Kempen	1 - 0	

Ook hier moest Erik ijzer met handen breken om de weerstand van Arnout te doorbreken. De laatste had zich waarschijnlijk goed voorbereid, want tegen de lijfopening van Erik tegen het Konings-Indisch hield Arnout moeiteloos stand. Na de 24^e zet van wit stond het zo (links).

Op dit moment stond ik te kijken en het verbaasde me dat Arnout hier lang nadacht. Kies gewoon een loperzet langs de lange diagonaal zou je denken. Maar ik zie nu pas welke gemene dreiging Erik in de stelling heeft gevlochten. Ik denk dat Erik ook bewust de pion op b2 heeft geofferd. Na bijvoorbeeld 24. ...Lf6 gaat het zwarte paard op b4 na a2-a3 verloren. Arnout heeft dit natuurlijk wel gezien, maar dan hoefde hij slechts te kiezen tussen Lc1 en La3. De eerste lijkt het meest logisch en die speelde hij uiteindelijk ook na lang nadenken ...

De computer geeft in deze stelling een plusje voor wit (+0.24). De zwarte stukken zijn slecht omdat die totaal gedomineerd worden. Wit heeft een zeer slechte loper en een reus van een paard. Het oordeel van de

computer is dus logisch, ondanks de pluspion voor zwart. Maar praktisch gezien was het gewoon makkelijker spelen voor wit, zwart moest teveel in de gaten houden en had zelf eigenlijk geen tegenspel. Arnout besloot uiteindelijk een kwaliteit te geven, waarna de stelling optisch gezien verdedigbaar lijkt. Maar de computer (+2.30) en de praktijk leerden anders.

Jammer voor Arnout die een geweldig bekertoernooi heeft gespeeld! Maar Erik heeft zeer verdiend de beker gewonnen en heeft daarmee zijn interne seizoen toch nog enige kleur gegeven.

Keizer competitie

door: Lucas Raggars

De Keizer competitie bracht dit jaar nieuwe gezichten in de top 10 in vergelijking met vorig jaar. Naast de gevestigde orde maken we namelijk kennis met Arnout van Kempen, het frisse lid Arjen Kuin en Gijs van Dongen. Was dit het begin van een nieuwe dynastie? Nee!

De strijd om de koppositie dit jaar was als een nostalgische reünie van oude vrienden, met de clubveteranen Albert, Erik en Henk. Laatstgenoemde speelde verrassend veel remises, zeker gezien zijn avontuurlijke stijl. Albert stond van begin tot eind aan kop, waarbij de onderlinge partij met Erik de uiteindelijke doorslag gaf.

Eindstand Keizercompetitie 2022-2023						
Pos	Naam	Partijen	Score	W	R	V
1	Albert Segers	8	1.257	6	1	1
2	Erik Brandenburg	7	1.121	4	1	2
3	Henk Ochtman	9	1.082	2	5	2
4	Arnout van Kempen	5	1.002	3	1	1
5	Gijs van Dongen	2	995	2	0	0
6	Cor Feelders	2	981	2	0	0
7	Han Smit	7	980	3	2	2
8	Niels van Diejen	4	974	2	1	1
9	Arjen Kuin	11	901	3	3	5
10	Kris van den Heuvel	1	898	1	0	0
11	Serge Erdtsieck	1	878	1	0	0

12	Robert Straver	2	870	1	0	1
13	Mauricio Rivera	4	862	3	0	1
14	Robbert Fokkink	4	858	1	1	2
15	David van der Vloed	3	850	2	0	1
16	Menno Maarsen	6	840	2	1	3
17	Daan Smit	5	826	1	2	2
18	Marcel Terluin	0	823	0	0	0
19	Fokke Lindeboom	1	821	1	0	0
20	Mario Dirks	1	801	0	1	0
21	Cor van Lennep	5	790	1	2	2
22	Wil de Gids	10	778	3	2	5
23	Murphy Brunings	0	777	0	0	0
24	Mees Eijsermans	1	766	1	0	0
25	Fabio van't Hoff	11	725	4	1	6
26	Dick Bothof	0	721	0	0	0
27	David Prins	0	710	0	0	0
28	Remco van Duist	0	683	0	0	0
29	Pavel Grigorenko	0	667	0	0	0
30	Ozgur Atmaca	1	629	0	0	1
31	Ruud Gorseman	3	627	0	0	3
32	Steven Paas	1	621	0	0	1
33	Jasper van Dis	1	613	0	0	1
34	Lucas Raggers	3	590	0	0	3
35	Geoffrey Feelders	3	554	0	0	3

Strijd om het clubkampioenschap

door: Marcel Terluin

Dit jaar plaatsten de nummers 1 en 2 van de Meerkamp A zich hiervoor (Cor Feelders en Robbert Fokkink), evenals de nummers 1 en 2 van de Keizercompetitie (Albert Segers en Erik Brandenburg). Cor was met 5 uit 7 ongedeeld 1e geworden in de Meerkamp A en dat deed zijn zelfvertrouwen goed. In de halve finale won Cor tegen Erik in de tie-break (na een remise in de reguliere partij). En ook Albert wist zich te plaatsen voor de finale ten koste

van Robbert. Albert had er zin in en Cor was net terug na een heerlijke vakantie op Ibiza. Hij had weinig geschaakt, maar een fris hoofd en een goed portie vechtlust.

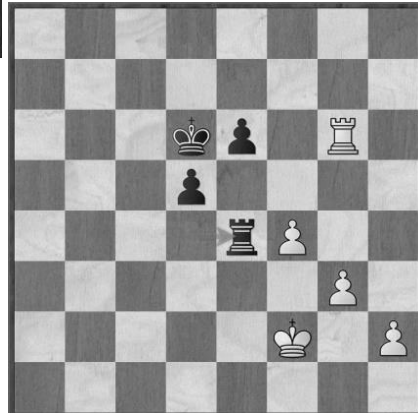

In de partij kwam Cor met wit aardig wat slechter te staan. Hij verdedigde zich taai, waarna Albert ergens een winst gemist heeft. Tegen het einde van de partij maakte Albert een lelijke fout, waarna Cor de partij en titel naar zich wist toe te eigenen.

In de betreffende partij opende Cor met een kleine onnauwkeurigheid, nadat Albert hem voor de keuze stelde met 6. ... Lg4 (tot dusver allemaal volgens boek) speelde Cor 7. f3 wat een kleine verzwakking opleverde. Na het thematische 10. ... Ld6 durfde wit niet op het offer in te gaan (ruilen op d6 en daarna Dxb7) wat wel de beste voorzetting is. Na 11. Lg5 heeft zwart een comfortabel

plusje na de opening bereikt. Na nog een onnauwkeurigheid van wit staat zwart ineens duidelijk beter (ca. -1.5). Uiteindelijk wordt er afgewikkeld naar een eindspel (beide 2T, 1P en 5 pi) waarin zwart iets beter staat vanwege zijn actieve torens en Koning. De zwarte stelling speelt makkelijker en zwart weet zijn voordeel te versterken (zie stelling na 28. ... Kd6).

Al zwarts stukken staan actief en dat speelt veel gemakkelijker. Aan beide kanten werd het langzaam tijdnood, en de zenuwen zullen voor deze alles beslissende partij door de kelen geraasd hebben. Na 36. ... Pxa3? laat zwart toe dat wit f7 wint en nu staat wit voor het eerst in de hele partij iets beter. Over en weer volgen nog wat onnauwkeurigheden. Na een veel te optimistische zet van Albert 41. ... Te4?? (hij dacht nu te kunnen doorlopen met zijn vrije d-pion) maakt Cor de partij af met het tactische 42.f5! waarna uiteindelijk 2 witte verbonden vrijpionnen overblijven tegen 1 van zwart. Na nog een paar zetten gaf Albert zich gewonnen. Een spannende pot waarna Cor zich wederom (na heel wat jaren hiervoor) clubkampioen mag noemen.

Zomercompetitie

door: Marcel Terluin

Ook deze zomer is er weer gestreden in de Zomerladder competitie. Maar liefst 27 schakers hebben meer of minder vaak lange, maar vooral snellere potjes gespeeld. De winnaar (die ook de meeste partijen speelde) is geworden Henk Ochtman, die onder andere Cor van Lennep, Fabio en Erik nipt achter zich liet.

Jeugdcompetities

door: Niels van Diejen

Dit jaar kende de jeugd een ongekende opleving. Schaken is, ook zeker bij de jeugd, zeer in populariteit gegroeid in de coronajaren en daar plukken we nu de vruchten van. Zo zijn er veel talentvolle jeugdleden naar de club gekomen en dat zorgde niet alleen voor veel nieuwe gezichten, maar soms ook voor een heuse opschudding in de eindstanden.

Dit jaar werden er twee competities afgemaakt en tevens een jeugdmeerkamp gespeeld. Ook organiseerden wij weer, zoals elders valt te lezen, een zeer succesvol JeugdGP. Tussendoor hadden we ook nog het jeugdkampioenschap snelschaken met dit jaar twee nieuwe wisselbekers. In de laatste competitie van 2022, daarmee de eerste van het seizoen, zagen we de volgende eindstand.

Eindstand Jeugdcompetitie 1 ^e cyclus			
#	Groep A	Groep B	Groep C
1	Job Eijsermans	Simon Rivera	Florian Lansbergen
2	Max Staal	Noah Groenewoud	Eric Treuman
3	Niek Bruynzeel	Daan Wilton	Mihail Grigorenko

Tussendoor waren wat nieuwe leden lid geworden. Zo had Armin Boomsma onze club ontdekt bij de simultaan tegen Loek van Wely en werd hij een paar maanden later lid. Ik denk dat hij net een maand bij ons schaakte, toen hij snelschaakkampioen van de A-groep werd. Dit op basis van een compleet gelijke stand met Ruben Treuman en Niek Bruynzeel. Allemaal precies dezelfde onderlinge resultaten, dus moest een zelden gebruikte regel uit de kast worden getrokken – aangezien ze niet met z'n drieën konden snelschaken – de wit/zwart verdeling. Armin had twee maal zwart gehad tegen zijn directe concurrenten en won daarmee de trofee.

Vervolgens de uitslagen van de tweede cyclus van de reguliere jeugdcompetitie.

Eindstand Jeugdcompetitie 2^e cyclus			
#	Groep A	Groep B	Groep C
1	Armin Boomsma	Benjamin Rivera	Mihail Grigorenko
2	Max Staal	Jim Staal	Eric Treuman
3	Niek Bruynzeel	Asya Turan/Daniël Huisman	Dirk Rodenburg

En zo werd de competitie aardig opgeschud. Met zo'n 30 jeugdleden is de jeugd weer florerend. Ook werd aan het eind van het seizoen bekend dat maar liefst 6 (!) jeugdleden gaan doorstromen naar de senioren. Hiermee is weer een groot succes behaald door het team jeugdtrainers, onder leiding van jeugdleider Ricardo.

Evenementen

Koningsdag 2022

door: Ronald Verbeek

Wat een luxe! Iets over 12:00 uur kwam ik aan bij onze traditionele schaakkraampjes op de Rotterdamse Rijweg en alles stond al klaar, met dank aan onze jonge garde onder aanvoering van o.a. Mees, Niels, Martin, Niek, Tibor, Mario en Kris. De afgelopen

jaren waren Hans en ik meestal al in de weer om alles klaar te zetten. Fijn dat het nu is overgenomen! Ook alle borden waren bezet toen ik aan kwam. Altijd leuk om te zien.

Monique, Mario en Hans hadden een mooi plekje in de Grote Kerk om hun spulletjes te venten. Gedurende de middag bleven alle borden steeds bemand met potentiële nieuwe leden, oud-leden en ongeveer 20 leden.

Altijd een erg goede reclame voor onze club. Wel jammer dat er minder activiteiten waren dan gebruikelijk met Koningsdag. De Oranjevereniging had niets georganiseerd en Kees van der Meer van

de Grote Kerk was gevraagd om op het laatste moment nog wat te regelen. Het voordeel was wel dat wij goed zichtbaar aanwezig waren op een bijna lege Rotterdamse Rijnweg. Helaas was ook de scouting niet aanwezig zodat er weinig hamburgers en andere etenswaar kon worden genuttigd. Het opruimen ging ook erg soepel. Al met al een erg gezellige middag en hopelijk wordt er volgend jaar weer meer georganiseerd door de buurtverenigingen.

Jubileum/Reünie Toernooi 2022

door: Rob Hopman

Nu is schrijver dezes nauwelijks objectief te noemen, maar wat is dit toch een fijne club om lid van te zijn! Al die enthousiaste jeugdspelers en hun leiders die steeds betere schakers worden. De grote schare vrijwilligers die in het zicht en achter de schermen al het werk verrichten die een club doet floreren. En tot slot de geschiedenis van de club. Ooit geschreven door de aanwezige 'oude' garde maar zeer zeker langzamerhand in handen van de jongeren, die er een nieuwe inhoud aan zullen gaan geven.

De dag begon met het jeugdtoernooi, waarin hard om de prijzen werd gestreden. Ook werd er door de jeugdleiders simultaan gegeven.

Op deze foto links staan Niek, Job, Tibor, Paul, Iris en David.

De deelnemers in de oudste groep waren: Paul Groen, Rayan Essanoussie, Iris Smit, Tibor Toussaint, Niek Bruynzeel, David en Job Eijsermans. De nummer 1, 2 en 3 van

deze groep waren:

1. Iris (4 punten)
2. Tibor (3 punten)
3. Niek (3 punten)

Het verschil is tussen 2 en 3 betreft de weerstandspunten.

De top 3 van de jongste groep, bestaande uit Noah Groenewoud, Benjamin Rivera Guerero, Simon Rivera Guerero en Jim Staal, zag er als volgt uit:

1. Simon (5 punten)
2. Benjamin (3 punten)
3. Jim (2 punten)

Daarna, toen ook de oudjes aanwezig waren, heette Marcel ons allen welkom en werd de fantastische, door Monique vervaardigde taart aangesneden door ons aller Hans.

Ook fijn was dat Erik en Han wederom de toernooiorganisatie op zich namen en zelf niet speelden. Op die wijze eindigden de meesten van ons wat plaatsjes hoger, waarvoor dank!

Maar ook Lonneke, Ed "tis hartstikke druk en kijk iedereen zit op z'n foon!", Joliene en Hans moeten we bedanken. Zonder deze mensen lukt zo'n dag niet.

De eerste plaats werd gedeeld door Johan - zeker wel in de lijn der verwachtingen - en de erg geweldig spelende Albert, beiden met 6 uit 7. Taco Wirschell werd beste oud-lid op een vijfde plaats. Fokke kan meer dan goed tennissen, Gijs is niets verleerd en Jesse wordt

almaar sterker. Kris is een kanjer aan het worden, Arnout is Arnout en Pim, ja Pim, gewoon geweldig met +1! Op de foto "de Toppers" Albert, Taco en Johan. zouden ze ook kunnen zingen?

Van links naar rechts op de foto hiernaast Rinus, echtpaar van den Herik en good-old Frits. Daar zit toch een hoop ervaring aan één tafel bij elkaar!

De nodige rookpauzes werden buiten druk bezocht. dat zijn goede gelegenheden om als

jonge schaker aan de lippen te hangen van ons oudjes wanneer wij onze sterke

schaakverhalen "van vroeger" oreerden. De jaren 80, toen schakers er nog uitzagen als zwervers en hun enige lichaamsbeweging bestond uit de snelle wandeling van en naar het café.

Ook Jan de Jong kwam langs! Zie foto links.

Een overzicht van alle deelnemers en de einduitslag:

Eindstand Jubileum Reunietoernooi SG Overschie 2022					
#	Naam	Punten	Partijen	WP	SB
1	Johan Quist	6	7	30	25,5
2	Albert Segers	6	7	27,5	23,5
3	Maurits de Jong	5,5	7	32	24,25
4	Rob Hopman	5,5	7	26	20,25
5	Taco Wirschell	5	7	31	20
6	Gijs van Dongen	5	7	28	16
7	Robbert Fokkink	4,5	7	31	18,5
8	Ron Heusdens	4,5	7	30,5	18
9	Henk Ochtman	4,5	7	29	17,25
10	Fokke Lindeboom	4,5	7	26	15,25
11	Arnout van Kempen	4,5	7	25	13,75
12	Cor Feelders	4	7	32,5	16
13	Kris van den Heuvel	4	7	29	12,5
14	Hans Ranft	4	7	24	9,5
15	Jesse van Dongen	4	7	23,5	12,5
16	Pim Kleinjan	4	7	23,5	11,5
17	Daniel Mulder	4	7	23,5	9,5
18	Ronald Verbeek	3,5	5	27	12,25
19	Henri Krop	3,5	7	30	14
20	Heico Kerkmeester	3,5	7	29	13,25
21	Daan Smit	3,5	7	28,5	11,25
22	Murphy Brunings	3,5	7	25,5	8,75
23	Lana van Dongen	3,5	7	25	9,75
24	Ronald Ruytenberg	3,5	7	24	10,5
25	Cor van Lennep	3,5	7	23	8,75
26	Mario Dirks	3,5	7	22,5	9,25
27	Ricardo van Oldenb.	3,5	7	20,5	6,75
28	Edwin van Kleeff	3	7	24	6
29	Paul Groen	3	7	23	6,5
30	Mees Eijsermans	3	7	22	7

31	Hans Brobbel	3	7	20,5	5,5
32	Nick van Toledo	3	7	19,5	6
33	Jeroen van der Meer	2,5	5	25	8,25
34	Mauricio Guerero	2,5	7	24	7,25
35	David Prins	2,5	7	24	6,75
36	Dick Bothof	2,5	7	22	6,25
37	Max Staal	2,5	7	21,5	5,75
38	Fabio van 't Hoff	2	7	23,5	5
39	Jasper van Dis	2	7	22	3
40	Job Eijsermans	2	7	18,5	2
41	Iris Smit	2	7	17,5	3
42	Niek Bruinzeel	1	7	18,5	1
43	Geoffrey Feelders	1	7	18	1
44	Tibor Toussaint	1	7	16,5	3
45	Rayan Essanoussi	0	1	18	0
46	Ian Rijkeboer	0	1	17,5	0

Na dit feest van herkenning, het ontspannen schaken en het bijpraten, de heerlijke Chinees (www.newyangtsekiang.nl te Overschie, ouders van onze jeugdleden Jane en David Zhou) keerden de meesten huiswaarts terwijl

sommigen nog bleven vluggeren of klaverjassen. Het was een heerlijke dag! Dank aan iedereen die hier aan bijgedragen heeft, oud-leden die kwamen opdruiven (Ron, Daniel, Hans, Taco, Hans etc etc) waardoor deze dag extra cachet kreeg. Tot de volgende keer!

Open Kampioenschap Overschie 2022

door: Rob Hopman

Een van de mooie aspecten van het schaakspel is de toegankelijkheid. Iedereen, echt iedereen kan zich er mee amuseren. Jong, oud, lopend of zittend, man, vrouw of welk gender dan ook, het maakt allemaal niet uit; allen zijn we welkom. We delen, ongeacht speelsterkte, de fascinatie en liefde voor het schaakspel. Daarom is het Fide-motto "Gens una sumus, wij zijn één familie", ook zo passend voor ons. Nu nog meer dan pakweg 50 jaar geleden, toen de schaakzalen nog voornamelijk bevolkt werden door oudere heren in pakken, vaak onophoudelijk rokend. Wat zijn we erop vooruit gegaan! Ook op internet zijn de mogelijkheden om te trainen of spelen tegenwoordig nagenoeg onuitputtelijk. Maar het allerleukste is natuurlijk schaken over het bord, in het echt.

Voor het Open Kampioenschap Overschie kwamen schakers van heinde en verre naar SGO om het kampioenschap te spelen. Het is vreugdevol ons zo samen te zien ploeteren, uitschuiven, brilleren, zweten en incasseren. Zo leuk om al die jeugd in het toernooi aan het werk te zien, en wat worden ze toch

sterk ook! Het toernooi begon echter met een lichte domper. We hadden gehoopt op 100 deelnemers, maar dat werden er "slechts" 83. Maar niet getreurd, we gingen na een zeer korte vertraging toch gewoon beginnen. De laatkomers kregen een bye.

Na negen intensieve rondes, zonder lange pauze, waren de resultaten bekend. In de historie hebben we maar 1 Caesar, maar hier hadden we 2 Caesars bovenaan, te weten Thomas Beerdsen en Liam Vrolijk. Beide kwamen, zagen en overwonnen al hun tegenstanders, behalve onderling, daar werd het op een akkoordje gegooid. Een 3e plaats was weggelegd voor de derde titelhouder

Jasel Lopez. Op de 4e plaats Mark Bueno en op 5 Overschienaar Robert Straver.

In groep B was er een 1e plaats voor Do Huong met 6,5 uit 9. Dit zou ook genoeg zijn geweest voor een prijs in de A groep. Wat zij heel goed deed is de laatste 2 wedstrijden winnen, essentieel in dit soort wedstrijden voor een prijs. De laatste ronde won zij heel verrassend van Thijs van Dam die eerder in het toernooi zowel Johan Quist als ook 3e prijswinnaar Lopez had verslagen. De 2-4 plaats werd gedeeld door maar liefst 4 spelers, een nadeel in een format als deze. Het waren Joaquin, Peter, Farfdin en André.

De C-groep had de volgende winnaars: 1-3 Lennard, Auke en Casimir 5 uit 9, 4 Janice en Gijs 4,5 uit 9.

Wat betreft de Overschiespelers:

Hoogst geëindigd is Johan Quist op een 8e plaats met nederlagen tegen de beide Caesars en de al eerder genoemde Thijs maar verder alleen overwinningen waaronder één tegen wat mij betreft de verrassing van Overschie: Maurits de Jong. Deze voerde onbewust het Zwitsers gambiet uit door in de 1e ronde remise te spelen tegen Martin Schluter, maar vervolgens vier achtereenvolgende overwinningen te boeken en daarna 3e stond. Toen kwam de klad er een beetje in, een halfje uit de 3 volgende rondes, maar gelukkig weer een winst in de laatste ronde tegen Erasmus voorzitter Frank van Zutphen. Gelijk geëindigd dus met Johan maar alleen wat minder weerstandspunten.

laatste rondes kwam hij sterk opzetten, en eindigde op +3. Albert eindigde op 50% en Rob op +1. Kris van den Heuvel won de jeugdprijs die speciaal in het leven was geroepen voor het best scorende jeugdlid van Overschie; hij eindigde met 4 uit 9, had alleen de pech dat hij de laatste ronde tegen de sterke Cor de Wit moest en daar kansloos was. Verder speelden nog mee: Cor van Lennep (+1 in 7 rondes), Mario Dirks (-4), Ruud Gorseman (-3) en Fabio van 't

Hoff (-3). Al met al een bijzonder geslaagd toernooi dat zonder noemenswaardige incidenten verliep.

Grote dank aan ons horecateam bestaande uit Ed, Lonneke, Joliene, Hans en Monique, onze wedstrijdleiders Erik en Niels, de fotografen Ron Pluym en Dirk Erdtsieck, Mees en Marcel voor alle hand en spandiensten. Ook grote dank aan onze sponsors die dit mede mogelijk hebben gemaakt!

Fiesta-del-Vitesse-de-Caïssa

door: Marcel Terluin

In september 2022 vond weer ons traditionele eet- en snelschaak festijn plaats. De jeugd trapte af met een eigen snelschaaktoernooi, hierna werd er gezamenlijk met de jeugd en senioren heerlijk gegeten (frites en chinees) wat bijdroeg aan de gezelligheid en gemoedelijke sfeer. Hierna werd er lustig gesnelschaakt door de seniorleden en andere liefhebbers.

Simultaan Loek van Wely

door: Ronald Verbeek

In het kader van ons 85-jarig jubileum kwam supergrootmeester King Loek op zaterdag 24 september 2022 naar Overschie, waar hij een simultaan gaf op ruim 40 borden. Laatkomers hadden de mogelijkheid om tot 15:00 uur aan te schuiven op een opgevallende plaats. In totaal kruisten hierdoor ongeveer 45 personen de degenen met deze zeer sterke en sympathieke grootmeester.

Uitgenodigd voor deze simultaan waren leden (inclusief de jeugd) en oud-leden van onze club, maar ook een aantal genodigden. De prima voorbereiding werd getroffen door onze voorzitter Marcel Terluin, die samen met een groep vrijwilligers de clubavond ervoor al

e.e.a. hadden klaargezet. Na het welkomstwoord van Marcel Terluin, Angeliqve Osinga als wedstrijdleader van de RSB en Loek van Wely kon het schaakfeest beginnen.

Een grappig moment was er kort na het begin. Loek had aangegeven dat iedere speler eenmaal gebruik kon maken van zijn advies. Fokke kwam mij vertellen dat hij op zet 4 daarvan al gebruik had gemaakt, maar dat dit advies toch al een paar zetten te laat kwam. Het werd Loek op veel borden niet makkelijk gemaakt. In een aantal kansrijke en of gelijke stellingen van o.a. van Daan, Marcel, Edwin, Job en mijzelf werd door Loek toch de volle buit binnen geharkt. Het was leuk om te zien dat ook veel jeugdspelers goed partij gaven. Voor veel deelnemers was het de eerste keer dat ze deelnamen aan een simultaan tegen een grootmeester.

Het eerste halfje kwam op naam van Angelique. Ze speelde, na een wat leek wat mislukte opening, een prima pot waarin ze in het middenspel een kwaliteit tegen een pion voor kwam, maar net niet kon winnen waardoor de partij in remise eindigde. Ook een mooi moment was dat Henk een 2e dame haalde. Helaas voor hem had Loek een vesting en kon Henk niet verder komen met ook een remise als resultaat. Dat Albert een taaie rakker is werd wel duidelijk in zijn partij. Na een lange tijd keepen was hij als een van de laatsten (zoals bijna altijd) nog bezig en wist stand te houden. Ook een halfje dus. Het eerste volle punt werd knap door Jurriaan gescoord. In de Aljechin lijkt het in de opening er optisch gezien bijna altijd slecht uit te zien voor het zwarte leger. Maar deze opening is uitermate geschikt om het een

simultaangever lastig te maken omdat de meeste partijen vaak vrij chaotisch zijn en veel rekenwerk nodig hebben. Op zet 15 won Jurriaan een pion en daarna leek er voor wit geen houden aan meer te zijn. In de analyse achteraf ging de score daarna al snel richting

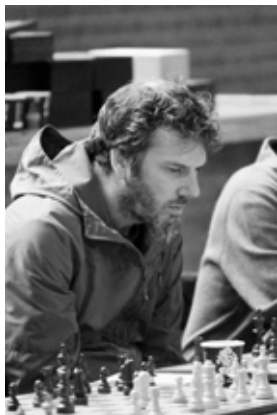

de plus 3 voor zwart. Op zet 36 had Jurriaan een leuk grapje ingebouwd waarmee hij een toren won en konden de stukken in de doos. Mooie partij! Het 2e volle punt kwam op naam van Erik. Hij had zijn partij goed opgezet en stond in een dubbel toreneindspel een mooie vrijpion voor. Met een uitstekende eindspeltechniek (dat is Erik wel toevertrouwd) wist hij te winnen.

Loek won 40 partijen. Gezien de tegenstand een zeer goed resultaat als simultaangever. Het was leuk om te zien dat hij heel veel tijd besteedde om na een partij nog aan te geven waar het bijvoorbeeld mis was gegaan. Ook is het bizar knap dat hij van alle partijen na

afloop nog de zetten kon herinneren. Dan ben je toch wel een echte crack! Na afloop van de simultaan werd er door een flinke ploeg nog opgeruimd en een patatje gegeten. Loek bleef ook eten, want hij wilde per se nog een broodje bal nuttigen die ik hem eigenlijk al eerder had beloofd, maar later uitverkocht bleek te zijn. Het was een zeer aangename en leerzame middag en voor herhaling vatbaar! Net als op het Open Kampioenschap van juni dit jaar waren ook Ron Pluijm en Dirk Erdtsieck weer de betere schaakplaatjes aan het schieten. Grote klasse mannen! Met dank ook aan iedereen die een steentje heeft bijgedragen.

Eindejaars Oliebollentoernooi

door: Albert Segers

Het schaak(kalender)jaar werd traditiegetrouw beëindigd met een snelschaaktoernooi. Dit is altijd een reuze gezellige happening, aangekleed met olieballen, appelflappen en andere lekkere hapjes en bijzondere drankjes. Op vrijdagavond 30 december werd er gestart met 24 deelnemers verdeeld over vier gemengde groepen van zes. In de finaleronde waren er drie groepen met elk acht deelnemers.

Groep A werd overtuigend gewonnen door Johan Quist, die ongeslagen met 6

uit 7 finishte (alleen remise tegen Rob en Erik). Knap tweede werd Han Smit met een mooie score van 5 punten, die alleen de onderlinge partij tegen Johan verloor. Ook Rob Hopman speelde ijzersterk met alleen een nederlaag tegen Henk Ochtman en werd daarmee gedeeld derde samen met Erik (met 4 punten).

In de B-groep had Arnout van Kempen het op zijn heupen en werd onbetwist eerste met 7 uit 7! Cor van Lennep deed het ook heel goed en eindigde als tweede op 5½ punt, ver voor de rest. David van der Vloed en Ruud Gorseman werden gedeeld derde met 3½ punt.

De C-groep werd een prooi voor Kris van den Heuvel. Wellicht getergd door het missen van een plaatsing in een hogere groep, maakte hij gehakt van zijn tegenstanders met een perfecte score van 7 uit 7! Fokke Lindeboom en Arjen Kuin werden hier gedeeld tweede met een mooie score van 5 punten. Een eervolle vermelding is er voor ons jeugdlid Niek Bruinzeel, die 2 punten scoorde en daarmee op de zesde plaats eindigde!

Er was traditiegetrouw weer voor alle deelnemers een prijs! Geen idee hoe die Han dat toch weer elk jaar voor elkaar krijgt. Na afloop van het toernooi werd er voor de enige echte diehards nog een stevig potje boerenklaverjas gespeeld. Een activiteit die we wel vaker later

op de avond zien plaatsvinden. Daar gaat het er soms net zo fanatiek aan toe als bij het schaken.

Koningsdag 2023

door: onze huisfotografen

Plaatjes zeggen meer dan duizend woorden. Een bijdrage van onze trouwe huisfotografen.

RSB Jeugd Grand-Prix Overschie 2023

door: Niels van Diejen

Zaterdag 13 mei 2023 was het na een periode van intensieve voorbereiding dan zover. De laatste JeugdGP van het seizoen. De vrijdagavond daarvoor waren zoveel mogelijk tafels in het middelste gedeelte neergezet. De microfoon stond klaar, de stukken waren

opgezet en de klokken ingesteld. Elke keer dat nieuwe gasten langskomen op onze speellocatie spreekt men weer veel bewondering uit voor de prachtige kerk waar wij in schaken. Ik eindigde de dag met de opmerking dat de kerk vaak voor bruiloften en partijen wordt verhuurd, iets wat altijd een groot feest is. Wat dat betreft zaten wij met het JeugdGP ook weer goed in de kerk, want dat was een heus schaakfeest!

Om 11:00 uur waren de eerste vrijwilligers aanwezig voor de aller laatste check. Hoewel de zaal om 12:00 uur open zou gaan, zagen we om 12:30 uur al het eerste erg enthousiaste jeugdlid binnenkomen. Het was een teken aan de wand voor de rest van de dag. De mooie

zaterdag, de eerste écht zonnige dag van het jaar, was gevuld met jonge schakers die uitblonden in enthousiasme, spelvaardigheid, maar ook vooral in plezier én in sportiviteit. Zo kwam één van de tafelleiders mij gedurende de dag nog vertellen dat de jonge schakers aan zijn tafel zelf alle problemen eigenlijk op wisten te lossen en dit op ontzettend eerlijke en leuke wijze wisten te doen. Dat zorgde er voor dat we als organisatie weinig hoefden te doen en nauwelijks hoefden in te grijpen. Dat kwam tevens doordat er achter de 98 jonge schakers een team van 23 (!) vrijwilligers stonden die alles in goede

banen leidden. Juist de 12 tafelleiders, 4 horecatijgers, 5 gastheren en 2 wedstrijdleiders toonden aan dat vele handen echt licht werk maken. Met nog een speciale vermelding voor Ivan Janssen, oud deelnemer aan de JeugdGP's, die helemaal vanuit Brielle kwam om ons te ondersteunen. Wat een geweldenaar, met een hart voor het schaken!

Natuurlijk vergt zo'n dag ook altijd wat aanpassingsvermogen. Zo was de eerste groep al om 15:15 klaar, twee uur voor de geplande eindtijd! In al het enthousiasme van deze jonge schakers wilden ze niets anders doen dan blijven doorspelen. Dat werd natuurlijk opgelost met een vervroegde mini prijsuitreiking, waardoor de kinderen nog lekker konden genieten van de zon.

Daarnaast felicitaties aan alle prijswinnaars! Met natuurlijk een speciale vermelding voor Boyd Lenen, toernooi winnaar, en onze SGO schakers:

- Niek Bruinzeel (verdienstelijke 6^e plaats in de hoogste groep)
- Daniel Huisman (winnaar van groep 9)
- Simon Rivera (4^e plaats in groep 9)
- Benjamin Rivera (stand gehouden in een sterke groep met 2 uit 8)
- Noah Groenewoud (winnaar in groep 12)
- Mihail Grigorenko (stand gehouden in een sterke groep met 1,5 uit 8)
- Florian Oskam (winnaar van groep 14)

Niek is aandachtig bezig.

Een trotse Florian, met moeder Simone.

De topborden in actie.

Met zelfs bezoek vanaf de Schie.

Open Kampioenschap Overschie 2023

door: Marcel Terluin

Wat een heerlijke dag was het zaterdag 10 juni. Maar liefst 100 schakers hadden zich aangemeld voor dit sympathieke toernooi in mogelijk de mooiste schaaklocatie, de Grote Kerk van Overschie. Vlabbij het water en met dit warme weer verrassend koel. Ideale

omstandigheden om sportief de degens te kruisen. Er deed een GM mee (mede winnaar van vorig jaar Liam Vrolijk), een IM (Mark Timmermans) en een handjevol FM's, waaronder onze eigen Johan Quist. Ook leuk om te vermelden dat er zo'n 20 huisschakers meededen. Of kun je tegenwoordig beter online schakers zeggen. Hoe dan ook, het niveau van de huisschakers gaat elk jaar omhoog.

Groep A was dan misschien niet echt spannend, maar tot en met ronde 7 waren er nog twee spelers die slechts een half puntje achter GM Liam Vrolijk stonden. Met een snelle remise in de 8^e ronde tegen zijn grootste concurrent, IM Mark Timmermans, verzekerde Liam zich zo goed als zeker van de eerste plaats. In de zesde ronde moest hij nog wel even goed opletten tegen het sterke jeugd talent Mees van Batenburg, maar met 8,5 punt was Liam uiteindelijk de terechte winnaar van deze editie. SG Overschie speler Johan Quist wist, mede door een ongelukkige remise van Mark Timmermans in de laatste ronde, knap ongedeeld 2e te worden met 7,5 uit 9!

In de B groep (tot 1850) bleef er aan het eind van de dag één overeind met 6,5 punt en dat was Lennard Duynkerke. Een mooie prestatie. Wat verder nog nooit voorgekomen is dat daarachter een groep met 6 punten van maar liefst

12 (!) schakers kwam. En daar zat ook het jeugd talent van SG Overschie Kris van den Heuvel bij!

In de C groep wisten Jesse van Dongen (die een tijdje weinig geschaakt had) en Tim van Huizen 5,5 punt te behalen. Daarachter 5 schakers met 5 punten.

Iedereen had het duidelijk naar zijn of haar zin. Ik ben ook trots op de vele vrijwilligers en helpers die Overschie tot zo'n gezellige en fijne club maken. Daardoor was het voor iedereen een feest en zal er volgend jaar weer een editie plaatsvinden (in juni 2024). Uiteraard ook grote dank aan de

sponsors (Verbeek Assurantiekantoor, Kruis, Van Kleeff Vastgoed, VIP House Valkenburg en Dramacoach) die dit toernooi mede mogelijk gemaakt hebben en waardoor het prijzengeld opnieuw meer dan 1.000 euro bedroeg.

Eindstand Groep A

1. GM Liam Vrolijk (8,5 uit 9)
2. FM Johan Quist (7,5 uit 9)

Gedeeld 3^e met 7 punten: IM Mark Timmermans, FM Gert Timmerman, Mees van Batenburg en Cor de Wit.

Eindstand Groep B

1. Lennard Duynkerke (6,5 uit 9)

Gedeeld 2^e met 6 punten: Daniel Aziz, David van Heusden, Hans van Nieuwenhuizen, Joaquin Aarts, Ruben Hooghwerff, Olivier Huizer, Dick van der Pluijm, Menno van Steensma, Clement van Eijdsen, Bahman Radfar, Kris van den Heuvel en Bent Blokland.

Eindstand C groep:

1. Jesse van Dongen en Tim van Huizen (5,5 uit 9)

Gedeeld 3^e met 5 punten: Guido Mastop, Luca van Deelen, Torsten Ruiters, Egbert Engelfriet en Job Geitenbeek.

Openingclinics

door: Rob Hopman e.a.

De club houdt sinds vorig jaar lezingen, "clinics" genoemd, die op een laagdrempelige, interactieve wijze gehouden worden. Openingen, tactische motieven en stellingstypes, van alles kan aan bod komen met het doel om ons groter schaakbegrip te verlenen. Hieronder de verslagen, door verschillende auteurs verzorgd.

Op vrijdag 4 maart 2022 hadden we voor onze club een primeur. Een echte openingclinic gegeven door clublid en FM Johan Quist. Hij heeft ons meegenomen in de geheimen en ideeën van de Caro-Kann. De avond werd eerst nog geopend door een korte boekpresentatie van oud-Nederlands kampioen en voormalig trainer van ons eerste team Rini Kuijf. Diverse van zijn smeulige verhalen zijn gebundeld met als titel "Schiet mij maar lek". Gelardeerd met leuke partijfragmenten en bijbehorende anekdotes genoot het publiek zichtbaar. De zaal zat goed vol en na een korte pauze was het tijd voor onze eerste openingclinic. Johan wist zijn publiek van elo 1300 tot 2100 goed te boeien. Hij heeft van diverse hoofdvarianten van de Caro-Kann de achterliggende ideeën en structuren besproken. En naarmate de avond vorderde, ging hij dieper in op een variant die momenteel op topniveau uitgevochten wordt (o.a. door Giri en Carlsen). Hij legde zeer kundig de varianten en achterliggende ideeën uit. Er was voldoende ruimte voor vragen en opmerkingen vanuit het publiek. Al met al een zeer geslaagde bijeenkomst. En vermoedelijk komt hier nog een vervolg op.

Vrijdag 21 oktober was de eerste clinic van het nieuwe schaakseizoen. Deze keer nam Robert Straver een volle zaal schakers mee in de algemene principes van de 1. d2-d4 openingen. Hij had ons al een beetje geprikkeld met de stelling dat een d4 opening doorgaans om

het veld e4 gaat. Hij had deze avond zijn verhaal opgedeeld in algemene principes, de London en het Catalaans eruit gelicht, om daarna af te sluiten met een leuke quiz. Op grootmeesterniveau wordt de London heel weinig

gespeeld. Toch moet je de opening niet onderschatten. Zo weten we nu dat je als wit altijd e3 moet spelen, behalve als zwart heel snel uithaalt met ...h5. We werden "en passant" op een briljante miniatuur van kenner Kamsky getrakteerd. De London is een opening waarin wit soms binnen 15-25 zetten snel de overwinning behaalt. Daarentegen is de Catalaanse opening (met d4, c4 en g3) meer bedoeld voor een klein, maar langdurend voordeel voor de lange termijn. De oplettende volger weet nu dat wit eigenlijk nooit Pc3 speelt in de Catalaan, behalve wanneer zwart ...Pd7 speelt. Ook weten we dankzij Robert nu dat het "biertje" pion c4 alleen in het passeren genuttigd dient te worden :). Je wilt hier niet voor in de rij gaan staan en onnodig tijd verliezen. Robert deed het luchtig, met humor en interactief. En hij sloot na een snel drankje tussendoor af met een leuke, interactieve quiz voor het publiek dat aan zijn lippen hing. Erg leuk gedaan!

Op 17 februari werden we door Karel verrast met een erg leuke en mooie clinic over de geïsoleerde d-pion. In het Engels de Isolated Queen Pawn genoemd. Een IQP kan vanuit allerlei openingen ontstaan en zowel wit als zwart kunnen deze IQP krijgen. In een

uitgebreide introductie besprak Karel de voor- en nadelen ervan en ook wat de juiste plannen zijn voor beide partijen (mét en tegen de IQP).

Vervolgens werden drie voorbeeldpartijen behandeld, waarin leerzame successen werden geboekt mét en tegen de IQP. Hierbij werd ons clublid "Wij hakken op f7" ook uitgebreid gehonoreerd. Dit alles in een prima interactie met het publiek, die vragen mochten stellen maar ook vragen van Karel moesten beantwoorden! Het niet op tijd bijwonen van zijn introductie werd zodoende ook netjes afgestraft :). De voertaal Engels (vanwege enkele deelnemers die de Nederlandse taal nog niet machtig zijn) was ook nauwelijks een handicap voor Karel. Maar dat verbaast ons natuurlijk niet van deze globetrotter, werkzaam bij onze nationale trots ASML, die ook vloeiend Japans spreekt en "by the way" tweede werd in het NK van Japan ("no kidding")! Al met al een geweldige belevens die smaakt naar meer!

Vrijdag 30 juni was er de laatste clinic van dit schaakseizoen en deze keer was het de beurt aan onze Albert Segers. Die had een zeer boeiende clinic voorbereid die ging over diverse tactische motieven. Zo leerde hij ons een systeem aan om stapsgewijs te

ontdekken of er een tactische mogelijkheid in de stelling zit en met welk thema dit is. Het ging onder andere om de "Burger methode" met de volgende stappen (drie lagen van een broodje hamburger):

1. Materiaal en onbalans in de stelling
2. Welke tactische motieven zie je?
3. Identificeren van kandidaatzetten

Dit deed hij aan de hand van vele voorbeelden waarbij hij interactief het publiek liet nadenken en komen met oplossingen.

De volgende meest voorkomende tactische motieven kwamen aan bod:

1. Ongedekte en hangende stukken
En welk ongedekt stuk is het meest kwetsbaar? Goed om te weten is dat een stuk dat twee keer gedekt staat en twee keer aangevallen wordt, kwetsbaarder is dan een ongedekt stuk met minder aanvallers/verdedigers. En let ook op ogenschijnlijk gedekte stukken ("semi-protected") die een vals gevoel van veiligheid kunnen geven.
2. Röntgen aanval
3. Matmogelijkheden
4. Stukken die je mogelijk kan insluiten (bijvoorbeeld een dame)
5. Stukken die penbaar zijn of al gepend staan, vorkbaar zijn of aan te vallen zijn met een affrekaanval
In slecht Nederlands pinned, pinnable, forkable en skewerable pieces.
6. Kritieke lijnen en velden

Hopelijk kunnen we volgend seizoen weer genieten van een aantal mooie clinics!

Schaak-Tennis

door: Serge Erdsieck

Voor de vierde keer op rij werd een geslaagd Schaak-Tennis-Toernooi georganiseerd, intussen dus een vaste traditie op de agenda van onze club. De weergoden waren de deelnemers ook dit jaar weer goed gezind. De zon stond hoog aan de hemel en het was prachtig mooi weer. Misschien zelfs iets te mooi want voor een potje tennis was het behoorlijk warm. Gelukkig kon het potje schaak in de schaduw worden gespeeld.

Varia

Gecentraliseerd

door: Rob Hopman

Deze rubriek geeft ons meer informatie over de schaakervaringen en andere inkijkjes in het leven van onze clubgenoten. Hieronder de drie afleveringen van het afgelopen seizoen.

Erik Brandenburg

Er kan veel worden geschreven over wat Erik doet en is voor onze club. Bestuurslid, wedstrijdleider, jaren lang belangrijke speler van het eerste team aan de topborden, steunpilaar voor de RSB en KNSB teams, noem het maar op. Hij offert vaak zijn eigen

deelname aan onze toernooien op om de organisatie in goede banen te leiden, een echte clubman! Ook aan hem de gebruikelijke interviewvragen.

1. Van wie leerde je schaken en hoe oud was je?

Ik leerde schaken van mijn ouders en zal ca 10 jaar zijn geweest. Daarna eerst op school geschaakt voordat ik op 12-jarige leeftijd naar een schaakclub ging.

2. Wat is je mooiste schaakherinnering?

Dat is een lastige, er zijn meerdere mooie herinneringen. Schaaktechnisch is dat misschien wel een partij die ik ca 30 jaar geleden in Dieren (NK open, red.) heb gespeeld. Ik offerde daar een paar torens om vervolgens mooi mat te zetten. Dit was voor mij nog voor de tijd van de computers dus ik weet niet meer of het allemaal klopte.

3. Wiens schaakstijl spreekt je het meest aan? (clubgenoot of bekende schaker)

Voor op de club zou ik zeggen die van Albert Segers. Buiten de club zeg ik Paul Morphy uit het verleden en Magnus Carlsen voor de tegenwoordige tijd.

4. Van wie in de club zou je het liefst een keer willen winnen?

Van iemand waar ik nog niet tegen gewonnen heb. Op dit moment is dat

volgens mij alleen Robert Straver (recent lid geworden en op papier iets sterker dan Erik, red.) , maar ik heb ook nog niet tegen hem gespeeld in een officiële partij.

5. Wat zou je graag nog willen bereiken als schaker?

Op dit moment heb ik niet iets wat ik nog zou willen bereiken. Wil gewoon voor mijn plezier spelen zolang als mogelijk is.

6. tot slot: wat is iets wat de meeste leden niet van je weten?

Ik denk dat veel leden niet mijn verjaardag weten.

Wil de Gids

1. Van wie leerde je schaken en hoe oud was je?

Dat is en raar verhaal hoor! Ik kreeg op mijn 8ste in 1954 tijdens een sinterklaasfeest bij kennissen een schaakbord met stukken als cadeau. Geen idee wie het bedacht had, mijn moeder of die kennis. Die kennis heeft me toen de zetten geleerd. Daarna speelde ik af en toe met mijn neefjes en later met mijn schoonvader. Tot ik in 1972 met mijn vrouw op Ameland was voor een korte vakantie en ik in de krant een kort verslag over de match Fischer tegen Spasski las. Ik bekeek de stellingen en vanaf dat moment volgde ik de match.

Ik was meteen gegrepen door het spel. Omdat ik een drukke baan had bij TNO

en ook nog 20 uur in de gymzaal stond om les te geven in gymnastiek en turnen en er ook kinderen kwamen, vond ik nog een avond weg naar een schaakclub een brug te ver, mijn vrouw trouwens ook hoor. Ik ben toen fanatiek gaan correspondentie-schaken. Briefkaart met zet opsturen naar je tegenstander en dan weer een paar dagen wachten op antwoord. Ik kocht veel boeken, heb er inmiddels meer dan 150. Vooral van mijn favoriete schaakopeningen de Ruilvariant van het Spaans - dat speelde Fischer toen soms - en de Pirc met zwart. Maar ook veel theorieboeken vooral van Euwe, drie delen van het handboek voor de gevorderde schaker en Oordeel en Plan, wat ik zelfs nu nog een prima boek

vind. Van Hans Bouwmeester heb ik de verslaving aan de Pirc over gehouden. Wat wit ook opent, e4, d4, of c4 schreef hij in een boek, het antwoord van zwart d6 gevolgd door Pf6, g6, Lg7 en rokade geeft zwart een solide stelling. Ik speel het nu nog. Toen mijn jongste zoon in 1977 werd geboren en ik al veel minder gymles gaf ben ik lid geworden van Schaakgenootschap Overschie. En ik geniet er nog steeds!

2. Wat is je mooiste schaakherinnering?

Mijn mooiste schaakherinnering is de overwinning in groep 7 met 2,5 uit 3 in de dagvierkampen van het toen nog genaamde CORUS ChessTournament (het oorspronkelijke Hoogoven Toernooi) in Wijk aan Zee, het was in 2007. Daarmee promoveerde ik naar groep 6 met spelers met een rating van 1600. Sinds 2006 speel ik als het toernooi wordt gehouden altijd mee in de dagvierkampen. Inmiddels speel ik in groep 8, misschien het komend jaar wel groep 9.

3. Wiens schaakstijl (clubgenoot of bekende schaker) spreekt jou het meest aan?

Ach, als het om de stijl gaat weet ik het niet precies. Kijk, ik had vroeger veel bewondering voor Anatoly Karpov, die kon uit het niets met kleine zetjes de sterkste grootmeesters verslaan. In de club is dat Albert Segers, omdat die jaren lang ook de Pirc speelde met zwart en mij dan vaak adviezen gaf. Bovendien doet hij net als ik altijd mee in Wijk aan Zee.

4. Van wie in de club zou je graag een keer willen winnen?

Ik zou nog wel een keer willen winnen van Menno Maarsen. Een lid dat nog niet zolang bij ons speelt maar zeer gedreven is en iedereen helpt met analyses en heel leuke verslagen van RSB-wedstrijden schrijft.

5. Wat zou je graag nog eens willen bereiken als schaker?

Als je zo oud bent als ik is iets bereiken in het schaken niet echt belangrijk meer. Maar promotie in de meerkampen zal ik altijd nastreven. Avonden schaak studeren doe ik allang niet meer. Het meest interessant vind ik nog het naspelen van mijn partijen op de computer. Mijn Fritz 17 laat je genadeloos je fouten zien, maar geeft natuurlijk ook wat je beter kon spelen.

6. Tot slot; wat is iets wat de meeste leden niet van je weten?

Wat de meeste leden niet van mij weten is dat ik vroeger een verdienstelijk turner ben geweest op landelijk niveau, dat ik verslaafd ben aan bridge en ik nu altijd thuis ons eigen brood bak.

Mario Dirks

1. Van wie leerde je schaken en hoe oud was je?

Toen ik 10 jaar was werd er bij mij op de basisschool een cursus gegeven door Rob de Wild. Ik vond het schaken zo leuk dat ik op de club ben gaan kijken. Daar kreeg ik in het begin les van Niels van Diejen. Later heb ik nog veel les gehad van Jeroen van

der Meer, Ronald Verbeek en Erik Brandenburg. Bij de senioren heb ik les gehad van oa Rinus Degeling. Dit zijn mensen die belangrijk voor mij zijn geweest betreft trainingen en nog zijn!

2. Wat is je mooiste schaakherinnering?

Dat is een lastige vraag, ik heb best veel mooie schaakherinneringen. Ik heb 3 herinneringen die dicht bij mij staan. De eerste was de eerste keer Wijk aan Zee met de club! Dat we de hal binnenliepen en achteraan zaten de grootmeesters! Dat was heel indrukwekkend! Mijn tweede mooiste schaakherinnering was het kampioenschap met het 4e team onder leiding van Edwin van Kleeff. En als derde herinnering was de gedeelde eerste plek op het Prinsstad toernooi. Dit was extra bijzonder omdat de prijs door mijn oud-docent Nederlands werd uitgereikt!

3. Wiens schaakstijl spreekt je het meest aan? (clubgenoot of bekende schaker)

Ik vind het zelf erg leuk om partijen van Hikaru Nakamura te bekijken. Van de club vind ik het erg leuk om partijen van Henk Ochtman of Cor Feelders te bekijken. Kunnen allebei heel goed tactisch schaken en ik denk dat ik daar nog veel van kan leren.

4. Van wie in de club zou je het liefst een keer willen winnen?

Van Rob Hopman, dit omdat ik met snelschaken/rapidschaak al een aantal keer heel dichtbij ben geweest maar dan, of door mijn tijd ging, of een stuk blunderde.

5. Wat zou je graag nog willen bereiken als schaker?

Dat zijn 2 dingen: ik wil een keer meedoen met het Tata steel chess toernooi en ik zou graag een schaakniveau willen halen dat ik mee kan draaien in de meerkamp A groep.

6. Tot slot: wat is iets wat de meeste leden niet van je weten?

Dat ik een jaar of 6 geleden eigenlijk een beetje het plezier in het schaken was kwijtgeraakt en er best wel over zat te twijfelen om lid te blijven. Maar door de gezelligheid op de club, en door toernooien te gaan spelen, ik er weer zin in kreeg om partijen te gaan spelen en weer iets te doen met het schaken.

Erespeld KNSB

door: Serge Erdtsieck

Voorafgaand aan de vijfde ronde van het Watertorentoernooi ontving Pim Kleinjan uit handen van de voorzitter van Schaakvereniging Erasmus, Frank van Zutphen, en onze vicevoorzitter, Niels van Diejen, de erespeld van de KNSB opgespeld. Deze onderscheiding was aangevraagd omdat hij al langer dan 50 jaar lid is van de KNSB! Pim was vele jaren dubbel-lid bij zowel sv Erasmus als ons. Vandaar dat beide verenigingen in samenwerking de erespeld hadden aangevraagd. In ons clubblad 'Overschie Schaakt' van november 1972 komen we overigens naam van Pim voor het eerst tegen!

Met een kort woordje van Niels en Frank werd Pim onder meer werd bedankt voor zijn bijdrage aan het succes van beide verenigingen (onder meer als bestuurslid bij SG Overschie, als jeugdtrainer bij Erasmus en als ontwerper van de Erasmus-penning), voor zijn prettige aanwezigheid op de clubavonden en zijn oprechte interesse in de schaker aan de andere kant van het bord en zijn scherpe oog voor 'foute borden'.

In Memoriam: Leo Meerman

door: Niels van Diejen

Op 25 januari 2023 bereikte ons het bericht dat Leo Meerman, onze nestor en wellicht het oudste, dan wel een van de oudste leden van de RSB, op 22 januari is overleden.

Leo was een wel gezien en markant lid van onze vereniging. Hij werd begin jaren 90 lid van Schaakgenootschap Overschie toen hij ons oud-lid Sam Oosthoek ontmoette. Hoewel hij al op zijn twaalfde leerde schaken van zijn vader, werd hij dus pas lid van onze club op latere leeftijd.

Desondanks was Leo een man die graag gezien werd en echt voelde als onderdeel van het meubilair. De altijd goedlachse schaker was voor veel jonge talenten en nieuwe schakers de eerste brug naar lidmaatschap bij de volwassenen. Menig schaker werd dan door hem vakkundig van het bord geveegd, op een manier waarbij je dacht nog wel een kans te hebben gehad, waarna hij met een drankje je graag uitlegde wat je volgens hem beter had kunnen doen. Ook ikzelf heb daar warme herinneringen aan, net als de keren dat ik bij hem thuis mocht komen.

Een paar jaar geleden kwam Leo naar Ronald Verbeek en mijzelf toe met de mededeling dat hij misschien niet meer wilde schaken. Het vooruitdenken ging hem steeds moeilijker af en hij baalde daarvan. Wel verzekerde hij ons dat hij absoluut lid wilde blijven van de vereniging die hij een warm hart toedroeg.

Niet lang daarna besloot Leo naar Oss te verhuizen, om samen te wonen met Marga, de vrouw met wie hij al een lange tijd een

afstandsrelatie had. De laatste jaren bleef hij nog leuke dingen ondernemen, maar wel op een steeds rustiger tempo. Zo vierde hij nog zijn 100ste verjaardag in het bijzijn van vrienden, familie en natuurlijk schakers.

Leo laat Marga en zijn kinderen achter, maar zeer zeker ook een schaakvereniging die hem zeer zal missen. Hoewel het altijd pijn doet om zo'n mooi mens te moeten missen, mogen we ook vooral trots, gelukkig en blij zijn dat hij meer dan een eeuw mensen heeft mogen verblijden met zijn gezelschap. We zullen Leo missen, maar ik denk dat ik voor velen spreek als ik zeg dat we hem niet snel zullen vergeten.

Een van mijn eerste wedstrijden tegen een van de senioren was tegen Leo Meerman toen ik een jaar of 8 oud was. Hoe mooi was het toen ik doorstroomde richting de senioren op 14 jarige leeftijd dat het weer Leo was als mijn eerste tegenstander. Hij liet weinig van me heel, maar wist te vertellen dat hij die wedstrijd van 6 jaar eerder zich nog steeds herinnerde. Het tekent Leo dat hij als mens, die zoveel voorbij heeft zien komen, dat toch nog wist. Hij zal gemist worden.

In Memoriam: Hans Doornheim

door: Ronald Verbeek

Op dinsdag 21 februari 2023 is onze vriendelijke reus en schaakvriend Hans Doornheim overleden. Zijn overlijden kwam niet als een verrassing omdat hij in de week ervoor, na een niet te winnen gevecht van 2,5 jaar tegen een vreselijke ziekte, besloten had tot euthanasie.

Ik leerde Hans kennen in 1986 toen ik weer lid werd van onze mooie schaakclub SGO waar hij sedert 1983 schaakte. En zoals je weleens kan hebben klikte het meteen tussen ons, we werden dikke vrienden. Al snel ondernamen wij naast het schaken nog vele andere dingen. Hij was net als mij een echt spelletjesmens en hield ervan om te sporten. Hij was ook overal wel goed in.

Vaak gingen wij samen onder andere tennissen, tafeltennissen, snookeren en darten. Ook bleek hij een prima keeper te zijn voor ons SGO zaalvoetbalteam

en het bedrijfsteam van Cor Feelders waarvoor wij weleens speelden als dat team een tekort aan mankracht had.

Behalve een enthousiaste schaker bleek hij ook over vele andere capaciteiten te beschikken. Voor onze club was en werd hij onmisbaar. In de periodes van 1986 tot 1989 en 1997 tot 2021 was hij vol overgave commissaris van materiaal, een rol die op zijn lijf was geschreven. Hij was dat ongetwijfeld nu nog steeds geweest als zijn ziekte hem niet had gedwongen om te stoppen. Naast zijn bestuurswerkzaamheden hielp hij ook graag met allerlei evenementen. Zo kon je hem vaak achter de bar zien helpen op clubavonden en toernooien of met de wedstrijdleiding. Op Koninginnedag en later Koningsdag was hij ook altijd paraat. Voor het vele werk dat hij deed werd hij een aantal jaar geleden ook volkomen terecht "Lid van Verdienste".

Hans was ook een prima sloper. In 1987 gingen wij als vereniging verhuizen naar de Rodenburgstraat in een oud schoolgebouw dat als multifunctioneel wijkgebouw voor een aantal verenigingen zou gaan dienen. De lokalen die wij zouden betrekken hadden dienstgedaan als een soort van discotheek. De muren en plafonds waren zwart geschilderd en er stond een enorme stenen bar in. Ik had nog nooit iemand in mijn leven met zo veel lol en kracht een bar met een moker zien slopen. Met de diverse keren verhuizen van de club en soms ook van leden kon je het oermens Hans er prima bij hebben. En een bijkomend voordeel was dat hij de enige was met een groot rijbewijs.

Als schaker kon je maar moeilijk van Hans winnen. Met zwart ging hij altijd in het Frans staan en hield vaak tegen sterkere spelers remise en won op soms ogenschijnlijk makkelijke wijze van mindere schaakbroeders. Hier en daar ruilde hij eens wat, combineerde een keer en klaar was Hans. In zijn beste dagen tikte hij qua rating zo'n beetje de 1850 aan. Aan het bestuderen van openingen deed hij niet, maar hij was altijd wel een trouw volger van de trainingen van Rinus Degeling en andere clubtrainers. Hans kon ook prima

doorrekenen en combineren. En lukte dat dan niet dan had hij soms de mazzel aan zijn kont hangen. Een tijdje geleden vroeg ik hem nog wat zijn beste partij was geweest. Een lastige vraag natuurlijk als je iemand daar mee overvalt en die al een kleine 40 jaar mooie partijen heeft gespeeld. Toch kwam er meteen een lach want de mooiste vond hij toch wel zijn pot tegen Cor Feelders die hij, met 2 pionnen achter, midden op het bord mat wist te zetten. Cor kon daar later ook nog wel om lachen.

Hans was ook jarenlang playing teamcaptain van het 3e team van SGO. Ook iets waar hij er veel schik in had en ook daar was hij erg goed in. Opstellingen maken, spelers informeren en dan maar hopen dat alle spelers er zouden zijn voor de wedstrijd en niet te laat zouden komen. Een van zijn vaste krachten in dat team, ik noem geen naam, bood op de zondag voor Hans zijn overlijden nog met een glimlach zijn welgemeende excuses aan met de woorden: sorry coach dat ik altijd te laat was. Hans kon daar wel om grinniken.

Hans leefde voor het schaken en genoot van de vrijdagavonden op de club. Hans was er altijd voor zowel de interne- als externe partijen en bleef na het schaken ook vaak hangen om bijvoorbeeld een potje te kaarten. Hij was ook altijd bereid om in te vallen waar nodig en als invaller scoorde hij ook bovengemiddeld. Ook bezocht hij bijna elke teamwedstrijd, zelfs als die in de uithoeken van Nederland werden gespeeld. En hoewel daar eigenlijk geen officiële titel voor bestond hadden een aantal schakers bedacht dat hij de titel "Supporter van Verdienste" diende te krijgen en zo geschiedde dat op de ALV. Hij vond dat geweldig en lijstte de oorkonde in en gaf die een mooie plek in zijn woonkamer.

Hans was de beste vriend die iemand zich maar kan wensen. Hij was op mijn huwelijk met Monique en zag mijn 2 kinderen Pim en Jurriaan opgroeien tot volwassen mannen. Hij was voor hun Ome Hans, maar vaker nog werd hij vroeger Hanselix genoemd. Weliswaar was hij als kind niet in een ketel met toverdrank gevallen, maar de kracht had hij wel. Hij kon ook bijzonder goed met Monique opschieten en vaak gingen zij samen op pad. Gezellig naar een musical, film, bingo of gewoon een boodschapje doen. Elke week kwam hij minimaal 2 keer bij ons op viste, at dan lekker mee en dat was altijd superleuk. Hij vond het ook heerlijk om in de vakantieperiode een paar weken bij ons in Epe te bivakkeren. Lekker een fikkie stoken, spelletjes doen, zwemmen en hij was altijd overal voorin en niets was hem te gek.

Zijn vriendschappen waren ook voor het leven. Toen Hans een jaar of 16 was, begon hij bij de PTT als postbesteller. Aan die tijd heeft hij een aantal trouwe

vrienden overgehouden, zoals Annelies, Jan en Ed. Hij deelde met Annelies zijn enorm grote passie voor Feyenoord. Hij had jarenlang een seizoenkaart om zijn cluppie te kunnen zien. Wat een feest was in 2017 toen Feyenoord kampioen

werd. Gezellig met z'n allen naar de Coolsingel. Zijn broer Adri had met zijn echtgenote Els onlangs nog via Stichting Ambulancewens geregeld dat hij nog naar de knotsgekke bekerwedstrijd tegen NEC kon. En wat waren wij afgelopen zaterdag nog blij met de 2-1 tegen AZ. Een laatste overwinning en wellicht een lonkend kampioenschap.

Met Jan had hij naast het wandelen, zoals het lopen van de vierdaagse van Nijmegen, als hobby om te 'bunkeren'. En dan bedoel ik niet teveel eten maar om samen tijdens de vakanties alle bunkers van de Atlantic Wall te bekijken. Van elke bunker werden foto's gemaakt die Jan op zijn website zette. Als je bent zoals Hans was dan levert dat vele goede familiebanden en lange vriendschappen op. Toen 2,5 jaar geleden nierkanker bij hem werd geconstateerd was iedereen behoorlijk van de leg. Hans mankeerde namelijk nooit wat en was een gezonde beer van een vent. In mei 2020 maakte hij een misstap uit zijn vrachtauto en ving de klap op door zich vast te grijpen waardoor hij flinke last van zijn sleutelbeen kreeg. Gek genoeg bleef hij er mee tobben. Ik kwam op het idee om te helpen met zijn herstel door met hem te willen gaan fietsen. De eerste fietsrit ging op wat zadelpijn na uitstekend. Lekker weer, terrasje gepakt. Een dag later was het nog steeds onbewolkt en vond hij het leuk om nog een ritje te gaan maken. Omdat ik lichte twijfels had om 2 dagen achter elkaar te fietsen stelde ik een kort rondje voor. Dat werd een rondje Grote Kerk. Wij waren de kerk nog niet rond en Hans verloor zijn evenwicht een klein beetje en kwam met zijn schouder en arm zachtjes tegen een muur. Ik liep hem nog te dollen want toevallig zat er al een scheur in die muur. Maar Hansie had veel pijn. Gelijk zijn huisarts gebeld, kon daar terecht en Monique haalde hem op met de auto en ging met hem mee. Uit de vele onderzoeken die volgden bleek het allemaal veel erger te zijn dan dat wij op dat moment konden vermoeden. De nierkanker bleek op vele plaatsen te zijn uitgezaaid. Omdat zijn botten broos werden waren er 2 operaties nodig en

werd hij door familie en vrienden gekserend “de Iron Man” of “Man van zes miljoen” genoemd. Hij kwam redelijke goed door de operaties heen hoewel zijn arm en het loopvermogen niet meer de oude werden.

Een aantal maanden geleden kreeg hij te horen dat hij was uitbehandeld en ging Hans van lieverlee steeds verder achteruit en ook de medicatie had geen baat meer. Gelukkig kon een groot deel van de wensen die hij had nog worden uitgevoerd. Een van de met recht hoogtepunten was wel de rondvlucht vanaf Rotterdam Airport met een vliegtuigje inclusief meerdere rondjes boven de Kuip met Jurriaan als copiloot.

Ook is hij onder andere nog een keertje met zijn broer Adri naar Londen geweest om nog twee voetbalwedstrijden te kijken. Met Monique nog een weekend naar een musical in Maastricht gegaan en nog een weekend naar Zeeland met Ed van Rijn en zijn vriendin. In de laatste weken ging zijn gezondheid hard achteruit en kon hij nog nauwelijks uit zijn bed komen. Dankzij de ingeschakelde hulp, familieleden en goede vrienden werd er nog getracht om er het beste van te maken. Doordat de pijn niet meer onder controle te houden was nam Hans het zeer moedige besluit tot euthanasie. In de afgelopen dagen was het een drukte van jewelste bij Hans thuis. Iedereen wilde hem nog even zien en afscheid van hem nemen. Hans was dan ook bij iedereen zeer geliefd en had ook voor iedereen klaar gestaan. Wij gaan onze vriend enorm missen! Rust zacht kanjer.

In Memoriam: Pim Kleinjan

door: Niels van Diejen

Op zaterdag 15 juli 2023 bereikte ons het zeer droevige bericht dat Pim Kleinjan de donderdag daarvoor was overleden. Hij zou 17 juli 2023 75 jaar zijn geworden.

Ik herinner mij Pim al sinds een vrij jonge leeftijd. Een rustige lieve man, met wat mij altijd opviel, die 'grote schrijfblaadjes'. Als kind heb ik wel eens aan hem gevraagd waarom hij andere blaadjes had dan de rest, waarop hij lachend antwoordde dat hij een ander soort ogen had, die het iets minder goed deden. Begrijpen deed ik dat toen niet, want deze meneer had toch een bril, maar het maakte niet uit. Pim had een vriendelijk antwoord gegeven en dat was destijds genoeg voor mij.

De vele jaren daarna praatte ik in het voorbijgaan wel eens tegen Pim. Naarmate ik ouder werd gaf ik hem ook vaker de kans om iets terug te zeggen. Of allicht dat hij die kans zelf simpelweg meer greep. Het viel op dat Pim altijd meer van vragen stellen was. Hij leek veel over anderen te weten, maar praatte enkel over zichzelf desgevraagd. Dan kon hij geanimeerd vertellen over schaakpartijen, of de schaakreizen die hij had gemaakt, bijvoorbeeld naar Kopenhagen. Het waren prachtige verhalen, vaak kort en zelden over hemzelf. Over zijn score in Kopenhagen was hij trouwens nooit te spreken. Als ik het me goed herinner waren het 'slechts' 3 of 4 punten. Ook Tata Steel bezocht hij graag.

In de latere jaren schaakte hij minder actief bij onze vereniging. Hij werd in 2004 ook lid van de voorganger van Erasmus, na zijn verhuizing naar de Esch. Gelukkig bleef hij ook lid bij ons. Dat werd hij voor het eerst ergens rond 1970, toen hij 22 jaar was. Hij kende schakers van Overschie en werd hier ook lid nadat hij was uitgenodigd voor een simultaan. Zo'n 15 jaar later ontstond de reden voor zijn 'grote schrijfblaadjes'. Hij werd plots slechtiend en verloor hiermee ook een tijd de lust voor het schaken. Gelukkig kwam dat na een aantal jaar weer terug en pakte hij het op als vanouds. De tweede klap kwam, als ik het mij goed herinner, zo'n 5 jaar geleden.

Pim vocht sinds die tijd tegen kanker. Dat is een zin die je eigenlijk altijd treft, wanneer iemand aan deze ziekte overlijdt. Hij of zij vocht. Bij Pim heb ik dan wel weer het gevoel dat een dergelijke zin echt treffend is. Zijn ziekte werd erger gedurende Corona, maar hij bleef zoeken naar de volgende behandeling om zijn leven te verlengen, wetende dat het er niet gemakkelijker op zou worden. Hij was er echter niet klaar voor om Carla en zijn grote hobby, het schaken, achter te laten. Zo speelde hij nog waar mogelijk elk jaar mee met Tata Steel en ook tijdens de pandemie stapte hij ogenschijnlijk moeiteloos over op online schaken. Daarnaast kreeg ik soms het gevoel dat met elke update mail die hij stuurde, hij ook weer de volgende activiteit of mini-vakantie had gepland. Het stemde velen van ons goed dat hij zo bleef genieten. Wat ook altijd zo knap was aan Pim was zijn tomeloze humor en optimisme. Hoe hij grapjes kon blijven maken en de positieve zaken van het leven in kon blijven zien. Hij was een hoopvol mens, die altijd door bleef gaan en daarmee verdiende hij altijd veel respect van velen om hem heen.

Op 8 mei van dit jaar mochten we Pim nog verrassen. Zijn vele jaren van schaken hadden natuurlijk genoeg prijzen voortgebracht, maar er kwam een onderscheiding waar hij extra trots op leek. Uit de handen van Frank van Zutphen van Erasmus en mijzelf namens Overschie, kreeg Pim een speld aangereikt voor zijn 50 jarig lidmaatschap van de KNSB. Dit voorafgaand aan de vijfde ronde van het Watertorentoernooi, waar hij weer gewoon aan meedeed. De krukken waar hij een tijd lang mee had gelopen waren al een tijd ingewisseld voor een rollator. Als het dan gaat om een vechtersmentaliteit, dan werd dat weeral duidelijk. Hij weigerde te blijven zitten terwijl hij de speld kreeg en toe hij met ietwat vertraging aan zijn partij begon, wist hij een speler met ruim 100 ratingpunten meer te fileren. Allicht door de vleugels die zo'n speldje geven, maar waarschijnlijk vooral door zijn vechtersmentaliteit.

Hij eindigde verdienstelijk met 4 uit 7 en een hogere TPR dan zijn rating. Er is vermoedelijk genoeg te schrijven over het schaakniveau van Pim, maar Pim was meer dan een schaker.

Met dit afscheid van Pim verliezen we boven alles een fijn mens, in de puurste zin. Een lid die zich in verschillende bestuursfuncties, waaronder die van Voorzitter, heeft ingezet voor onze schaakfamilie. Een man die altijd, hoewel het onmogelijk lijkt gezien zijn liefde voor het spel, toch ook vooral interesse had voor het mens aan de andere kant van het bord. Pim sprak altijd liefdevol over zijn partner en over onze club. Hij was een zacht en warm mens en had altijd tijd voor de ander. Ook toen ik in 2021 bij hem thuis langsging om hem

een hart onder de riem te steken tijdens die moeilijke tijd, wilde hij het na een minuut of vijf alweer vooral over zijn schaakvrienden en de persoon tegenover hem hebben.

Rust zacht, Pim.

Pim heeft een mooie leeftijd bereikt, maar toch voelt het nog als te snel. Ik hoop dat hij in zijn laatste dagen rust en acceptatie heeft weten te vinden en nog mooie momenten heeft mogen doorbrengen met hen die hem het meest dierbaar waren. Dat heeft hij verdiend.

MEDE MOGELIJK GEMAAKT DOOR

ISBN 978-90-829071-5-5

9 789082 1907155